

Биология **(БОТАНИКА) 6**

ТОШКАНД – «О'ЗБЕКИСТОН» – 2017

УҶК 85(075+811.512.122)

КБК 28.56. я 72

Р 21

Аломатҳои шартӣ

Саволҳо

Кори амалӣ

Маълумоти
иловагӣ

ӯ.Пратов ва диг. Биология (Ботаника) / Китоби дарсӣ барои синфи 6 /
Р 21 Т.: – «O'zbekiston» ҲЭТН, 2017. – 144 саҳ.

ISBN 978-

УҶК 85(075+811.512.122)

КБК 28.56. я 72

Тақриздиҳандагон:

Т. Раҳимова – профессори Пажӯҳишгоҳи генофонди олами растаний
ва хайвоноти АУҶӮ, доктори илмҳои биология;

У.Э. Раҳматов – муаллими кафедраи методикаи таълими биологии
факултети фанҳои табиии ДДОТ ба номи Низомӣ;

М. Пӯлатова – муаллими биологияи мактаби рақами 69 ноҳияи
Яшнободи шаҳри Тошканд;

М. Ҳақназаров – муаллими биологияи мактаби рақами 18 шаҳри
Олмалики вилояти Тошканд.

Аз ҳисоби маблағи Бунёди мақсадноки китоби республика чоп шуд.

O'quv nashri

**О'. PRATOV, A.S. TO'XTAYEV , F.O'. AZIMOVA, I.Z. SAPARBOYEV,
M.T. UMARALIYEVA.**

BIOLOGIYA (BOTANIKA)

Umumiy o'rta ta'lif mакtablarining 6-sinf o'quvchilari uchun darslik

Мутарҷим З. Файзулоева

Муҳаррир X. Саъдуллоҳ

Муҳаррири ороиш X. Қутлуқов

Муҳаррири техникӣ T. Харитонова

Муҳаррири хурд: Г. Эралиева

Саҳифабанд: H. Аҳмедова

Литсензияи нашриёт АИ № 158.14.08.09. Ба чопаш ____ рухсат дода шуд.

Андозаи _____. Коғази оғсет. Гарнитураи «Tayms». Бо усули оғсет нашр шуд.

Ҷузъи шартии чопӣ _____. Ҷузъи нашрӣ _____. Бо адади ____ нусха чоп гардид.

Супориши № 17-____.

Хонаи эҷоди табъу нашри «Ўзбекистон»-и Агентии матбуот ва ахбори
Ўзбекистон. 100011. Тошкент, кӯчаи Навой, 30.

Телефон: (371) 244-87-55, 244-87-20 Факс: (371) 244-37-81, 244-38-10
e-mail: uzbekistan@iptd-uzbekistan.uz www.iptd-uzbekistan.uz

ISBN

© ӯ. Пратов ва диг., 2017
© ҲЭТН «O'zbekiston», 2017

САРСУХАН

Донишомұзона азиз! Шумо аз ин китоби дарсій бо олами растаниҳо, ки дар табиат мақоми бекітес дөранд, шинос мешавед. Шумо донишҳои ибтидоиро аз китобҳои дарсии «Шиносој бо мұхити зист», «Табиатшиносој», ки дар синфҳои ибтидой омұхтаед, дониста мегиред. Донишҳои аз ин дарсҳо гирифтаатон барои минбаъд мукаммалтар омұхтани ботаника, ки як бахши фанни нав – биология мебошад, ёрдам медиҳад.

Дар боби якуми китоби дарсій дар бораи бахшҳои асосии ботаника, таърихи рушди ботаника, аҳамияти растаниҳо ба сифати организми зинда дар ҳаёти инсон ва табиат, усулҳои истифодаи оқилона ва ҳифзи онҳо, шаклҳои ҳаётии растаниҳо сухан меравад. Дар боби дуюм бо соҳти ҳучайраи растаний, фаъолияти ҳаётии ҳучайраҳо ва бофтаҳои растаний шинос мешавед. Дар боби сеюми китоби дарсій органҳои вегетативӣ ва генеративии растаниҳои гулдор, соҳт ва вазифаи онҳоро меомұзед. Дар боби чорум дар бораи фаъолияти ҳаётии растаниҳои гулдор – ғизогирӣ, нафасгирӣ, рӯиш, ривоҷёбӣ, афзоиши онҳо сухан меравад.

Ҳар қадар дар рӯйи замин растаний зиёд бошад ҳам, ҳамаи онҳо номи илмій дошта, усулҳои маҳсуси фарққуни яшон мавчуд аст. Дар ҳудуди маълуми ҳар як давлат растаний рӯишёбандаи он, ба забони илм гүем, флорааш ҳаст. Бо назардошти баромади растаниҳо, дараачаи монандӣ ва ривоҷёбии таърихӣ ба як тартиби маълум ба низом оварда мешавад. Донишҳои дар ин бобат бударо шумо дар боби панчуми китоби дарсій меомұзед. Баъди ҳар мавзӯъ барои санцида дидани донишҳои омұхтаатон саволҳои мустаҳкамкунӣ, супоришҳо дода шудааст. Корҳои амалии дар китоби дарсій овардашуда, машгулиятҳои лабораторӣ ва маълумотҳои иловагӣ донишҳоятонро оиди растаниҳо вусъат мебахшанд.

БОБИ І. ШИНСОИИ УМУМӢ БО ОЛАМИ НАБОТОТ

§ 1. БОТАНИКА – ИЛМ ДАР БОРАИ НАБОТОТ

Табиатро бе олами рангоранги наботот тасавур кардан мушкил аст. Дар рӯйи замин намудҳои хеле зиёди наботот паҳн шудаанд. Растваниҳоро аз хоку иқлими гуногуни саҳроҳои гарми тоқатфарсо сар карда, то қуллаи баланди кӯҳҳо дучор омадан мумкин аст. Дар табиат растаниҳое, ки дар баҳр, дарё, кӯл ва анҳор ва ё ботлоқзор месабзанд, кам нестанд. Онҳо дар давоми солҳои зиёд ба шароитҳои гуногуни зист мувофиқ шудаанд.

Муайян карда шудааст, ки дар рӯйи Замин зиёда аз 500 000 намуди растаниҳо вучуд дорад. Дар Ӯзбекистон 4500 намуди растаниҳои дар ҳолати табиӣ сабзанда маълум аст.

Қисми таркибии биология, ки ботаника ном дорад, соҳти дохилӣ ва берунии растаниҳо, муносибати байнҳамдигари онҳо бо муҳити беруна, ҷараёнҳои ҳаётии дар ҷараёни сабзиш ва ривоҷёбӣ содиршаванда, буғшавии об, ҷараёнҳои фотосинтез, қонуниятҳои пайдоиш ва паҳншавии растаниҳо дар табиат, ҳамчунин таснифоти олами наботот, усулҳои истифодаи оқилона ва муҳофизати онҳоро меомӯзад. «Ботаника» аз калимаи юнонӣ «botane» гирифта шуда, маънои *сабза* ё *растаниро* дорад.

Қисмҳои асосии ботаника. Ботаника қисмҳоеро дар бар мегирад, ки бо ҳамдигар вобастаанд.

Аз ҷумла, морфологияи наботот соҳти берунии органҳои растаниҳоро меомӯзад. Анатомияи наботот соҳти дохилии растаниҳо, физиологияи наботот ҷараёнҳои ҳаётии набототро аз қабили нафаскашӣ, фотосинтез, қабул кардани моддаҳои маъданӣ, буғкунии обро меомӯзад.

Систематика ё таснифот растаниҳоро аз рӯйи пайдоиш ва аломатҳояшон ҷудо мекунад, яъне класификатсия мекунад. Эмбриологияи растаниҳо соҳти аъзоҳои афзоиши ҷараёни вобаста ба афзоишро меомӯзад. Фасле, ки қонуниятҳои паҳншавии растаниҳоро дар кураи Замин меомӯзад, геоботаника номида мешавад. Экология қонуниятҳои муносибати растаниҳоро бо олами беруна ва таъсири омилиҳои муҳити берунаро ба растаниҳо меомӯзад. Палеоботаника илм дар бораи растаниҳои кофтагирифташаванда мебошад. Алгология растаниҳои обӣ, бриология соҳти ушнаҳо, лихенология соҳт, тарзи зист ва паҳншавии сарахсшаклҳоро меомӯзад.

Растаниҳо организмҳои зинда мебошанд. Онҳо мисли қулли организмҳои зинда аз ҳучайраҳо ташкил ёфта, ғизо мегиранд, нафас мекашанд, мутаассир мешаванд, месабзанд, ривоҷ мейбанд, зиёд мешаванд.

Растаниҳо дар табиат аҳамияти қалон доранд. Табиати ҷондорро бе растаниҳо тасаввур карда намешавад. Растаниҳои сабз дар ҷараёни фотосинтез моддаҳои органикӣ ҳосил мекунанд, ки ин моддаҳои органикӣ барои организмҳои зинда манбаи ғизо ҳисоб мейбанд. Дар ҷараёни фотосинтез барои нафаскашии организмҳои зинда оксиген ҷудо мешавад. Растаниҳо ҳаворо бо оксиген бой карда, ангидриди карбонати ҳаворо фурӯ мебаранд. Ҳамчунин, онҳо ҳосилнокии хокро баланд бардошта, аз бодлесшавӣ нигоҳ меборанд. Аксар намуди растаниҳо шувоқ, шутурхор, юнучқа, себарга, изен, қайроқа, саксавул, ҷавдор барои чорво озуқаи серғизо мебошанд.

Растаниҳо дар ҳаёти инсон мавқеи қалон доранд. Аз онҳо барои одамон маҳсулоти ғизоӣ, сару либос, маводҳои соҳтмон, асбобҳои рӯзгор, коғаз, дорувор ва дигар маҳсулот тайёр мекунанд.

1 2 3

Расми 1. Растаниҳое, ки ба «Китоби Сурх»-и Ӯзбекистон шомиланд:
1-губайра; 2-сич (сечак); 3-гули ашрафӣ.

Растаниҳо зеби ҳаёти мо ва ороиши табиатанд. Дар ҳавлӣ, ҳавличаи назди мактаб ва боғҳои истироҳат гулҳои рангоранги кошташуда, растаниҳои мевагӣ ва манзаравиро дида, баҳри диламон кушода мешавад.

Дар республикаи мо барои аз растаниҳои сабз оқилона истифода бурдан ва муҳофизати онҳо аҳамияти ҷиддӣ дода мешавад. Намудҳои растаниҳое, ки дар Ӯзбекистон ҳавфи маҳвшавӣ доранд, ба «Китоби Сурх»-и Ӯзбекистон дароварда шудаанд (расми 1). Дар Ӯзбекистон Кумитаи давлатии муҳофизати табиат ташкил карда шудааст. Муҳофизати табиат ва зиёд кардани сарвати он вазифаи ҳар яки мо мебошад. Шубҳае нест, ки донишомӯзон низ дар ин кор саҳми муносиби худро мегузоранд.

Таърихи омӯзиши растаниҳо. Оғози омӯзиши растаниҳо ба номи олим Юнони қадим Теофраст во-баста аст. Ӯ донишҳоро дар бораи аҳамияти растаниҳо дар кишоварзӣ ва тиббиёт ва маълумотҳоро дар бораи олами наботот ҷамъ карда, ба низом даровардааст.

Омӯзиши растаниҳои ҳудуди Осиёи Миёна аз замонҳои хеле қадим пайдо шудааст. Маълумотҳоро дар бораи растаниҳои Осиёи Миёна, аз ҷумла Ӯзбекистон якчанд аср пеш дар асарҳои алломаҳои машҳур дучор омадан мумкин аст.

Дар асарҳои Абӯрайҳони Берунӣ (973–1048) – «Китоб-ас-Сайдана фит-тиб» оид ба тиб, Абӯалӣ ибни Сино (980–1037) – «Китоб-ал-қонун фит-тиб» ва «Китоб-уш-шифо» қисми зиёди растаниҳои доругӣ тавсиф гардида, хусусиятҳои шифобаҳшии онҳо нишон дода шудаанд.

дааст. Дар ташаккули фанни ботаника дар Ўзбекистон олимоне мисли Зокиров Қодир Зокирович (1908–1992), Музafferов Аҳрор Музafferович (1909–1987), Кировин Евгений Петрович, Русанов Фёдор Николаевич (1895–1979) саҳми калон гузоштаанд.

§ 2. ШИНОСОИИ УМУМӢ БО РАСТАНИҲОИ ГУЛДОР

Дар рӯйи замин зиёда аз **250** ҳазор **намуд** **растаниҳои гулдор** маълум аст. Ин растаниҳо бо хусусиятҳои худ аз ҳамдигар фарқ меқунанд. Тамоми растаниҳои гулдор дар давоми нашъунамои худ гул карда, мева медиҳанд. Онҳо аз реша, поя, барг, гул, мева ва тухммева ташкил меёбанд (расми 2).

Ҳар як намуди растаниҳои хусусиятҳои ачиби ба худ хос дорад. Оид ба рангорангии наботовот мисолҳо зиёданд. Ба онҳо **чормағзҳои нахли Сейшел**, ки то 25 кг вазн доранд, кактусҳои мексикой, ки дар танаашон то 200 л об мавҷуд аст, дарахти аждар дар ҷазираҳои Канар, **ки то 6000** сол умр мебинад, гулҳои калон мисли **рафлезия**, ки диаметраш ба 1 м мерасад, мисол шуда метавонанд. Ин гуна растаниҳои ачиобро дар кишвари мо низ дучор шудан мумкин аст.

Масалан, саксавул ва қандим, ки ба гармои тоқатфарсо тоб оварда, болои рег месабзанд ва ё **нилуфар**, ки пояш зери об буда, гулаш рӯйи об мешукӯфад, **растании обии ҳашаротхӯр**, лола, гули **мачаҳ**, гули **ашрафӣ**, **мехчагул** ва **губайра**, ки хусни табиат мебошанд, **писта**, **бодом**, **савсан**, қаламфури **обӣ** ва ғ. намудҳои ачиби олами наботовот мебошанд.

*Расми 2.
Намуди умумии
растаниҳои
гулдор.
Гулявник Лёзелия*

Гуногунии растаниҳои гулдор ба тағийирёбии **шароити экологӣ** вобаста аст. Онҳо дар давоми миллионҳо сол тағийир ёфта, ба муҳити нав мутобиқ шудаанд. Бо тағийирёбии шароит дар растаниҳо аломатҳои ба муҳит хос низ пайдо шудаанд ва ин аломатҳо бо мурури замон оҳиста-оҳиста мустаҳкам (ирсӣ) шудаанд. Дар натиҷа растаниҳои нав (намудҳо, гурӯҳҳо, оилаҳо), ки ба шароити маҳсус мутобиқ шудаанд, пайдо гардиданд. Растаниҳои мутобиқ нашуда бошад, маҳв шудаанд.

Он растаниҳое, ки ба шароити беруна мутобиқ гардиданд, оҳиста-оҳиста мураккаб шуда, ду намуди органҳоро ҳосил кардаанд.

1) **Органҳои вегетативӣ** – аз калимаи лотинии «*vegetatio*» гирифта шуда, сабзиш ва ривоҷро мефаҳмонад.

2) **Органҳои генеративӣ** – аз калимаи лотинии «*generate*» гирифта шуда, маънои соҳтан, оғариданро дорад. Ба органҳои генеративӣ гул ва мева дохил мешаванд.

1. Аломатҳои ба қисми зиёди растаниҳои гулдор хос аз чихо иборат аст?
2. Растаниҳои гулдор чӣ гуна органҳо доранд?
3. Чаро растаниҳои гулдор гуногунанд?
4. Ин растаниҳо ба қадом шароит мутобиқ шудаанд?

Бо соҳти умумии ягон растании гулдор шинос шавед. Онро бо дигар растаний муқоиса қунед ва фарқи онҳоро гӯед.

§ 3. ШАКЛҲОИ ҲАЁТИИ РАСТАНИҲО

Дар шаклҳои гуногун мутобиқшавии растаниҳоро ба муҳити атроф **шакли ҳаётӣ** меноманд. Растаниҳо аз рӯйи шакли ҳаётии худ ба дараҳт, буттa, нимбуtta, растаниҳои яксола, дусола ва бисёrsола ҷудо мешаванд.

Дарахтҳо – растаниҳои қоматбаланд ва бисёрсола буда, танаи гафси чӯбин, решаҳои пурқувват ва шоху шохчаҳои паҳншуда доранд. Шохаҳои себ, зардолу, чормағз ва шафтолу паҳн; санавбар ва сафедор рост ва зич; сада ва гучум гирдашакланд (расми 3).

Дарахтҳои дар шароити табиӣ сабзандад аз ҳамди-гар хеле фарқ мекунанд. Агар арча дар миёни кӯҳсор хуб сабзад, дар баландкӯҳ ҳамагӣ аз замин 0,5–1 м қад мекашад. Ин гуна ҳолат растаниҳоро аз шамолҳои доимӣ ва сардиҳои зимистон нигоҳ медорад.

Буттаҳо – растаниҳои бисёрсолаи аз якчанд пояи чӯбина иборат мебошанд. Аз муғчаҳои иловагии реше пояҳои нав месабзад (расми 4). Иргай, настаран, хуч (наъматак), зирк, бодомча, бушолҳо, анор, лимӯ, қоти сиёҳ, лигуструм, ёс мисоли онҳоянд.

Қисми поёни **нимбуллаҳо** чӯбина шуда, қисми болои танаашон дар сардиҳои зимистон хушк мешавад. **Изен, қайроқақ, терескен, чорӯбак, явшон, ки** дар

Сафедор

Садакайрафоч

Баобаб

Расми 3. Дарахтон.

Ёс

Марминчон

Қоти сиёҳ

Расми 4. Буттаҳо.

биёбонҳо васеъ паҳн шудаанд, мисоли ин растаниҳоянд (расми 5).

Ба растаниҳои бисёрсола растаниҳое шомиланд, ки баъди дар зимистон қисми танаи растаниҳо хушк шудан, муғчаҳои онҳо зери замин мемонанд. Ба онҳо юнучқа, ачириқ, гумой, ҳиндбо (сикорий), пиёзи писком, ширинбия, геша (қиёқ), лола, най (қамиш), андиз, пудина, каврак, гулисафсар барин растаниҳо дохил мешаванд (расми 6).

Растаниҳои дусола аз тухмӣ сабзида, соли аввал дар қисми рӯизаминиашон барг (силсила barg) ҳосил менамоянд ва дар решава баргҳои худ моддаҳои гизой чамъ меқунанд. Соли дуюм поя бароварда, гул меқунанд ва мева мебанданд. Лаблабу, сабзӣ, шалғам, думи говак мисоли онҳоянд (расми 7).

Растаниҳои яксола хеле гуногун буда, дар давоми сол нашъунамо меқунанд ва мева (тухмӣ) ҳосил карда, хушк мешаванд (расми 8).

Қисми зиёди растаниҳои маданий дар соҳаи кишоварзӣ парваришёбанда растаниҳои яксола мебо-

Терескен

Чорӯбак

Итсагак

Расми 5. Нимбууттаҳо.

Пудина

Қоқу

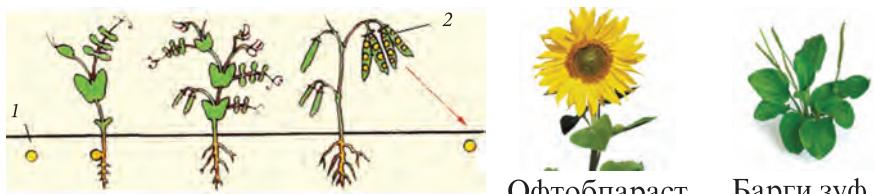

Кулуфнай

Расми 6. Растаниҳои бисёрсола

Расми 7. Растаниҳои дусола.

Расми 8. Растаниҳои яксола.

шанд. Ба онҳо пахта, гандум, ҷав, ҷағир, ҷормағзаки заминӣ, мош, наҳӯд, шолӣ, помидор, қаламфур, ҳарбуза, тарбуз, райҳон ва ғайра шомиланд. Дар байни алафҳои яксола растаниҳое низ ҳастанд, ки ниҳоят ҳурд буда, аз сатҳи самин ҳамагӣ 5–20 см баланд гардида, мисли лаблабуи худрӯй ва хори гӯсфандак ва растаниҳе низ ҳастанд, ки қади онҳо аз 1 м ҳам баландтаранд, чун кунҷит ва ҷуворимакка.

Ҳамин тавр, аз рӯйи тарзи ҳаёти худ растаниҳо дарахт, бутта, нимбутта, растаниҳои яксола, дусола ва бисёрсоларо ташкил додаанд.

1. Дараҳт, бутта ва нимбуттаҳо аз алафҳои бисёрсола бо ҷӣ фарқ меқунанд?
2. Қадом аломуатҳои ба нимбуттаҳо хосро медонед?
3. Ба растаниҳои бисёрсолаи соҳаи қишоварзӣ мисол оред. Оё онҳоро растанини маданий гуфтан мумкин аст? Ҷаро?

Аз растаниҳои маҳалли зисти худ, ки шаклҳои ҳаётиашон гуногун аст, гербариј тайёр кунед.

БОБИ П. ҲУЧАЙРА – АСОСИ ҲАЁТ

§ 4. СОХТИ ҲУЧАЙРАИ РАСТАНИҲО

Яке аз нишонаҳои асосии ба мавҷудоти зинда та-биат хос аз **ҳуҷайраҳо** иборат будани онҳо аст.

Ҳуҷайра қисми таркибии хурдтарини организми зинда аст. Ҳама органҳои растаниҳо аз ҳуҷайраҳо ташкил ёфтаанд. Онҳо аз ҷиҳати шаклӣ фарқ кунанд ҳам, аз ҷиҳати соҳти дохилӣ ба ҳам хеле монанданд. Ҷараёнҳои ҳаётии дар ҳуҷайраҳо рӯйдиҳанда, аз рӯйи қонуни ягона амалӣ мешаванд.

Фанне, ки соҳти ҳуҷайраро меомӯзад ва дар бораи онҳо маълумоти пурра медиҳад, **ситология** (аз юнонии «*sitos*» – ҳуҷайра, «*logos*» – таълимот) ном дорад.

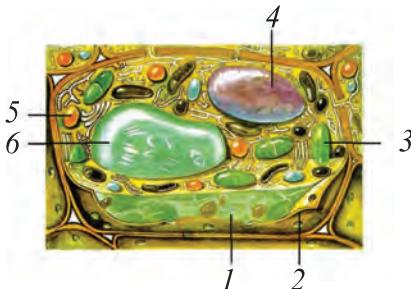
Агар лимон, мандарин, помидор, тарбузро бурида бинем, ҳуҷайраҳои онҳоро бо ҷашми оддӣ низ дидан мумкин аст. Ҳуҷайраҳо мувофиқи ҷойгиршавиашон дар ин ё он органҳои растаниҳо бо хурдиву калонӣ, ранг, соҳти дохилӣ ва функцияҳояшон аз ҳамдигар фарқ мекунанд. Растаниҳо як ё бисёрҳуҷайра шудана-шон мумкин. Ба растаниҳои якҳуҷайрагӣ намунаҳои набототи дараҷаи паст (хлорелла, хламидоманада ва ғ.), ба растаниҳои бисёрҳуҷайрагӣ намунаҳои набо-тоти дараҷаи олиро мисол овардан мумкин аст.

Ҳуҷайра аз ҷониби физики англisis Роберт Гук соли 1665 қашф карда шудааст. Ҳуҷайраҳоро бо ёрии асбобҳои калоннишондиҳанда меомӯзанд.

Ҳуҷайра ва қисми таркибии он. Ҳуҷайра аз қабати болӣ, ситоплазма ва қисми дохилии зинда (ядро) ибо-рат аст (расми 9).

Лифофаи ҳуҷайра аз клетчатка иборат буда, шаф-фоғ ва мустаҳкам мешавад. Он ҳуҷайраро аз таъсири беруна ҳифз карда, шаклашро нигоҳ медорад ва бо муҳити беруна пайваст мекунад.

Ситоплазма – қисми асосии таркибии ҳуҷайра ба ҳисоб меравад. Он моддаи, беранг, шаффоғ, моеъ ё часпак буда, доимо дар ҳаракат аст.

Расми 9. Ҳучайраи растани.

- 1 – пўсти ҳучайра;
- 2 – ситоплазма;
- 3 – хлоропласт;
- 4 – ядро; 5 – хромопласт;
- 6 – вакуол.

Ядро (магз) – қисми асосии таркибии ҳучайра аст. Он дар тақсимшавии ҳучайраҳо мавқеи асосӣ дорад.

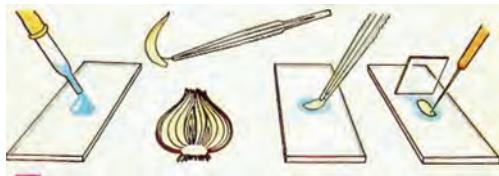
Магзи обсабзҳои хуррам, бактерияҳо ва баъзе замбӯруғҳо ташаккул наёфтаанд ва моддаҳои онҳо дар ситоплазма парешонанд. Магз дар гузаронидани аломатҳои ирсӣ ба бандҳои нав мавқеи муҳим дорад.

Пластидаҳо – яке аз ҷузъҳои асосии зиндаи ҳучайраҳо мебошанд. Дар замбӯруғҳо, бактерияҳо ва обсабзҳо пластидаҳо нестанд. Пластидаҳо се навъ доранд: **лейкопластҳо** (беранг), **хромопластҳо** (сиёҳранг, сурхчатоб), **хлоропластҳо** (сабз). Ду пластидаи охирин ба (барг, поя, гул ва меваҳо)-и растаниҳо ранг медиҳанд. Ба туфайли хромопластҳо ва хлоропластҳо гулҳои растаний ва меваҳо гуногунранг мешаванд. Дар онҳо моддаҳои захиравӣ нигоҳ дошта мешаванд.

Вакуол – ковокӣ ё ҳалоест, ки бо шираи ҳучайраи доҳили ситоплазма пур шудааст. Он дар шаклҳои гуногун мешавад. Дар таркиби шираи ҳучайра 70–95% об ва моддаҳои маъданий дар он ҳалшуда, сафеда, равған ва қанд мавҷуд аст. Аз рӯйи меъёри серширагӣ таъми меваҳо ҳам ширина, турш ва талҳ мешаванд.

Барои мушоҳида кардан гуногуни ҳучайра аз органҳои гуногуни ҳучайраҳо препарат тайёр мекунем.

Масалан, аз пардаи тунук ва шаффофи пиёз осонакак препарат тайёр кардан мумкин аст. Барои ин аз қаламчай пиёз пардаи тунуки шаффофи онро ҷудо карда, ба чакраи оби оинаи заррабин мегузозо.

Тайёр кардани препарат аз пүсти пиёз.

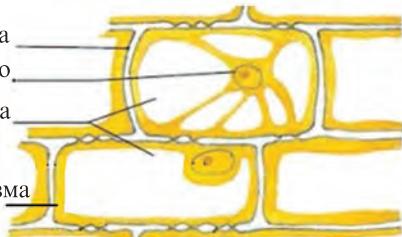
Мушохида кардани хүчайрахой пүсти пиёз бо микроскоп

лифофаи хучайра

ядро

вакуола

цитоплазма

Кисмхой хучайра.

Расми 10.

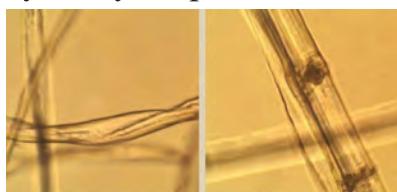
рем. Дарозрүягӣ, зичӣ ва берангии пластидаҳо аз растаниҳои дигар фарқ мекунанд (расми 10).

Ба шумо маълум аст, ки хүчайраҳо бо ҳаҷми худ низ аз ҳам фарқ доранд.

Хүчайраи аксар растаниҳо хеле хурд аст. Масалан, нахи пахта низ аз якхүчайраҳо иборат аст, ки дарозиашон то 3–4 см мерасад (расми 11).

Ҳамин тавр, боварӣ ҳосил кардем, ки хүчайраҳои растаниҳои ба ҳар гуна гурӯҳҳо мансуб, дорои шаклҳои ба худ ҳос мебошанд. Ҳатто хүчайраҳои органҳои гуногуни як навъи растаниҳо ҳар хел — дароз, доирашакл, бисёркунча ва умуман дигар шакл дошта метавонанд. Хүчайраҳо вобаста ба шакл ва вазифаи иҷроишашон соҳти гуногун доранд.

Таркиби кимёвии хүчайраҳо. Дар таркиби ҳар гуна хүчайра моддаҳои органикӣ ва гайриорганикӣ мавҷуданд. Ба моддаҳои гайриорганикӣ об ва наамакҳои маъданӣ, ба моддаҳои органикӣ сафеда, карбогидратҳо, равғанҳо дохил мешаванд.

Расми 11. Нахи пахта.

1. Хучайраи растаниҳо аз қадом қисмҳои асосӣ иборатанд?
2. Пӯсти хучайраҳо қадом вазифаро ичро мекунанд?
3. Вазифаи асосии мағз (ядро) аз чӣ иборат аст?
4. Пластидаҳо ҷанд ҳел мешаванд ва қадом вазифаҳоро ичро мекунанд?

1. Аз пардаи пиёз препарат тайёр кунед. Барои ин пиёзро аз пӯсташ пок карда, як қаламча чудо карда гиред. Бо пинсет пардаи тунук ва шаффофи пиёзро ба ҷакраи оби шиши зарф гузоред ва рӯяшро бо шиши даҳанак маҳкам кунед. 2. Препарати тайёршударо бо микроскоп (заррабин) бинед. Ба дафтари ботаникаатон соҳти хучайраҳои пардаи пиёзро қашед ва номи қисмҳои таркибии онро нависед. 3. Аз мӯякҳои пунбадона препарат омода созед. Барои ин аз пунбадонаҳои таркардашуда мӯякҳояшро чудо карда, ба ҷакраи оби болои шиши зарф гузоред. Пунбаҳоро бо нӯги сӯзан дуруст кунед ва бо оина пӯshed. 4. Препарати тайёршударо зери микроскоп бинед.

Расми хучайраҳои дар он намоёнро қашед ва номи қисмҳои таркибии онро нависед.

§ 5. ФАЪОЛИЯТИ ҲАЁТИИ ҲУҶАЙРАҲО

Мушоҳида кардани ҳаракати ҳуҷайраҳои ниҳоят ҳурди зинда ҳеле шавқовар аст. Ин гуна ҳаракатро дар барги элодея ном растание, ки даруни аквариум мерӯяд, мушоҳида кардан мумкин аст. Азбаски барги элодея ҳеле шаффоф аст, онро зери микроскоп дар шакли яклухт дидан мумкин аст.

Аз он сабаб, ки элодея дар об мерӯяд, дар қатраи оби зери микроскоп он табиатан сабз монда (расми 12), ҳаракати доимии ситоплазмаи онҳо равшан намоён мешавад. Дар пӯсти ҳуҷайраҳо сӯрохихо мавҷуд буда, дар давоми ҳаракати ситоплазма моддаҳои гизой ва оксигени як ҳуҷайра ба дигараш ба воситай ин сӯрохихо мегузаранд. Барои мушоҳидаи ин ҷараён ба ҳалтаҷаи селлофаний вазифаи пӯсти ҳуҷайраро иҷро кунанд, ки сӯрохчаҳои майдан ба ҷашм нонамоён дорад, ҳамираи аз орди гандум тайёркардашуда-

*Расми 12. Элодея
ва хучайраи
барги он*

ро андохта, даҳонашро баста ба оби йоддори стакан меандозем. Дар каме вақт ҳамир сиёҳчатоб мешавад. Маълум мешавад, ки ба воситай пӯст моддаҳо ба хучайра ворид шудаанд.

Барои зиндагонӣ ҳар як хучайраи майда нафас мекашад ва гизо мегирад. Ин ҷараён дар хучайраҳо бо таъсири офтоб, об, моддаҳои гуногуни дар он ҳалшуда ва оксиген ба амал меояд.

Саволе ба миён меояд, ки хучайра аз муҳити беруна моддаҳои заруриро чӣ хел ба худ мегирад? Пӯсти хучайраҳо ва ситоплазма аз худ ҳама гуна моддаҳоро намегузаронанд. Масалан, аз хок ба дохили хучайраҳо об ва моддаҳои дар он ҳалшуда мегузарад.

Ба дохили хучайраи растаниҳо маҳлулҳои аз берун воридшаванд, аз нав кор кардашуда, ба моддаҳои зарурии ҳаётӣ табдил мейбанд.

Сабзиш ва тақсимшавии хучайраҳо. Яке аз хусусиятҳои ба хучайраҳо хос сабзиш ва тақсимшавии онҳо мебошад.

Хучайраҳои ҷавон хеле хурд буда, дар давоми сабзиш қалон мешаванд. Ҳар гуна хучайра то андозаи муайян сабзида метавонад. Пӯсти хучайраҳо мувофики синну солашон гафс мешаванд. Дар хучайраҳо пир вакуол нисбат ба ситоплазма ҷойи зиёдтарро мегирад. Бо мурури вақт дар хучайраҳои пир ситоплазма ва ядро маҳв гардида, ҷойи онро об ё ҳаво мегирад ва онҳо нобуд мешаванд.

Шумо хуб медонед, ки ниҳоли нав аз замин рӯйида бо мурури вақт сабзида, калон мешавад, баргҳои ҳархела ва гуногунҳаҷм, поя, мӯғча, гул, мева ҳосил мекунанд. Органҳои чормағзи мухташам, чинор, сафедор ва дигар дараҳтон аз ҳисоби зиёд тақсим шудани ҳуҷайраҳо ба вучуд омадаанд.

Ҳуҷайраҳо ба воситаи тақсимшавӣ афзоиш меёбанд. Лекин на ҳама ҳуҷайраҳо тақсим шуда метавонанд. Танҳо он ҳуҷайраҳо, ки дар нуқтаи сабзиш ҷойгир шудаанд, имконияти тақсимшавӣ доранд. Дар тақисимшавии ҳуҷайраҳо ядро нақши мӯҳим иҷро мекунад.

Дар ҳуҷайраҳои тақсимшаванд аавал ядро қалон шуда, ба ду тақсим мешавад ва бо пардаи маҳсус пӯшида мешавад. Дар ин марҳила дар ситоплазма монеа пайдо шуда, ҳуҷайраи модариро ба ду **ҳуҷайраи ҷавон** тақсим мекунад. Бо тақсимшавии ҳуҷайраҳо плстидаҳои онҳо низ ба ду ҳиссаи баробар ҷудо шуда, ба ҳуҷайраҳои ҷавон мегузарад. Ҳуҷайраҳои ҷавони ҳосилшуда аз ҳисоби моддаҳои ғизоии худ сабзидан мегиранд. Ҳамин тавр, сабзиши растаниҳо аз ҳисоби тақсим гардида зиёд шудан ва сабзиши онҳо давом меёбад. Онҳо то ба дараҷаи **ҳуҷайраи модарӣ** расида, боз ба ҳуҷайраҳои ҷавон тақсим мешаванд. Ҳамин тавр, сабзиши ҳуҷайраҳо аз ҳисоби тақсимшавӣ ва зиёдшавӣ давом меёбад.

1. Ҳаракати ситоплазмаҳои ҳуҷайраҳои барги элодеяро чӣ гуна мушоҳида кардан мумкин аст?
2. Ба доҳили ҳуҷайраҳо моддаҳо чӣ гуна ворид мешаванд ва онҳо чӣ гуна тағиیر меёбанд?
3. Ҳуҷайраҳо дар ҷараёни сабзиш чӣ гуна тағиир меёбанд?
4. Ҳуҷайраҳои ҷавон аз ҳуҷайраҳои модарӣ чӣ гуна фарқ мекунанд?
5. Дар тақсимшавии ҳуҷайраҳо маҳз чӣ гуна тағииротҳо ба амал меоянд?

Тағиирёбии ситоплазмаи растани элодеяро дар зери таъсири ҳарорат мушоҳида кунед.

§ 6. БОФТАХОИ РАСТАНИХО

Дар дарсҳои гузашта шумо бо ҳуҷайраҳои гуногун батафсил шинос шудед. Дар байни онҳо ҳуҷайраҳое низ ҳастанд, ки пайдоиш ва шаклашон монанд буда, вазифа (функция)-и муайянро ичро мекунанд. Ҳуҷайраҳои соҳт ва вазифаҳояшон монанд **бофтаҳо** номида мешаванд. Бофта асоси органи растаний мебошад. Ҳар як органи растаний аз якчанд бофта иборат аст. Қисми як ва ё якчанд вазифаро ичрокунандай растаний орган ном дорад (расми 13).

Калимаи «бофта» бори аввал ба илм соли 1682 бо қитоби «Анатомияи растаниҳо»-и Н.Грю ворид шудааст. Аз рӯйи ҷойгиршавӣ ва ичрокунии вазифа бофтаҳо гуногун мешаванд (расми 14).

Аз рӯйи як қатор нишонаҳо ва хусусиятҳои морфобиологӣ растаниҳо дорои чунин бофтаҳо мебошанд: *бофтаи ҳосилкунанда, рӯпӯшикунанда, асосӣ, ҷудокунанда, гузаронанда, механикӣ*.

Бофтаи ҳосилкунанда (меристема). Ҳуҷайраҳои бофтаи ҳосилкунанда аз ҳуҷайраҳои бо ситоплазмаи калонмағз, нафиспӯст ва дохилаш ғафс пуршуда иборат буда, дорои хусусияти тез-тез тақсимшавӣ мебошанд. Ҳуҷайраҳои аз бофтаҳои ҳосилкунанда ҳосилшуда аввал месабзанд, баъд ба шакли маълум даромада, бофтаи доимии ичрокунандай вазифаи муайянро ҳосил мекунанд. Бофтаҳои ҳосилкунанда дар қисми дохилии навда ва решаша ҷойгир шудаанд.

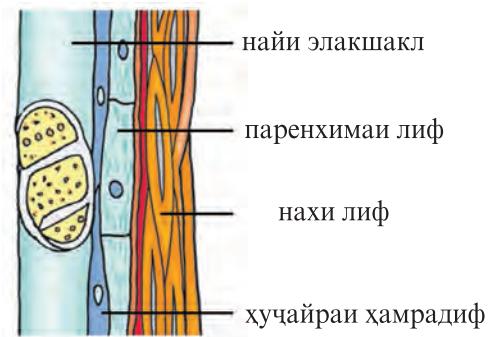
Бофтаи ҳосилкунанда дар конуси сабзиши мугча ва зонаи тақсимкунандай решаша ҷойгир шуда, ба боло сабзидани растаниро

Расми 13.

Бофтаи ҳосилкунанда

Флоема

Расми 14.

таъмин мекунад. Бофтаи ҳосилкунанда дар қисми доҳилии навда ва решаша низ мавҷуд аст. Онҳоро бофтаҳои паҳлӯҳосилкунанда меноманд. Бофтаҳои ин хучайра дар поя ва решаша ҳалқашакл ҷойгир мешаванд ва ба паҳлу ва қад сабзидани органҳоро таъмин менамоянд. Аз ҳисоби камбийи дар бофтаи байнӣ пӯстлоҳи поя ва решаша (флоема) ва чӯбак (ксилема) ҷойгиршуда – поя ва решаша растани ба паҳлу месабзад. Аз хучайраҳои ҳосилкунанда бофтаҳои асосӣ, захиракунанда, гузаронанда, механикӣ ва г. ҳосил мешавад.

Бофтаи асосӣ. Бофтаи асосӣ дар байнӣ хучайраҳои захиракунанда, гузаронанда ва механикӣ ҷойгир шудааст. Аз рӯйи функцияҳои ичроқунии худ бофтаи асосӣ якчанд хел мешавад: бофтаи ассимилятсионӣ (хлоренхима), ҷамъкунанда (ҷамъкунандаи моддаҳои органикӣ, об ва ҳаво). Ин хучайраҳо хусусияти фотосинтез карданро доранд. Хучайраҳои бофтаҳои ассимилятсионӣ дар баргҳои сабз ва навдаҳо мавҷу-

данд. Ҳучайраҳои бофтаҳои ҷамъкунанда аз ҳучайраҳои паренхима иборат буда, дар онҳо карбоҳидратҳо, сафеда ва дигар моддаҳо ҷамъ мешаванд. Ин бофта дар танаи дараҳтон, дар решапоя, дар бехмева, лӯндакҳо, пиёзакиҳо, меваҳо ва тухмиҳо хуб ривоҷ ёфтаданд. Пояи баъзе растаниҳои дар биёбон сабзанд ва баргҳо (масалан, танаи кактус) ҳучайраҳои паренхима ҳастанд, ки об ҷамъ мекунанд.

Бофтаҳои ғунқунанд тамоми органҳои растаниҳоро аз тарафи беруна ихота мекунанд. Он функсияи муҳофизати органҳои растаниро ичро мекунад. Ин бофта ба 3 қисм тақсим мешавад: *эпидерма, перидерма ва пӯстлоҳ*. Эпидерма барг ва шохҳои ҷавонро муҳофизат мекунад. Ин бофта як қабати зичро ташкил дода, аз ҳучайраҳои шаффоф иборат аст. Аз тарафи беруна бофтаи эпидерма бо кутикула ё мум пӯшида шудааст, ки он вазифаи камкунандай буғшавии обро ичро мекунад. Дар эпидермаи барг ва пояҳои сабз даҳончаҳо мавҷуд буда, онҳо дар мубодилаи газ ва буғшавии об иштирок мекунанд. Дар поя ва решоҳои растаниҳои бисёрсола бо бофтаи перидерма иваз мешавад. Перидерма аз пӯкак ва дигар ҳучайраҳо ташкил ёфтадаст. Пӯкак аз ҳучайраҳои мурда иборат буда, ба ғилоғи он моддаи равғанмонанди маҳсус (суберин) ҷаббида шудааст. Бинобар ин, пӯкак аз худ об ва газро намегузаронад. Вазифаи асосии он нигоҳ доштани растаниҳо аз микроорганизмҳои қасалиовар ва дар тобистон аз ҳарорати баланд, дар зимистон аз сардӣ мебошад. Дар байни ҳучайраҳои пӯкак донаҳои наск ташаккул меёбанд. Дар решо ва танаи дараҳт ва буттаҳо ҳар сол қабати нави бофтаи пӯкак ривоҷ меёбад. Дар натиҷа қабати пӯстлоҳ ҳосил мешавад. Пӯстлоҳ аз пӯкак ва дигар ҳучайраҳои мурда иборат аст. Аз он сабаб, ки ҳучайраҳои пӯстлоҳ дорои хусу-

сияти чандирӣ нестанд, танаи дараҳт ва буттаҳо ғафс шуда, дар пӯстлоҳ кафидаҳо пайдо мешаванд.

Бофтаҳои гузаронанда. Ин бофта ҳаракати моддаҳоро дар танаи растаниҳо таъмин менамояд. Ҷараёни мазкур ба воситай найчаҳои бофтаҳои гузаронанда – *ксилема* ва *флоема* ҳосил мешавад. Найҳо ва трахеидҳо гузаронандай ксилема буда, ба воситай онҳо об ва намакҳои маъданий дар он ҳалшуда аз реша ба тамоми организм ҳаракат мекунанд. Дар флоема найҳои элакшакл мавҷуд буда, ба воситай онҳо моддаҳои органикии дар ҷараёни фотосинтез ҳосилшуда ба дигар органҳо мегузаранд. Ҳучайраҳои найчагии элакшакл дорои ядро набуда, дар паҳлуи онҳо ҳучайраҳои хамрадиф низ вучуд доранд.

Бофтаҳои механикӣ. Дар органҳои растаниҳо такягоҳи механикӣ бофтаи мустаҳкамкунанда ба ҳисоб меравад. Чунин намудҳои бофтаҳои механикӣ вучуд дорад: 1. Колленхима – ҳучайраи зинда, дарозшакл, рӯйпӯши мустаҳкам ва хлоропласт дошта, дар банди барг, навдаҳои ҷавон вазифаи такягоҳиро иҷро мекунад. 2. Склеренхима – аз ҳучайраҳои мурда, пӯсташ ғафс иборат буда, ду ҳел мешавад: нахҳои дароз ва борик – нахи луб, нахи чӯбин, ҳучайраҳои дирашакли склереид. Ҳучайраҳои склереид дар қабати тухмҳо (чормағз, олуча, зардолу), мағзи мева (нок, бихӣ) мавҷуданд.

Бофтаҳои ҷудокунанда. Дар ҷараёнҳои ҳаётӣ дар растаниҳо гузаранда моддаҳои гуногун ҳосил мешаванд. Масалан, равғанҳои эфир, каучук, нектар, мум, фитотсид ва ғайра. Ин моддаҳоро бофтаҳои ҷудокунанда аз ҷониби ҳучайраҳо бароварда меистанд.

1. Бофта чист?
2. Бофтаҳо ҷанд ҳел мешаванд?
3. Ба воситай қадом бофта ҷараёни фотосинтез ҳосил мешавад?
4. Дараҳтон аз ҳисоби қадом бофтаҳо ба қад ва бар месабзанд?

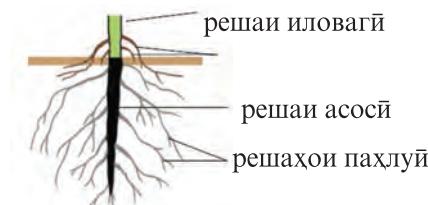
БОБИ III. ОРГАНХОИ ВЕГЕТАТИВӢ ВА ГЕНЕРАТИВӢ РАСТАНИҲО

§ 7. ХЕЛҲОИ РЕША ВА МАЧМӮИ ОНҲО

Решаҳо органи вегетативии растаниҳо олӣ буда, растаниро бо хок мепайванданд. Аз хок об ва намакҳои маъдании дар он ҳалшударо мечаббад ва ба қисми рӯизамиинии растаниҳо мерасонад. Реша дар фарқият аз навда барг ҳосил намекунад.

Решаҳо одатан асосӣ, паҳлуйӣ ва иловагӣ мешаванд. Аз сабзиши бевоситаи решай муғчагӣ *решай асосӣ* ҳосил мешавад. Решаҳои иловагӣ аз поя, барг ҳосил мегарданд. *Решаҳои паҳлуйӣ* аз решаҳои асосӣ ва иловагӣ ҳосил мегарданд (расми 15).

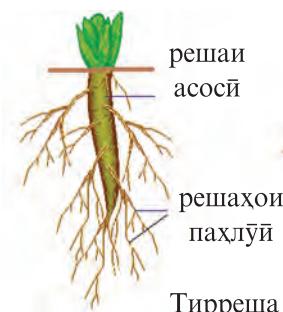
Тамоми решаҳои як растаний: асосӣ, паҳлуйӣ ва иловагӣ дар маҷмӯи низоми (система)-и решашо номидана мешавад. Андоза ва соҳти маҷмӯи решашо ба намуд, шохабандии решашо, решашои иловагӣ ва ҳосилнокии хок вобаста аст. Маҷмӯи решашо аз рӯйи соҳти худ ба тирреша ва патакреша тақсим мешаванд (расми 16).

Расми 15. Намудҳои решашо.

Решай иловагии бегония

Тирреша

Патакреша

Расми 16. Маҷмӯи решашо

Дар чараёни инкишофи нахустрешаи аз тухмак пайдо шуда, **тирреша** пайдо мешавад. Ин гуна ҳолат бисёртар ба растаниҳои дупаллагӣ хос аст.

Соҳти тирреша дароз ва фаф буда, аз он решоҳои паҳлуй месабзанд. Ин маҷмӯи решоҳо ба растаниҳои дупаллагӣ хос буда, онро дар мисоли дӯлона, хуч, саксавул, харбуза, тарбуз, пахта, нахӯд, лӯбиё, мош ва сафедор дидан мумкин аст.

Агар нахустрешаи тухмӣ сабзишро давом надиҳад, дар пояи навруста решоӣ иловагӣ ҳосил мешавад. Он ба растаниҳои якпаллагии патакрешаро ҳосилкунанда хос аст.

Системаи патакреша аз маҷмӯи решоҳои ба ҳамдигар монанд ташкил ёфтааст. Решоӣ асосии он хуб ривоҷ намеёбад. Ин гуна решоҳо асосан дар растаниҳои якпаллагӣ дучор меоянд.

Пас, решоҳо аз рӯи соҳт асосӣ, паҳлуй ва иловагӣ шуда метавонанд. Ҳамчунин ба тирреша ва патакреша чудо мешаванд.

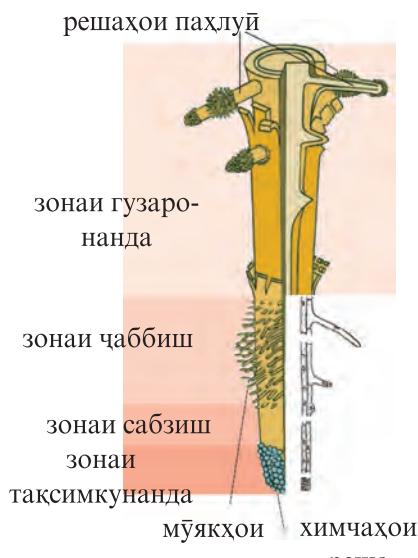

1. Организми растаниӣ аз қадом органҳо ташкил ёфтааст?
2. Решо аз рӯйи соҳт ба қадом намудҳо чудо мешавад?
3. Маҷмӯи решоҳо чист?

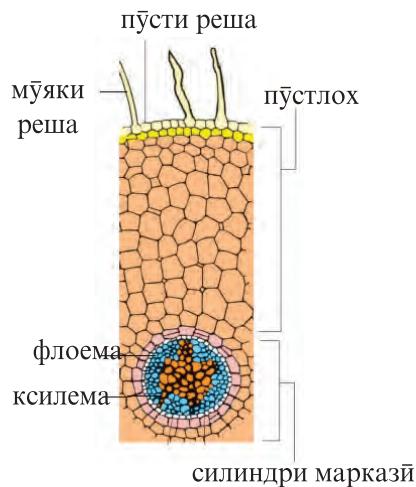
§ 8. СОХТИ БЕРУНӢ ВА ДОХИЛИИ РЕША

Соҳти дохилии решо хеле мураккаб аст. Барои онро зери микроскоп дидан препарати маҳсус тайёр карда мешавад. Барои ин аз решо як қисмашро кӯндаланг бурида гирифта, ба қатраи оби болои шиша ё глитсерин меандозанд. Баъд ба он ранг медиҳанд ва болояшро бо сарпӯшаки шишагин мепӯшонанд. Бо микроскоп аз ҳуҷайраҳо ташкил ёфтани қисми берунии решо ва аз баъзеи ин ҳуҷайраҳо баромадани мӯяқчаҳоро мушоҳида кардан мумкин аст. (расми 17).

Ҳар як мӯяқреша аз як ҳуҷайраи дарозшакл ташкил ёфтааст. Ин ҳуҷайра бошад, дорои лифофаи тунук

Расми 17. Соҳти решаша.

*Расми 18. Намуди решаша
кӯндаланг буридашуда дар зери
микроскоп:*

Расми 19. Қисмҳои решаша (зонаҳо):

давонида, растаниро бо гизои зарурӣ таъмин карда мештад.

Лифофаи решаша аз ҳучайраҳои ба худ хос ташкил ёфтаанд. Ҳучайраҳои лифофа зинда, кулӯлашакл ва дорои рӯйпӯши тунук мебошанд. Дар миёни ҳучайраҳо холигии бо ҳаво пуршуда вуҷуд дошта, ҳучайраҳои решаша аз ҳамин ҳаво нафас мегиранд. Дар қисми миёнаи решаша кӯндаланг буридашуда сӯрохиҳои ка-

лони деворашон гафс намудоранд. Ин сўроҳчаҳо аз найчаҳои қисми миёна (марказӣ) иборат мебошанд (расми 18).

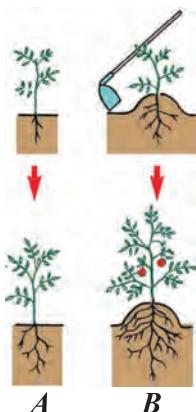
Решаи ҷавонро ба дарозӣ бурида мушоҳида мекунем. Дар бофтай қисми дохилии реша, зонаи тақсимкунандай ҳучайрадор ҷойгир аст. Ҳучайраҳо ҳамеша тақсим шуда меистанд. Аз қисми берунӣ ҷузъи тақсимшавиро ғилофаки реша ҳимоя мекунад. Болои ҷузъи тақсимшавӣ ҷузъи рушд (сабзиш) ҷойгир шудааст. Дар он ҳучайраҳо тақсим намешаванд, балки сабзида ба ичро кардани ягон функсия мувофиқ мешаванд. Болотар аз ҷузъи сабзиш ҷузъи ҷаббиш қарор ёфта, дар ин зона мӯякрешаҳо пайдо мешаванд. Мӯякреша аз ҳучайраҳои решаро иҳотакунанда ҳосил мешавад. Ба воситай мӯякчаҳо аз хок об ва моддаҳои дар он ҳалшуда ҷаббида мешаванд. Дар ҷузъи ҷаббиш ҷузъи гузарониши об аз боло ҷойгир шудааст. Бофтай гузарониши ин ҷузъ ба воситай ҳучайраҳо об ва моддаҳои маъданий дар он ҳалшударо ба боло – ба поя мебардорад, моддаҳои органикии дар поя ва баргҳо ҳосилшуда бо реша ба поён мегузарад (расми 19). Решаи ҷуворимакка аз поя ба атроф 2 м, пиёз то 60–70 см паҳн мешавад. Дар 1 mm^2 ҷузъи ҷаббиши ҷуворимакка 700 мӯякреша вуҷуд дорад.

Сабзиши решаҳо. Вобаста ба намуд ва шароити зист, решаҳо бо суръати гуногун месабзанд. Масалан, решаи ниҳоли пахта дар як шабонарӯз ба 2–3 см сабзида метавонад. Сабзиш аз ҳисоби тақсимшавии ҳучайраҳои болои реша амалий мегардад.

Ҷойе, ки шутурхор ҳаст, об ҳам ҳаст. Решаи шутурхор то ба 30 метри қаъри замин расида, оби зери-заминиро мечаббад.

Пас, сабзиш ба боло аз ҳисоби тақсимшавии ҳучайраҳои нӯги реша ба амал меояд.

Ба мисли дигар органҳо реша ҳам нафас мегирад. Ҳавои хок ба ҳучайраҳои зинда мерасад. Барои ба

Расми 20.

микдори кифоя нафас гирифтанаш тухмиро ба замини нарму мuloим мекоранд. То ба ҳосил даромадан хокро чанд маротиба нарм мекунанд. Ана аз ҳамин сабаб хоки пахта, сабзавот ва маҳсулоти полизӣ доимо мuloим карда мешаванд.

Дар замини саҳт ва хушк ҳаво камтар аст. Барои ҳамин таги дараҳт ва буттаҳоро ҳар вақт побел бояд кард.

Агар қисми борики решаша шикаст ёбад, сабзиши он ба қад қатъ мешавад ва ҳосилшавии решаша пахлӯй меафзояд. Дар натиҷа системаи решаша дар қисми ҳосилхези сатҳи хок бақувват шуда месабзанд. Ин хусусияти растаниҳоро дар кишоварзӣ васеъ истифода мебаранд. Дехконон барои аз помидор, карам, қаламбури булғорӣ барин растаниҳо зиёдтар ҳосил гирифтан, растаниҳоро аз тухмиашон зиёд карда, баъд пеш аз ба дигар ҷой кӯчат кардан қисми дохилии решаша оро кандада мепартоянд (расми 20). А – сарак кардан; В – ҳосил шудани решаша иловагӣ.

1. Решаша аз қадом қисми месабзад? Исбот кунед.
2. Мақсад аз сарак кардан аз решаша асосӣ чист?
3. Вазифаи гилофчаи решаша фаҳмонида диҳед.
4. Ҳавои хок ба решаша чӣ гуна таъсир мерасонад?

Майсаи ҷавони гандумро аз хок бо эҳтиёт кашида гирифта, бодиқат мушоҳида кунед ва ба қадом қисми он аз қадом сабаб часпидани хокро муайян кунед.

§ 9. ТАГИИРИ ШАКЛИ РЕША

Тагийрёбии шакли решаша (метаморфоз). Аз рӯйи вазифаашон решаша гуногун мешаванд. Ин гуна решаша шаклтағийирдода, яъне решашаи метаморфозгашта номида мешаванд.

Решаҳои иловагӣ чуворимакка Решаҳои такягоҳии дарахти баянӣ

Расми 21.

Дар бехмевагиҳо решашо гафс шуда, шакли асосии худро тафийир медиҳанд ва моддаҳои захиравии ғизоӣ ҷамъ мекунанд. Масалан, сабзӣ, шалғам, турб, лаблабу, редиска. Решаҳои такягоҳӣ (решаҳои иловагӣ) аз поя сабзида ба рост истодани онҳо ёрӣ медиҳанд (дар чуворимакка, чувории сафед). Дар баъзе растаниҳои тропикий решашо ҳавоӣ мавҷуд аст (расми 21).

Машғулияти лаборатории 1

Омӯзиши соҳт ва намудҳои решашо

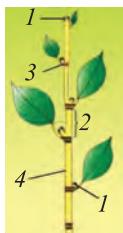
1. Дар мисоли растаниҳои гербаришуда ва зинда намудҳои решашо омӯзед. Мушоҳида кунед, ки қадоме аз онҳо тирреша аст ва қадоме патакреша. Расми системаи решашо кашед.
2. Дар мисоли чуворимакка, ачирик, қулуфнай решашои иловагиро дида бароед ва расми онҳоро кашед.
3. Бехмеваҳои аз тиррешашои моддаҳои ғизоӣ ҷамъкарда ҳосилшуда: сабзӣ, лаблабу, редиска, шалғам, турбро дида бароед ва расми онҳоро кашед.

§ 10. НАВДА

Навда органи вегетативии растанини дараҷаи олий буда, аз поя ва баргу муғчаҳои дар поя ҷойгирбода иборат аст.

Навда – шоҳаи яксолаи дараҳт, бутта ва нимбуллаҳоест, ки дар ҳуд муғча ва барг ҳосил мекунанд (расми 22). Поя органи асосии навда аст.

Пӯстлоҳи навдаҳо сабз ва хеле нағис мебошанд, ҷунки дар хӯҷайраҳои он донаҷаҳои хлорофилл мавҷуд аст, ки ранги сабз медиҳанд. Ҷои баргҳо

Расми 22. Сохти навдаҳо:

1—мугчаҳо; 2—фосилаи буғумҳо; 3—буғум; 4—поя.

сабзидаи навдаро буғум, фосилаи байни баргҳоро *фосилаи буғум* меноманд.

Бо фарорасии тирамоҳ ранги сабзи баргҳо тағиیر ёфта, ҷигарранг ё сурҳ мешаванд.

Чунки дар ин вақт пӯстлоҳи онҳо гафс шуда, дар болои онҳо қабати пӯқ ҳосил мешавад.

Дар охири тирамоҳ баргҳо рехта, мугчаҳои дар зери онҳо ҷойгирбуда кушода мешаванд ва дар ҳамин ҳолат зимистонро мегузаронанд. Навдаҳо ду хел мешаванд. Агар навда аз барг ва мугча иборат бошад, он навдаи *вегетативӣ* аст. Агар дар навда гул пайдо шавад, онро *генеративӣ* ё навдаи гулдор меноманд.

Пас, шоҳаи яксолаи дарахт ва буттаҳои дорои барг ва муғча ҳам, ниҳоли яксолаи аз тухмӣ сабзида ҳам, **навда** номида мешудааст.

1. Навда чист?
2. Дар навда чӣ гуна қисмҳо мавҷуд аст?
3. Чаро тирамоҳ ранги навдаҳо тағиир меёбанд?
4. Кадом намудҳои навда мавҷуд аст?

§ 11. ГУНОГУНШАКЛИИ ПОЯҲО

Вобаста ба намуд ва шароити сабзиши растаниҳо намуди пояҳо гуногун мешавад.

Аз рӯйи соҳт пояҳо чӯбӣ (сафедор, сада) ва алафӣ (чав, ангури сагак) мешаванд.

Дар растаниҳои пояҳои чӯбӣ дошта, ҳар сол мугчаҳои нав ҳосил мешаванд. Дар натиҷа пояи рӯизамиинии бисёрсола ҳосил мешавад. Пояҳои алафшакли рӯизамиинӣ бисёртар як мавсим умр мебинанд.

Пояҳо хеле **кӯтоҳ** (дар пиёз) ва аз ҳад зиёд **дароз** шуда метавонанд. Масалан, баландии дарахти ар-ар ба 20–25 м расад, баландии дарахти секвойядендрони

Расми 23. Гуногуни поях:

1—сада; 2—харбуза;
3—кулупнай.

Калифорния, то ба 110–140 м, эвкалипти Австралия то ба 150–155 м мерасад. Дар бешазорҳои тропикии Осиёи Ҷанубӣ дарахти **нахли Ротанг** ба дигар дарахтон печида месабзад ва то 400 м дарозӣ дорад.

Пояхо шохдор (себ, чормагз) ва бешох (нахл) мешаванд. Ҳамчунин, пояҳо аз рӯйи ҷойиршавиашон якчанд хел мешаванд: рост сабзанда (сафедор, себ, гандум ва ғ.), қадкашанда (себарга), печанда (ошики печон, печаки сахрой). Растваниҳои печанда ба растанӣ ё ягон такягоҳ печида месабзанд. Токи ангур низ бо ёрии танобакҳояш ба тиргак печида месабзад.

Растваниҳои ба паҳнӣ ё печида сабзанда агар ба ягон такягоҳ напечанд, рост истода наметавонанд. Ба онҳо харбуза, каду, тарбуз, бодиринг мисол шуда метавонанд.

Пояҳои ҳазанд дар рӯйи замин решоҳои иловагӣ ба роварда месабзанд. Пояи қулупнай ва гозпанча ҳазанданд (расми 23). Фафсии пояҳо низ гуногун мебошад. Дар байни онҳо аз пояи риштамонанд (печакҳо) саркарда, пояҳои ҳастанд, ки дарозии даврашон то 4–6 м (чормагз) ва 8–10 м (чинор) мерасад.

Намудҳои гуногуни пояҳо дар як майдон имконият медиҳанд, ки микдори зиёди растваниҳо кишт шаванд.

1. Пояҳо аз рӯйи соҳт ҷанд хел мешаванд?
2. Кадом шаклҳои пояҳо мавҷуданд?
3. Шумо кадом дарахтони хеле баланд сабзандаро дар Ӯзбекистон медонед?
4. Гуногуни соҳти пояҳо чӣ аҳамият дорад?

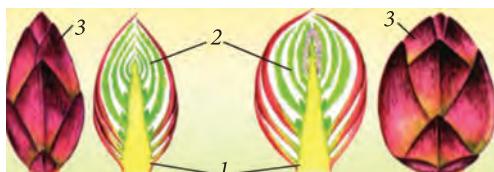
§ 12. МУГЧА (ШУКУФА)

Мугча – навдаи ибтидой мебошад. Мугчаи вегетативӣ навдаи ибтидоии баргии растаниҳо мебошад. Мугчаи генеративӣ бошад, тӯдагули ибтидой ва ё гул мебошад. Ҳар гуна навда аз мугча ҳосил мешавад.

Мугчаи сафедор, чинор, шоҳбулут, настаран калон-калон; мугчай тут, бед, сада, зардолу, себ ва г. нисбатан майдатаранд. Ҳамин хел аз рӯйи мугчаҳо намуди растаниҳоро муайян кардан мумкин аст. Мугчаҳо дар навда пайи ҳам, муқобили ҳам, ҳалқашакл чой мегиранд. Ҳамчунин онҳо дар нӯги навда низ ҷойгиранд. Мугчаҳои дар нӯги навда ҷойгиришуда **сармугча**, дар **пахлу** ҷойгиришуда **бармугча** ном доранд. Инчунин **мугчаҳои иловагӣ** (дар решা, барг) низ вучуд доранд.

Дар поён мо бо мугчаҳои сафедор шинос мешавем, ки онро чун дарахти манзаравӣ ҳама мешиносанд. Мугчаҳои он дар навда пайи ҳам ҷойгиранд. Мугчаҳои аз ҳама баланд калонтар буда, дар поён майдатар ҷойгир шудаанд. Мугчаҳои сафедор аз тарафи беруна дорои қабати ғафс ё пулакчаҳои ҷармгуни мебошанд. Ин қабат онҳоро аз таъсири номусоиди зимистон, бактерияҳои касалиовар, замбӯруғҳо ҳимоя мекунанд. Агар мугчаҳоро барқад бурида мушоҳида кунем, зери қабати ғафси он навда ва баргҳои зич ҷойгиришудаи ибтидиро дидан мумкин аст (расми 24).

Ба фикри олимон, мугчаҳо агар зимистон давраи осоишро хуб гузаронанд, хуб нашъунамо меёбанд. Аз тачрибаҳо маълум мешавад, ки дар охири тирамоҳ, баъди пурра рехта шудани баргҳо агар аз шохчаҳои мугчадори дарахт ва буттаҳо бурида, ба об андохта

Расми 24. Бурриши барқади мугчаҳо:

1—пояи ибтидой; 2—барги ибтидой; 3—рӯйпӯш.

монем, мугчаҳояш муддати зиёд бетафийир мемонанд. Агар шохчаҳоро дар нимаи дуюми январ ва феврал ба об андохта монем, шохчаҳо тез ба нумӯъ медароянд. Нашъунамои мугчаҳо ва аз онҳо баромадани барг (мугчабарг) ва гул (мугчагул) дар як вақти муайян ба амал меояд. Ин даврро *марҳила* меноманд.

Аввали баҳор дар зардолу, шафтолу, бодом, аввало мугчаҳои генеративӣ, баъд вегетативӣ ҳосил мешаванд.

1. Чаро мугчаҳоро навдаи ибтидой меноманд?
2. Баъди нумӯи мугчаҳо чӣ гуна дигаргуниҳо ба амал меоянд?
3. Соҳти мугчай сафедор чӣ хел аст?
4. Баҳорон пеш аз ҳама кадом дарахт ва буттаҳо гул мекунанд?

Аввали баҳор аз якчандто растаний (бед, сафедор, бодом, анцир) навдаашро бурида ба об гузоред. Баъди 10–15 рӯз дар ин навдаҳо чӣ гуна тафийирот рӯй медиҳад? Муайян кунед ва ба дафтаратон нависед.

Машгулияти лаборатории 2

Омӯзиши соҳти мугчаҳо ва ҷойгиршавии онҳо дар навда

1. Сармугча ва бармуғчай сафедор, бед, настаран, зардолу, себро дида бароед ва бо ҳамдигар муқоиса кунед: а) муайян кунед, ки кадоме аз мугчаҳо калон, кадоме майдо мебошанд; б) мугчаҳои пайиҳам, муқобили ҳам, ҳалқашакл ҷойгиршударо аз назар гузаронед; в) мугчаҳои болоӣ ва паҳлӯиро дида баромада, расмашро кашед. 2. Аз мугчаҳои калон якчандтоашро барқад бурида, соҳти дохилиашро бо лупа бинед ва аз пояҳо, баргҳо ва пӯстлоҳ ташкил ёфтани онҳоро дида, расмашро кашед. 3. Мугчаҳои генеративӣ ва вегетативиро муайян кунед ва муқоиса намоед. 4. Расми соҳти беруна ва дохилии мугчаҳои мушоҳидакардаатонро кашед.

§ 13. ПОЯ. СОҲТИ ДОХИЛИИ ПОЯ

Поя яке аз узвҳои вегетативии рӯизамиинии рас таниҳои олӣ буда, функсияҳои нақли моддаҳои такягоҳӣ, ҷамъ кардани моддаҳои захиравӣ, афзоиши вегетативиро иҷро мекунад. Поя аз пояҷаи ибтидиоии қисми ҷанин ҳосил мешавад. Баъди сабзидани тухмӣ

поя ба рўйи замин мебарояд ва аз ҳисоби тақсимшавӣ ва қалоншавии ҳучайраи меристема месабзад.

Пояи растаниҳо аз ҳисоби ба қадом воҳиди систематикӣ мансуб будани онҳо (паст ва олӣ, як ва дупаллагӣ) ва ба қадом шакли ҳаётӣ (алафи яксола, бутта ё дарахт) мансуб буданашон нигоҳ карда, гунонгунсоҳт мебошанд.

Соҳти танаи дарахтон аз соҳти пояи растаниҳои алафии яксола ба куллӣ фарқ мекунад. Барои фаҳмидани аз қадом қисмҳо таркиб ёфтани танаи дарахтон бо соҳти дохилии пояи ҷавони дарахти тут шинос мешавем.

Сатҳи болои поя бо **эпидерма**, ки аз як қабат ҳучайраҳо ташкил ёфтаанд, пӯшида шудааст. Дар болои эпидерма **паренхимаи пӯстлоҳ** (бофтаи асосӣ), ки аз ҳучайраҳои бисёрқабата ташкил ёфтааст, ҷойгир аст.

Дар қабати болои пӯст **лиф** – флоема, дар дохил – камбий, баъди камбий қисми чӯб – ксилема, дар миёна дилак ҷойгир шудааст.

Дар охири тобистон болои пӯстлоҳи тут ғадудҳои бӯрранг ҳосил мешаванд. Ҳучайраҳои зинда дохилии поя бо ёрии ана ҳамин ғадудҳо нафас мегиранд.

Пӯст оҳиста-оҳиста пӯк шуда, пӯстлоҳ ҳосил мешавад. Бо мурури саҳт шудани он ҳучайраҳои зинда кам мешаванд. Дар тана ва шоҳаҳои кухна қабати пӯстлоҳ ғафс мешавад. Пӯстлоҳи ғафс ҳучайраҳои зиндаи дохилиро аз таъсири зимистони хунук, гармии тобистон ва қасалиҳои зараповар ҳимоя мекунад.

Пӯстлоҳи навдаи тут чандир ва мустаҳкам буда, ба нахи лиф вобаста аст. Флоема аз ҳучайраи асосӣ (паренхима), механикӣ (нахи лиф) ва гузаронанда (найҳои элакшакл) ташкил ёфтааст.

Наҳҳои лиф дар зерфун, канаб ва зағирпоя хуб ривоҷ ёфтаанд. Аз онҳо дар тайёр кардани ресмон, аргамчин, ҳалта ва матоъҳои дигар истифода мебаранд.

Дар байни наҳҳои лифӣ найчаҳои борике мавҷуданд, ки ба монеаҳои сӯроҳдор чудо шудаанд. Онҳоро

найчаҳои элакшакл меноманд. Ба ин найчаҳо аз баргҳо ба дигар органҳои растаниҳо моддаҳои органикӣ мегузаранд. Агар пӯстлоҳро канда гирем, қисми сафеди лучшудаи чӯб мемонад. Вобаста ба намуди ин қисми чӯбшуда растаниҳо саҳт (сада, заранг, саксавул, юлғун, чормағз, булут, зардолу), мулоим (бед, сафедор, чигда), вазнин ва сабук мешаванд. Аз дараҳтони чӯбҳояшон саҳт мебел ва дигар ҷиҳози рӯзгор тайёр мекунанд.

Қабати чӯб аз ҳуҷайраҳои шакл ва андозаашон гуногун таркиб ёфтааст. Ба воситаи найчаҳои дарози қисми чӯбӣ об ва намакҳои маъданҳои дар он ҳалшуда ба тамоми органҳо паҳн мешавад.

Доҳили пӯстлоҳи аз навда ҷудокардашудаи нам ва часпак шираи ҳуҷайра (цитоплазма) мавҷуд аст. Ҳуҷайраҳои ҷавон ва нозуки байни пӯстлоҳ қисми камбийро ҳосил мекунанд. Ин ҳуҷайраҳои бо микроскоп дидашаванда тақсим шуда (зиёд шуда) меистанд. Поя аз ҳисоби ана ҳамин ҳуҷайраҳо гафс мешавад. Агар қисми чӯб кӯндаланг бурида дида шавад, ҷанини дар қисми марказии он ҷойгиршударо ҳам дидан мумкин аст.

Ҷанини баъзе дараҳтон холӣ, мулоим ё пӯсида аст. Доҳили баъзе дараҳтон ковок аст. Ҳуҷайраҳои ҷанини навдаҳои ҷавон зинда мебошанд. Дар онҳо одатан моддаҳои органикӣ ҷамъ мешаванд.

Хулоса, қисми доҳилии поя аз пӯк, лиф, камбий, чӯб ва дилак иборат аст.

1. Соҳти доҳилии поя аз қадом қисмҳо иборат аст?
2. Пӯстлоҳ ба растаниҳо чӣ аҳамият дорад?
3. Чаро навдаҳо мустаҳкам ва ҷандир мешаванд?
4. Бо қадом мақсад аз нахи лиф ва чӯби растаниҳо дар ҳоҷагии ҳалқ истифода мебаранд?
5. Қабати камбий дар қадом қисми растаниҳо ҳосил мешавад?

Қисми кӯндаланг буридашудаи навдаи яке аз дараҳтони ба шумо шиносро гирифта, қабатҳои онро муайян кунед. Расми буриши кӯндалангӣ пояро қашед ва номи қисмҳояшро нависед.

§ 14. ТАШАККУЛИ СОХТИ НАВДА

Дар ҷараёни омӯзиши мавзӯи бофтаҳо дар бораи бофтаи ҳосилкунанда, ки дар нуқтаи сабзиши растаниҳо ҷойгир буда, бо тақсимшавии доимии худ сабзиши растаниҳоро таъмин менамояд, сухан рафта буд.

Поя дар натиҷаи тақсимшавии ҳучайраҳои муғчай доҳилии он месабзад ва қад мекашад. Агар баргҳои муғчайҳои нӯги поя канда партофта шавад, конуси сабзишро дидан мумкин аст.

Агар буриши нағиси конуси сабзиш зери микроскоп мушоҳида гардад, ҳучайраҳои ҷавони бо парда пеҷонидашудаи онро дидан мумкин аст.

Ҳучайраҳои конуси сабзиш доимо тақсим шуда меистанд. Дар натиҷа шумораи ҳучайраҳо оҳиста оҳиста зиёд шуда, нӯги поя ба қад дароз мекашад. Аз муғчай аввалини растаниҳо, пояи асосӣ сабзида, аз он навдаҳои паҳлӯй ҳосил мешаванд. Сармуғчайҳои нӯги навдаҳои паҳлӯй низ дорои конуси сабзиш мебошанд. Аз ҳисоби тақсимшавии ҳучайраҳо навдаҳои паҳлӯй қад мекашанд (расми 25).

Ҳучайраҳои қисми сабзиши поя ҳар қадаре аз моддаҳои гизоӣ сер бошанд, ҳамон қадар тез тақсим мешаванд ва месабзанд. Бинобар ин, дар баҳорон бо

таъсири нури офтоб ҳаво гарм мешавад ва растаниҳо тез нашъунамо мейбанд.

Сабзиши поя ба нуқтаи нӯгии сабзиши он вобаста аст. Агар нӯги он бурида партофта шавад, он аз сабзиш бозмемонад, яъне қад намекашад. Ин ҳолат ба сабзиши навдаҳои паҳлуии ҷавон шароит фароҳам меорад. Дар натиҷа поя шоҳа баста меравад. Дар набототшиноӣ аз ин ҳусусияти поя ҳусусан дар боғдорӣ барои ба шакли

Расми 25.
Иникишофи
навда аз муғча
(шукуфа).

Расми 26. Буриданы нүги растаниҳо.

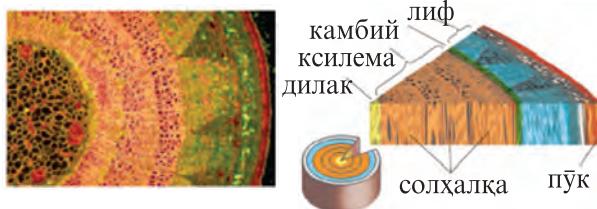
мувофиқ овардани растаниҳо ва рӯёнидани ҳосили фаровон истифода мебаранд (расми 26).

Вобаста ба намуд ва шароити сабзиш растаниҳо ҳар хел месабзанд. Масалан, арча, ки дар қўҳҳо васеъ паҳн шудааст, хеле суст месабзад. Баландии арчай панчсола ба 10–15 см мерасад, халос. Баръакс, ангур, ки печида месабзад, дар як тобистон то 10 см қад мекашад.

Ба дараҳтони тез нашъунамоёбандай Ўзбекистон бед, сафедор, чинор, чормағз, гелосро мисол овардан мумкин аст. Ба дараҳтони оҳиста қадкашанда нок, дўлона, шамшод, писта мисол шуда метавонанд.

Ба бар сабзидани поя. Дар давоми нашъунамои худ пояи растаниҳо қад мекашанд ва ба бар низ сабзида, гафс мешаванд. Бо омадани баҳор ва ба ҳаракат даромадани ширағандии растаниҳо моддаҳои ғизой ба тамоми узви онҳо, аз ҷумла ба камбий низ мерасад. Ҳуҷайраҳои камбий, ки бо моддаҳои ғизой аз ҷумла бо об таъмин мешаванд, ба тақсимшавӣ моиланд.

Ҳар як ҳуҷайра ба дарозӣ ду тақсим мешавад. Ҳуҷайраҳои ҷавон пурра нашъунамо ёфта, ҳар яки онҳо боз ба ду ҳисса тақсим мешаванд. Тақсимшавӣ ҳамин хел давом мейбад. Қисми зиёди ҳуҷайраҳои нав ҳосилшудаи камбий ба дарун сабзида, ба ҳуҷайраҳои чӯб табдил мейбанд. Қисми боқимонда аз камбий ба берун месабзанд ва ба ҳуҷайраҳои лиф мубаддал мегарданд. Аз ҳамин сабаб қисми чӯб нисбат ба пӯстлоҳ ғафстар аст. Дар баҳорон аз он сабаб, ки дар камбий об ва моддаҳои ғизой зиёдтар аст, ҳуҷайраҳои тақсимшавандай он калон мешаванд. Бо омадани рӯз-

Расми 27.
Солхалқаи
дарахтон.

ҳои гарми тобистон микдори об ва моддаҳои гизоӣ камтар мешавад, дар натиҷа ҳуҷайраҳои тақсимшаванд низ хурд мешаванд. Тирамоҳ ҳуҷайраҳо аз тақсимшавӣ бозмемонанд, соли оянда баҳорон боз ба нашъунамо медароянд.

Ҳамин тавр, ҳар сол аз баҳор то тирамоҳ ҳалқаи нави чӯб ҳосил шуда, ҳалқаи соли пешин ҳосилшударо печонида мегирад (расми 27).

Хонед, хеле шавқовар аст!

Дараҳтҳои гигант (аз ҳад бузург). Дар рӯйи Замин дараҳтони бузургу баланд бисёр вомехӯранд. Баландтарин эвқалипти Австралия ва секвойядендрон аст. Баландии эвқалипти ба 155 м баробар буда, секвойядендрон ба 110–140 м, гафсии пояш ба 46 м баробар аст. Ҳамин гуна дараҳти бузург аз тухмаки хеле хурдакак мерӯяд. Дар як ғӯзачаи он то 200-то тухмӣ ҳаст, ҳаҷми умумии тухм 196 ҳазор буда, 1 кг аст. Эвқалипти низ аз ана ҳамин гуна тухмии майдаяк сабзида ба воя мерасад.

1. Конуси сабзиш дар кучо ҷойгир шудааст ва аҳамияти он аз чӣ иборат аст?
2. Агар қисми дохилии поя бурида ё канда партофта шавад, дар растаний чӣ гуна тағйирот рӯй медиҳад?
3. Ба дараҳтоне, ки танаашон тез ва суст ғафс мешавад, панҷтогӣ мисол оред.
4. Аз дараҳти нав аррашуда ғӯлаеро гирифта, шарҳ дихед, ки буриши кӯндалangi он чӣ гуна соҳта шудааст?

§ 15. СОХТИ БЕРУНИИ БАРГҲО

Барг – узви паҳлӯии вегетативии науда буда, дар функцияҳои фотосинтез – оббуҳоркунӣ (транспирация) ва мубодилаи газҳо дар афзоиши вегетативӣ хизмат меқунад.

Барг аз ду қисми асосӣ: паҳнак ва думча (банди барг) ташкил ёфтааст (расми 28). Дар қисми пасти баъзе растаниҳо баргчаҳои паҳлӯй низ вуҷуд доранд. Барги баъзе растаниҳо бедумча мешавад. Ин гуна баргҳоро баргҳои бедумча меноманд. Баргҳо ба поя, ё ба навда бо думча пайваст мешаванд. Баргҳои бедумча ба поя бо ҷисми поёни баргҳо пайваст мешаванд (расми 29). Барги себ, нок, зардолу, сафедор, чормағз, анчир, ангур, бодиринг, ҳарбуза барин дараҳтони мевадор, растаниҳои полизӣ ва манзаравӣ думчадор; барги лола, пиёз, гули савсан, гандум, ҷуворимакка, ҷав, шолӣ ва дигарҳо бедумча мебошанд.

Вобаста ба намуди растаниҳо рагҳои баргҳо гуногун шоҳа мебанданд. Онҳо дар фарқ кардани растаниҳо аз ҳамдигар мавқеи муайян доранд. Масалан, барои фарқ кардани растаниҳои дупаллагӣ аз якпаллагӣ айнан ба рагҳои онҳо эътибор медиҳанд. Рагбандии барги растаниҳои дупаллагӣ одатан тӯршакл ва панҷашакл мебошад. Махсусан онҳоро дар барги чинор, себ, зардолу, нок, тут, пахта хуб дидан мумкин аст (расми 30). Дар растаниҳои якпаллагӣ гандум, ҷав, ҷуворимакка, ҷувории сафед, гумой ва дигарҳо рагҳо дар канори барг **мутавозӣ ё камоншакл** ҷойгир шудаанд. Об ва моддаҳои ғизоии дар он ҳалшуда бо

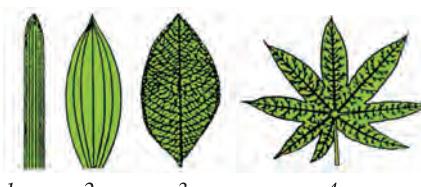

Расми 28.
Барги себ
1-паҳнаки барг;
2-банди барг;
3-рагҳои барг;
4-баргҳои паҳлӯй.

барги банддор
барги бебанд

Расми 29.

Расми 30. Рагбандии баргҳо.

1-мутавозӣ; 2-камоншакл;
3-тӯршакл; 4-панҷашакл

ёрии рагҳо ба баргҳо меояд ва моддаҳои органикии ҳосилишуда дар натиҷаи фотосинтези дар баргҳо ҳосилишуда ба поъҳо мегузарад.

1. Барг аз қадом қисмҳо ташкил шудааст?
2. Ҷӣ гуна баргҳо бедумча номида мешаванд? Ба рас-таниҳои бедумча мисолҳо оред.
3. Баргҳои панҷашакл рагбастаро фаҳмонед ва ба онҳо мисол оред.
4. Барги қадом растаниҳо мутавозӣ ё камоншакл аст?
5. Дар фарқ кардани растаниҳо рагҳои барг ҷӣ гуна мавқеъ доранд? Мисол оред.

§ 16. БАРГҲОИ ОДДӢ ВА МУРАККАБ

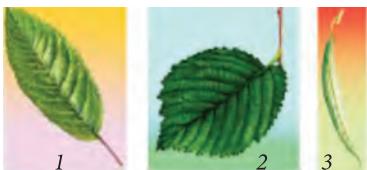
Аз рӯйи соҳти худ барги растаниҳо оддӣ ва мураккаб мешаванд. Агар дар думчай барг якто паҳнак ҷойгир шуда бошад, онро **барги оддӣ** меноманд. Ба онҳо себ, нок, зардолу, шафтолу, тут, ангур, пахта, сафедор, ревоҷ, шутурхор мисол шуда метавонанд (расми 31).

Агар ба думчай умумӣ якчанд паҳнак бо ёрии думчаҳои кӯтоҳ пайваст шуда бошад, онро **барги мураккаб** меноманд (расми 32). Ба онҳо ширинбия, беда, шоҳбулут, чормағз, настаран, қулуфнай, лӯбиё, нахӯд, чормағзи заминӣ доҳил мешаванд.

Баргҳо вобаста ба шакли баргҳо гирда, панҷашакл, тухмшакл, қаламчашакл, ромбшакл, секирра ва г. мешаванд (расми 33). Канораи баргҳо ҳамвор, дандонакдор, аррашакл ва фурӯҳамида шуда метавонанд. Баргҳо вобаста ба растани хордор ва бехор мешаванд. Вобаста ба соҳт баргҳои оддӣ панҷашакл ва себаргашакл мешаванд (расми 34).

Баргҳои мураккаб себарга ва панҷашакл, тоқ ва ҷуфт мешаванд.

Ба баргҳои мураккаби себарга – алафи себарга, беда, лӯбиё, мош; ба панҷашакл шоҳбулут шомил аст.

Расми 31. Баргҳои оддӣ:

1—гелос; 2—сада;
3—мачнунбед.

Расми 32. Баргҳои мураккаб:

1—барги тоқи патшакли
чормагзи кӯҳӣ; 2—барги
панҷашакли шоҳбулут.

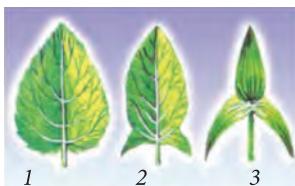
Баргҳо то охири банди умумӣ чуфт ва мутақобил ҷойгир шуда бошанд, онҳоро **баргҳои чуфти мураккаби патмонанд** мегӯянд (чормагзи заминӣ). Агар банди барг бо як барг ба охир расад, онро **тоқабарги мураккаби патмонанд** мегӯянд (ширинбия). Баъзан ба ҷойи тоқабаргҳо танобакҳо ҳосил мешаванд (нахӯд ва мунҷ).

Барги баъзе растаниҳо ба мисли саксавул хурд шуда, ба шакли сабӯс монанд мешаванд. Онҳо бебанд буда, дарозиашон аз 2 мм зиёд намешавад.

Хулоса баргҳо оддӣ ва мураккаб буда, аз ҷиҳати шакл гуногун мешаванд.

1. Кадом баргҳо оддӣ ва кадоме мураккаб мебошанд?
2. Баргҳои редиска, турб, сабзӣ, лаблабу, қулуфнай, гандум. лола чӣ гунаанд (оддӣ ё мураккаб)?
3. Ба баргҳои мураккаби патмонанди тоқ ва мураккаби патмани чуфт мисолҳо оред.
4. Барги саксавул ба кадом намуди баргҳо шомил аст?

Расми 33. Баргҳои мураккаб:

1—тухмшакл; 2—найзашакл;
3—камоншакл.

Расми 34. Намудҳои барги оддӣ

вобаста ба соҳти баргҳо:
1—секирра; 2—панҷашакл.

Муайян кунед, ки аз баргҳои гандум, шоҳбулут, лола, гледичия, пахта, кулуфнай, лӯбиё, ангур, зардолу, нахӯд, себ ва сафедор кадоме ба баргҳои оддӣ ва кадоме ба баргҳои мураккаб шомил аст? Ба дафтаратон нависед.

§ 17. ЧОЙГИРШАВИИ БАРГҲО ДАР НАВДА

Барги растаниҳо дар навда бо тартиби муайян қарор мегиранд. Онҳо асосан пайдарҳам, рӯбарӯ ва ҳалқагӣ чойгиранд (расми 35). Ба растаниҳои баргҳояшон дар навда пайдарҳам чойгиршуда пахта, ангур, помидор, себ, зардолу, сафедор, тут, садбарг, дӯлона шомиланд.

Агар дар ду тарафи поя ё навда баргҳо муқобили ҳам чойгир шаванд, ин гуна баргҳоро баргҳои муқобил **чойгиршуда** меноманд. Ба онҳо райҳон, пудина, чиннигул, лигуструм, настаран, чойкаҳак (зверобой), мармарак, газанда, алафи печак барин растаниҳо мансубанд. Аз ҳар як банди навда якчандтогӣ барг баромада ҳалқа хосил шавад (бедгул, чилбуғум, кумригиёҳ), онро **чойгиршавии ҳалқагӣ** меноманд (расми 49).

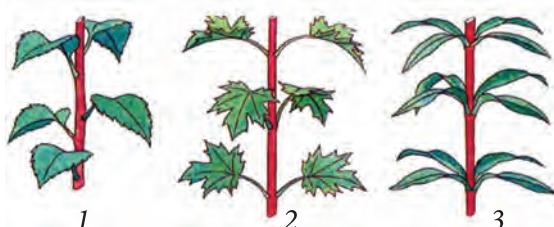
Дар навда ҳар қадаре баргҳо зич ва бисёр бошанд ҳам, онҳо дар навда чунон ҷойгир мешаванд, ки нури офтоб доимо ба онҳо афтида истад.

1. Баргҳо дар навда чӣ гуна ҷойгир мешаванд?
2. Чаро барги растаниҳо ба ҳамдигар соя намеандозанд?

1. Муайян кунед, ки барги растаниҳои дар ҳавлии таҷрибавии мактаб, кӯча ва хонаатон рӯянда дар навда чӣ гуна ҷойгир шудаанд, номи онҳоро нависед.

Расми 35. Чойгиршавии баргҳо дар навда:

1–бо навбат ҷойгир шудаанд; 2–муқобили ҳам ҷойгир шудаанд; 3–ҳалқашакл ҷойгир шудаанд.

2. Ду гули хонагиро назди тиреза гузоред. Яке аз онҳоро ҳар рӯз ба сўйи офтобрўя гардонед. Ба дуюмаш даст нарасонед. Баъди якчанд рӯз ҳолати баргҳои ҳар ду гулро қиёс кунед. Натиҷаро шарҳ дихед ва нависед.

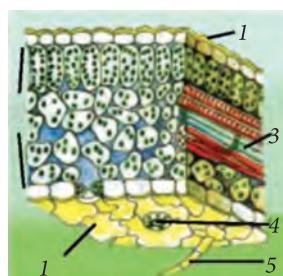
§ 18. СОХТИ ДОХИЛИ БАРГҲО

Баргҳо низ ба мисли дигар органҳои растаниҳо аз хучайраҳо ташкил ёфтаанд. Паҳнаки тозабарги ягон растаниро гирифта, аз он пораи тунукеро кўндаланг буред ва ба қатраи об гузоред, сипас ба болои он оина пўшида, бо микроскоп бинед (расми 36).

Рўй ва пушти барг бо пўст пўшонида шудааст, ки ҳучайраҳои он ба ҳамдигар зич чойгир шудаанд. Қариб ҳамаи ҳучайраҳои пўст шаффоф буда, ба воситай онҳо равшаний ба дохили барг мегузарад. Қабатҳои дохилии баргро пўст аз латхўрӣ ва хушкшавӣ эмин медорад. Дар пўсти барг ҳамчунин ҳучайраҳои ҷуфтни лўбиёшакл мавҷуд буда, гайр аз ситоплазма ва ядро дар онҳо пластидаҳои сабзчатоб мавҷуд аст. Онҳоро **ҳучайраҳои даҳончаи барг ё масома** меноманд. Масомаҳоро ҳам дар рўйи барг, ҳам дар пушти баргҳо дидан мумкин аст.

Дар байни пўсти болой ва паси баргҳо ҳучайраҳои мағзи барг чойгир шудаанд. Онҳо аз пулакча, ситоплазма, мағз ва донаҳои хлорофилл ташкил ёфтаанд. Ҳучайраҳои мағзи барг аз якчанд қабат иборат аст. Қабати зери пўсти болой аз ҳучайраҳои дарози сутунчашакл иборат мебошад. Дар таги он ҳучайраҳои байзашакл ва мудаввар чойгир шудаанд.

Дар буриши кўндаланги баргҳо рагҳоро дидан мүмкин аст. Дар даруни онҳо найчаҳои аз ҳучайраҳои

Расми 36. Соҳти дохилии баргҳо:

- 1—пўсти дохилӣ ва беруна (эпидерма);
- 2—мағзи барг;
- 3—гиреҳи нахи патдори гузаронанда;
- 4—даҳонак;
- 5—мӯяк.

мурда ташкилёфтаи деворашон ғафсро дидан мумкин аст. Ҳамчунин дар рагҳо, гайр аз найчаҳо боз ҳуҷайраҳои дарозшакли мисли занцир ба ҳам пайваастро дидан мумкин аст. Ин ҳуҷайраҳо ба мисли тӯр найчаҳои элакшакл ҳосил намуда, бо ҳамдигар ба воситаи сӯроҳчаҳои зиёд пайваст мебошанд. Бо ёрии рагҳои барг об ва моддаҳои ғизоии дар он ҳалшуда ҳаракат мекунанд. Ҳамчунин дар рагҳо ҳуҷайраҳое (лифҳо) ҳастанд, ки дароз ва пӯсташон ғафсу мустаҳкаманд. Онҳо ба баргҳо мустаҳкамӣ мебахшанд. Найчаҳои элакшакл ва нахҳо якҷоя шуда, гиреҳҳои патдори раги баргҳоро ҳосил мекунанд. Рагҳо ба тамоми қисмҳои гӯшти барг даромада рафтаанд.

1. Соҳти доҳилии баргҳо аз қадом қисмҳо иборатанд?
2. Ҳуҷайраҳои пӯсти барг чӣ гуна соҳт доранд?
3. Ҳуҷайраҳои мағзи барг аз ҳуҷайраҳои пӯст чӣ хел фарқ мекунанд?
4. Масомаи барг чӣ гуна соҳт дорад?
5. Дар баргҳо чӣ гуна бофтаҳо мавҷуданд?

Машғулияти лаборатории 3

Омӯзиши соҳти берунии баргҳо

Кори лабораторӣ бо ёрии баргҳо, намунаи гербариӣ ва растаниҳои хонагӣ гузаронида мешавад;

1. Бо баргҳои думчадор ва бедумча шинос мекунад.
2. Бо намунаҳои рагбандии баргҳо бо ёрии лупа шинос менамояд.
3. Бо баргҳои оддӣ ва мураккаб шинос мекунад.
4. Бо ёрии буриши канораи барг бо намудҳои он шинос мешаванд.
5. Якчанд намуди паҳнаки барг ба дафттар кашида мешавад.
6. Қисмҳои асосии барг ба дафттар кашида мешавад.

§ 19. НАВДАҲОИ ШАКЛАШОНРО ТАҒӢИРДОДА

Навдаҳои шаклашон тағӣирёфта ба навдаҳои шаклашон тағӣирёфтаи зеризаминиӣ ва рӯизаминиӣ тақсим мешаванд. Ба навдаҳои шаклашон тағӣир-
42

ёftai рӯизаминӣ танобак ва хор мисол шуда метавонанд. Навдаҳои шаклашон тағийирёфтаи зеризаминӣ – пиёз, бехмева ва решапояҳо мебошанд.

Навдаҳои шаклашон тағийирёфтаи рӯизаминӣ дорои аҳамияти муҳими биологӣ мебошанд. Онҳо растаниҳоро аз муҳити берунаи номақбул нигоҳ дошта, ба худ миқдори зиёди моддаҳои физой ҷамъ менамоянд, ки онҳо барои нашъунамои вегетативӣ хизмат меқунанд.

Дар натиҷаи ҷараёнҳои мураккаби биологии ба барги растаниҳо расанда моддаҳои органикӣ (физой) ҳосил мешаванд ва дар органҳои гуногун захира мегарданд. Ин моддаҳо ба сабзиши растаниҳо ва нашъунамои онҳо мусоидат меқунанд.

Растаниҳои дар хок пиёзак ҳосилкунанда **растаниҳои** пиёздор номида мешаванд.

Пиёзаки пиёзро ҳама хуб мешиносад. Он ба мисли муғча аз қисми болоӣ бо қабати хушк пӯшонида шудааст. Ин қабат онро дар тобистон аз гармӣ ва дар зимистон аз сардӣ нигоҳ медорад. Агар онро ба қӯндалангӣ бурида бинем, маълум мешавад, ки дар бехи он поячай кӯтоҳакак мавҷуд будааст. Аз асоси поячай кӯтоҳ ба тарафи поён решашои иловагӣ, ба боло бошад, баргҳои ширадор, гулбандҳо месабзанд, дар миёни онҳо дилак ҷойгир мешавад. Ана ҳамин баргҳои ширадори пиёз баргҳои шаклтағийрода буда, дар ҳуҷайраҳои онҳо моддаҳои физой ҷамъ мешаванд. Пас аз вақти муайян дар нӯги гулбандҳо тӯдагулҳо ҳосил мешаванд. Пиёз пояи зеризамини шаклтағийрёфта аст.

Лӯнда ва решапояҳо низ навдаҳои шаклтағийрёфтаи зеризаминӣ мебошанд. Ба растаниҳои лӯндардор картошка, шоҳигул, батат, ки ба ҳамаи мо шинос аст, аз растаниҳои решапояғӣ гумойӣ, қамиш, ачириқ, пудина, гулисафсар ва ширинбия доҳил мешаванд. Аз онҳо беш аз ҳама картошка вомехӯрад, ки бо он

шинос мешавем. Лўндаҳои картошка дар органҳои зеризамиинии вай ҳосил мешавад. Он асосан гирдашакл буда, дар худ моддаҳои гизоии зиёд (махсусан, крахмал) дорад, аз ҷиҳати шакли беруна ва навда монанд аст. Дар чуқурчаҳои лўнда – чашмакҳо ҷойгиранд, ки бо ин ҷиҳат аз дигар навдаҳои рӯйзамиинӣ фарқ мекунанд.

Лўндаҳо дар шароити гарм ва сернам тез нашъунамо мейбанд. Аз лўндаҳои поя навдаҳои нав мерасанд. Қисми зиёди муғчаҳо даруни лўндаҳо ҷойгиранд. Барои ҳамин ҳам, картошка одатан аз муғчай доҳилӣ месабзад.

Агар лўндаи картошкаро бурида бинем, дидан мумкин аст, ки соҳти доҳилии он аз поя фарқ намекунад.

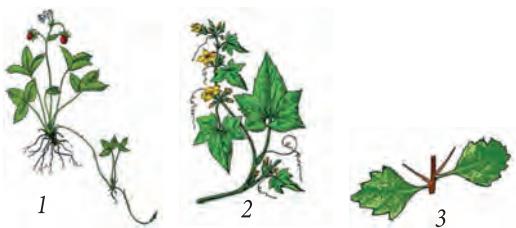
Барои муайян кардани мавҷудияти крахмал дар картошка ба лўндаи буридашуда як чакра маҳлули камтаъсири йод мечаконанд. Он оҳиста кабуд мешавад. Крахмал ба мисли дигар растаниҳо дар барг ҳосил шуда, дар ҳамон ҷо ба шакар табдил мейбад ва ба воситаи найчаҳои элакшакли пӯстлоҳ ба лўнда меояд. Дар ин ҷо вай боз ба крахмал мубаддал шуда, ҷамъ мешавад.

Решапоя. Дар решапоягиҳо решай иловагӣ, барги шаклтағийирдода ва муғчаҳо ҳастанд. Аз ин муғчаҳо

Расми 38. Навдаҳои зеризамиинии шаклтағийрёфта

1–решапоя; 2–пиёз; 3–лўнда

Расми 37. Навдаҳои шаклтагийрёфтаи рӯйзамиинӣ:

- 1 – танобакҳои қулуфнай;
- 2 – танобакҳои бодиринг;
- 3 – хоракҳои дӯлона.

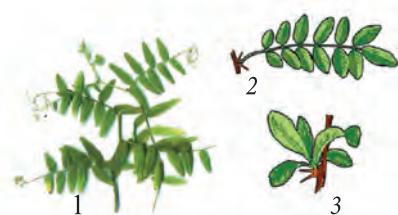
дар шароити мусоид пояи нави рӯйзамиинӣ сабзида мебарояд (расми 37).

Аз растаниҳои решапоягӣ бо гумой шинос мешавем (расми 38). Он алафи бисёрсолаи ғафс мебошад. Гумой растание мебошад, ки ба кишт зарари қалон меорад. Барои маҳв кардани он тирамоҳ заминро хуб кишт карда, решапояи онро қанда мепартоянд.

Решапоя барои афзоиши вегетативии растаниҳо хизмат мекунад. Дар решапояҳо низ ба миқдори зиёд моддаҳои ғизӣ чамъ мешаванд. Дар решапоя низ решоҳои ба навдаҳо хос, барг ва муғчаҳои шаклгумкарда мавҷуданд.

Ҳамин тавр, тугунак ва решапоя аз навдаҳои зеризамиинии шаклгумкарда ҳосил мешаванд.

Шакливазкунии баргҳо – метаморфоз. Қисми зиёди баргҳои растаниҳои оли қиёфаи зоҳирӣи худро гум карда, ба ичрои дигар функсияи биологӣ мувофиқ шудаанд. Баргҳои баъзе растаниҳо шакли худро гум карда ба хор табдил ёфтаанд. Масалан, баргҳои кактус ва зирк барин растаниҳо вазифаи ҳимояро ичро мекунанд. Дар растаниҳои печанда баргҳо танобак ҳосил кардаанд. Растаниҳои танобакдор (нахӯд, лӯбии) ба дигар растаниҳо печида афтиданӣ рӯшноиро ба баргҳо ва рост истодани пояро таъмин мекунанд.

*Расми 39.
Танобакҳо: 1–нахӯд. Хорчаҳо:
2–ақоқиё; 3–зирк.*

Баргҳои алоэ, карам ва сарпиёзҳо канорадор буда, дар худ моддаҳои гизоиро захира мекунанд (расми 39).

1. Навдаи шаклтағийирдодаи рӯйизаминӣ чист?
2. Дар қадом органҳои растаниҳои пиёзакдор моддаҳои гизой ҷамъ мешавад?
3. Пиёзакҳо аз қадом қисмҳо ташкил ёфтаанд?
4. Пиёз дар ҳаёти инсон чӣ аҳамият дорад?
5. Лӯндаи картошка чист?

§ 20. УЗВҲОИ ГЕНЕРАТИВИИ АФЗОИШИ РАСТАНИҲОИ ГУЛКУНАНДА

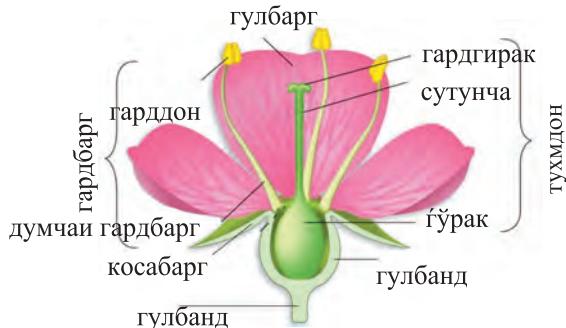
Гул навдаи шаклтағийирёфтаи узви ҷинсии афзоиши растаниҳои пӯшидатухм буда, дар ҳаёти растаниҳо аҳамияти қалон дорад. Аз он мева (туҳм) ҳосил мешавад. Он аз гулпӯш (гулкоса, гултоҷ), гардбарг ва тухмдон иборат аст (расми 40). Растаниҳо нисбат ба мансубияти худ ба ин ё он воҳиди система гулҳояшон гуногун мешаванд.

Гули растаниҳо ба навда бо думча пайваст меистад, ки онро **гулбанд** меноманд. Дар қисми болоии гулбанд ҷойи васеъшуда — **ғӯра** ҳаст, ки ба он ҳамаи қисмҳои гул ҷойгир мешаванд. Гулбанд бо шакл ва андозаи худ фарқ мекунад. Дар табиат гулҳои худрӯе низ вомехӯранд, ки гулбандашон ривоҷнаёфта аст.

Косабарг – қабати гулро аз тарафи беруна ихотакунанда. Он аз косаҳо иборат аст. Косабарг одатан сабз ранги мешавад.

Гултоҷ – ҷанбари гул аст, ки аз косабарги гул дарунтар ҷойгир шудааст. Он аз ҳосилаи гултоҷҳо иборат аст. Гултоҷ рангҳои гуногун дорад.

Гардбарг – қисми хеле муҳимме мебошад, ки дар доҳили ҷанбари гул ҷойгир аст. Он аз ду қисм: гарддон ва думчай гардбарг ташкил ёфтааст. Думчай гардбарг гарддонро нигоҳ медорад ва бо гулбанд пайваст мекунад. Нисбат ба намуди растаниҳо гардбаргҳо аз як то

Расми 40. Сохти гул.

якчандто шуда метавонанд. Думчай гардбарг алохида-алохида ё якчоя шуда дар гулбанд чойгир мешаванд. Дар баъзе гулҳо думчай гардбарг вучуд надорад (расми 41).

Тухмдон (мевадон) – қисми муҳимми миёнагул буда, аз **гардгирак**, **сутунча** ва **ғўра** иборат аст (расми 42).

Ғўрак – қисми поёни васеъшудаи тухмдон мебошад. Дар доҳили он муғчатухм мавҷуд аст. Аз ғўрак мева ҳосил мешавад. Ғўракҳо аз рӯйи чойгиршавии худ нисбат ба дигар аъзоҳо доҳилӣ ва берунӣ мешаванд. Аз рӯйи сохти худ ғўракҳо як ё бисёрхонагианд.

Сутунча – қисми миёнаи тухмдон буда, ғўрак ва гардгиракро пайваст мекунад. Доҳили он ковок аст.

Гардгирак – қисми аз ҳама болои тухмдон (сутунча) аст. Он барои доштани гард хизмат мекунад.

Гулпӯш то шукуфтани гул гардбарг ва тухмдонро иҳота карда, аз таъсири беруна нигоҳ медорад. Он оддӣ ва мураккаб мешавад.

Агар ранги баргчаҳои гулпӯш якхела бошад, онро **гулпӯши оддӣ** меноманд (расми 43). Гулпӯши оддӣ ранги сабз дошта, аз косабарг ва гулбарги оддӣ иборат мешавад. Лола, момочучук, гули савсар дорои гулпӯши оддӣ аст.

Агар гулпӯш аз косабарг ва гулбарг ташкил ёфта бошад, онро

Расми 41. Гарддон.

Rasmi 42. Тухмдон.

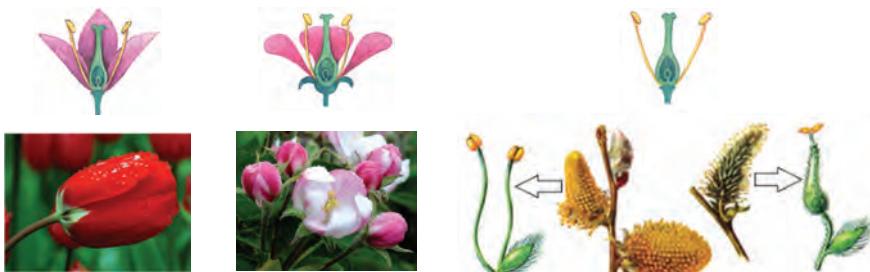
гулпүши мураккаб (дучанда) меноманд. Қисми зиёди растаниҳо (себ, олуча, нок, настаран, ғўза) дорои гулпүши мураккаб мебошанд. (расми 43).

Гулҳое низ мавҷуданд, ки баргҳои гулпӯшашон пайваст шудаанд ё пайваст нашудаанд. Ба гулҳои баргҳои гулпӯшашон пайваст печак, карнайгул, мармарак мисол шуда метавонанд. Ба гулҳои баргҳои гулпӯшашон пайвастнашуда ўсма, пахта, себ, нок, лола ва дигарҳо шомиланд. Дар табиат боз чунин растаниҳои гулдор вомехӯранд, ки гулпӯши онҳо гум шудаанд ё ба пулакча табдил ёфтаанд (сафедор, бед, тут, чормагз). Сохти гулҳо бо ёрии формулаҳо дода мешаванд.

Барои осонтар кардани шиносоӣ бо сохти гулҳо диаграмма ва формулаи гулҳоро истифода мебаранд.

Агар сохти гулро бо схема ифода намоем, онро диаграммаи гул меномем.

Дар формула номи қисми гулҳо бо ҳарфи аввалини номи ҳамин қисм нишона мешавад. Масалан, косабаргҳо бо ҳарфҳои – «К», гулбаргҳо (точгул) – бо «Т», гардбаргҳо – бо «Г», мевабарг (тухмдонҳо) – бо «М», гулпӯши оддӣ – бо «Го» ифода меёбанд. Агар қисмҳои давра пайваст бошанд, рақами шумораи онҳоро нишондиҳанда дар дохили қавс дода мешавад, агар онҳо пайваст набошанд, бекавс навишта мешавад. Агар шумораи қисмҳои дохили давра зиёд бошад, аломати беохир «∞» гузошта мешавад. Агар гул танҳо косагул ё гулбарг дошта бошад, онро бо – 0 (сифр) ифода мекунанд. Агар ҳар як қисми гул на дар як давра, балки дар ду давра ҷойгир шуда бошад, бъяди адади қисми давра аломати + (чамъ) гузошта мешавад. Сипас адади давраи дигарро менависанд.

Гулпүши
оддй. Лола.

Гулпүши му-
раккаб.
Насрин.

гули гардбарг

гули тухмдон

Гулхой бе гулпүш. Бед.

Rасми 43.

Барои мисол формулаи якчанд гули растани оварда мешавад.

1. *Формулаи гули ҷаг-ҷаг – $K_4 T_4 G_4 + 2M(2)$.*

Эзоҳ. Косабарг ва тоҷгулҳо чортогӣ, бо ҳам пайваст нашудаанд, дар ду ҳалқа, гардбаргҳо 6-то буда, дар ду ҳалқа (дар якум 4-то, дар дуюм 2-то) ҷойгиранд, тухмдон 1-то буда, аз пайвастшавии ду барги тухмдон ҳосил шудааст.

2. *Формулаи гули олу – $K_5 T_5 G_\infty M_1$.*

Эзоҳ. Косабаргҳо ва гулбаргҳояш 5-тогӣ, пайваст нашудаанд, шумораи гардбаргҳо бешумор, 1-то тухмдон дорад.

3. *Формулаи гули лола – $G_3 + 3G_3 + 3M_{(3)}$.*

Эзоҳ. Гулпүши оддӣ, гулбарг 6-то, дар ду ҳалқа (дар ҳар ҳалқа сетогӣ) ҷойгир аст, гардбаргҳояш 6-то, дар ду давра ҷойгир аст, тухмонаш 1-то, аз пайвастшавии 3 барги тухмдон ҳосил шудааст.

4. *Формулаи гули коснӣ – $K_5 T_{(5)} G_{(5)} M_{(2)}$.*

Эзоҳ. Косабаргҳояш ривочнаёфта, 5-то гултоҷбарг дорад, бо ҳамдигар пайваст, 5-то гардбарг дорад, пайваст, 2-то тухмдон дорад, аз пайвастшавии тухмбарг ҳосил шудааст.

Хулоса, гул органи ҷинсии афзоиши растаниҳо буда, аз думча, гулбанд, гулпүш, гардбарг ва тухмдон

иборат аст. Аз рӯйи формулаи гул ба қадом оила мансуб будани растаниҳоро фаҳмидан мумкин.

1. Гул аз қадом қисмҳо ташкил ёфтааст?
2. Гулпӯш чист?
3. Гардбарг аз қадом қисмҳо иборат аст?
4. Тухмдон аз қадом қисмҳо иборат аст?
5. Фарқи гулпӯши оддӣ ва мураккаб аз чӣ иборат аст?
6. Диаграммаи гул чист?
7. Формулаи гул чӣ гуна соҳта мешавад?

§ 21. ГУНОГУНИИ ГУЛҲО

Гулҳо якчинса ё дучинса мешаванд. Агар дар гул ҳам тухмдон ҳам гардбарг бошад, онро **гули дучинса** меноманд (зардолу, гелос, себ, шафтолу). Гули бисёр растаниҳо дучинса мешавад (расми 44). Дар гул факат тухмдон ё гардбарг бошад, ин гуна гул **гули якчинса** номида мешавад (бед, газна, тут, сафедор, гӯё) (расми 45). Агар дар гул танҳо гардбарг мавҷуд бошад, онро **гули гардбаргӣ** меноманд. Дар акси ҳол агар дар гул танҳо тухмдон бошад, онро **гули тухмдонӣ** меноманд.

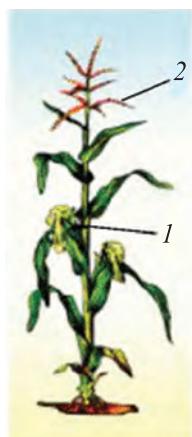
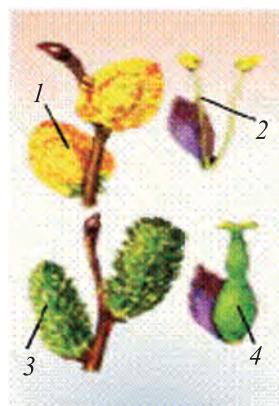
Дар баъзе растаниҳо ҳам гардбарг ва ҳам тухмбарг дар як тӯдагул алоҳида-алоҳида ҷойгир мешаванд. Ин гуна растаниҳоро **растаниҳои якхонагӣ** меноманд. Ба он ҷуворимакка мисол овардан мумкин аст. Гулҳои тухмدونи ҷуворимакка дар тӯдагули сӯтта ҷамъ шуда, гулҳои гардбаргӣ дар хӯшай мураккаб ҷойгиранд (расми 46).

Агар дар гулҳои як намуд гардбаргҳои гул дар як тӯда ва гулҳои тухмдон дар дигар тӯда бошад, ин гуна растаниҳо **растаниҳои духонагӣ** номида мешаванд. Масалан, газна, сафедор ва бед.

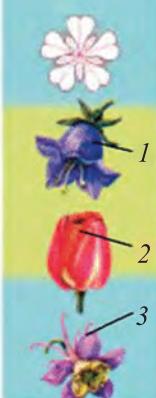
Гулҳо **рост ва қаҷ** мешаванд (расми 47). Агар гулпӯш ба ду ва зиёда аз он ҳиссаи баробар ҷудо шавад, онро гули рост меноманд. Масалан, гули себ, насрин, биҳӣ

Расми 44. Гулҳои якчинсаи бед:
 1 – тӯдагули гардбарг; 2 – гули гардбарг;
 3 – тӯдагули тухмдонӣ; 4 – тӯдагули
 тухмдонӣ.

Схемаи гули рост

Схемаи гули каҷ

Расми 46.

Растаниҳои яксола.
Гулҳои чуворимакка:
 1 – гули тухмдонӣ;
 2 – гули гардбарг.

Расми 47.

Гулҳои рост:
 1 – гули момо;
 2 – лола; 3 – бӯйимодарон.

Расми 48.

Гулҳои каҷ:
 1 – бунафша;
 2 – гули парпӣ;
 3 – гули ангушт-
 пона.

ва шафттолу. Агар гул танҳо ба ду ҳиссаи баробар ҷудо шавад, ва ё умуман ба ҳиссаи баробар ҷудо нашавад, он **гули каҷ** ном дорад. Ба он гулҳои гладиолус, настарин, исфарарак, райхон, мармарак, чамбул, лӯбиё, юнучқа ва ф. дохил мешаванд (расми 48).

1. Гулҳои яқчинса ва дучинсаро бо мисолҳо фаҳмонед.
2. Кадом растаниҳоро яхонагӣ мегӯянд, мисол оред.
3. Кадом растаниҳоро растаниҳои духонагӣ мегӯянд, мисол оред.
4. Гули себ чӣ гуна соҳт дорад?
5. Гули пахта аз гули себ чӣ фарқ дорад?

§ 22 ХӮШАГУЛҲО

Растаниҳое мавҷуданд, ки гули онҳо яктоӣ буда, тӯдагул ё хӯшагул надоранд. Масалан, лола, бунафша ва биҳӣ.

Қисми зиёди растаниҳо хӯшагул доранд. Нисбат ба гулҳои танҳо хӯшагулҳо хубтар гардолуд мешаванд. Гурӯҳи гулҳои ба ҳамдигар наздик ҷойгиршуда хӯшагул ном доранд. Гулҳои хӯшагулҳо асосан дар пояи гул (нӯги хӯша) ҷойгир мешаванд. Якчанд хӯшагулҳои оддӣ дар якҷояй хӯшагулҳои мураккабро ба вуҷуд меоранд.

Хӯшагулҳои оддӣ (чатраки оддӣ).

Гулҳои хӯшагул дар пояҳои дарози гул бо ёрии думчаҳо бонавбат ҷойгир мешаванд. Масалан, сараки қаррам, ҷағ-ҷағ, редиска сабадак ҳосил мекунанд.

Гулҳои майдаи зуф дар пояи дарози гул бедумча ҷойгир аст. Он хӯшагули оддӣ мебошад.

Хӯшагули себ, нок, гелос ва олуча чатракдори оддӣ мебошанд. Дар хӯшагулҳои чатракдор гулҳои думчадори дарозиашон гуногун дар гулпояи қӯтоҳ бо навбат ҷойгир мешаванд. Аз он сабаб, ки банди поёнӣ нисбат ба болоӣ дарозтар аст, қисми болоии гулҳо баробар мебошанд (расми 49).

Дар пояҳои дароз ва гафси гулҳои гулҳои бедумча ҷойгир шудаанд, ки онҳоро сӯтагул меноманд. Масалан, гулҳои тухмдони ҷуворимакка дар сӯтагул ҷамъ шудаанд. Гулҳои себарга дар пояи қӯтоҳ ва гафс бедумча ҷойгир шуда, сараки телпакчашакл ҳосил мекунанд.

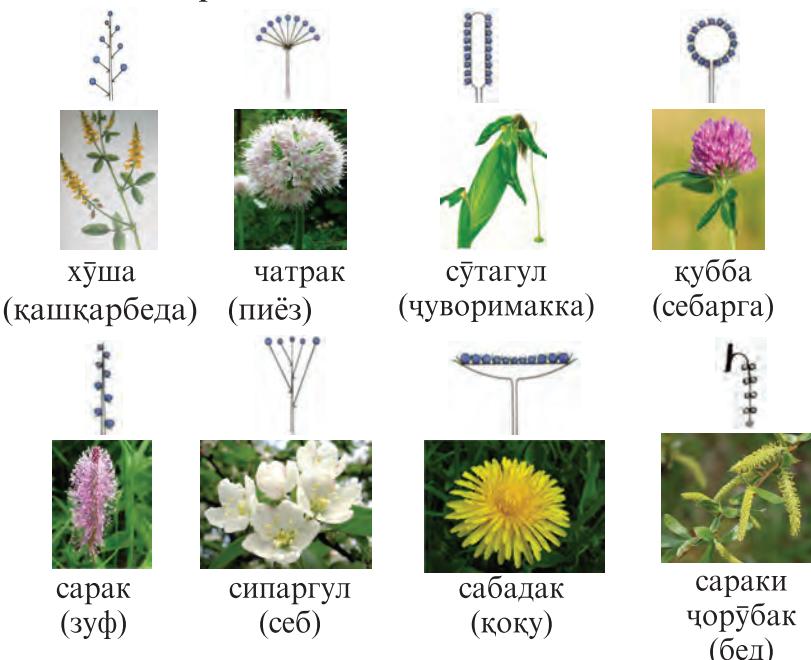
Гулҳои дар хӯшагули чатракдор ҷойгиршуда бо думчаҳои дарозиашон баробар ба қисми дохилии пояи гул ҷойгир мешаванд, масалан дар пиёз.

Хӯшагули дар нӯги пояи гул доирашакл қушода-шуда сабадак ном дорад. Сабадакро аз қисми беруна баргҳои сабзи муҳофиз пӯшидаанд. Масалан, гулҳои офтобпараст ва қоқу сабадак мебошанд.

Гулҳои чормағз, тӯси сафед ва бед дар хӯшагули чорубак ҷамъ шудаанд. Онҳо ба сарак монанд бошанд ҳам, лекин бо овезон будани худ фарқ меқунанд.

Хӯшагулҳои мураккаб. Гулҳои сабзӣ, укроп (шибит), петрушка, юғон ва бодиён чатраки мураккаб ҳосил меқунанд. Чатраки мураккаб дар қисми дохилии пояи гул ҷойгир буда, аз чатракҳои оддӣ ташкил мейбанд.

Хӯшагули гандум, ҷав ва ҷавдор сараки мураккаб дошта, дар гулпояи асосӣ ҷойгиранд ва аз саракҳои оддӣ ташкил ёфтаанд.

Rasmi 49.

сараки мураккаб
(гандум)

чатраки мураккаб
(сабзӣ)

хӯши мураккаб
(настарин)

Rasmi 50. Xӯшагулҳои мураккаб.

Хӯшагулҳои мураккаб асосан аз хӯшаҳои дар пояи гул ҷойгиршуда (настарин, токи ангур) ё саракҳо (гулбаргҳои ҷуворимакка, шолӣ, сулӣ) иборат аст (расми 50).

1. Хӯшагул чист?

2. Хӯшагулҳои оддӣ ва мураккаб аз ҳамдигар чӣ ҳел фарқ мекунанд?

3. Хӯшагул чист? Мисол оред.

4. Дар сабадак, сӯтагул ва ҷорубак гулҳо чӣ гуна ҷойгир шудаанд?

Хӯшагулҳои табиӣ, мазрай ё гербариёро аз назар гузаронед. Хӯшагулҳои оддӣ ва мураккабро ҷудо кунед ва расми онҳоро кашед.

Машғулияти лаборатории 4

Шиносой бо соҳти гул ва хӯшагулҳо

1. Бо қисми асосии гул шинос шавед.
2. Бо ёрии пинсет қосабарг, тоҷбарг (гулбарг), гардбарг ва тухмдони гулро ҷудо карда, бо ёрии пустин бинед ва тартиби ҷойгиршавии онҳоро дар гулбанд муайян кунед.
3. Гулпӯши гулҳои оддӣ ва мураккабро аз назар гузаронед ва бо ҳам муқоиса кунед.
4. Гулҳои рост ва қачро бинед ва онҳоро муқоиса кунед.
5. Бо ёрии лупа соҳти гардарг ва тухмдонро мушоҳида кунед.
6. Бо намудҳои хӯшагулҳо шинос шавед.
7. Расми соҳти гул ва намудҳои хӯшагулҳоро ба дафтар кашед.

§ 23. МЕВАХО

Растаниҳои гулдор (пӯшидатухм) баъди гардолудшавӣ мева пайдо мекунанд. Мева асосан баъди ғӯрак бастан ҳосил мешавад.

Дар ҳосил шудани мева гайр аз тухмдан боз қисмҳои дигари гул низ иштирок мекунад. Масалан, гулпӯш ва гулбанд.

Меваҳо асосан ду хел мешаванд: 1. Агар он аз худи ғӯрак ҳосил шуда бошад, онро **меваи асосӣ** мегӯянд (зардолу, олуча, шафтолу, олу, гелос). 2. Агар дар ташаккули мева гайр аз ғӯрак боз дигар қисмҳои мева иштирок намоянд, ин гуна **меваҳоро соҳта** мегӯянд (себ, нок, бихӣ).

Мева то пухта расидани тухм, онро аз таъсири муҳити беруна ҳифз мекунад. Дуюм, дар паҳн шудани тухм ёрӣ медиҳад. Агар гӯшти меваҳо зич ва ғафс бошад, ин гуна меваҳоро меваҳои тар меноманд (зардолу, шафтолу, олуча). Агар тунук ва хушк бошад, ин гуна меваҳоро **меваҳои хушк** меноманд. Масалан, нахӯд, мош, лӯбиё, бодом, чормағз, пистай хандон.

Дар байни меваҳои тар меваҳои дӯлонагӣ (резавор) зиёданд. Ба он садҳо намудҳои ангур, ки бо ширинии худ фарқ мекунанд, помидор, қоти сиёҳ, ангури сагак доҳил мешаванд.

Пӯсти каду, тарбуз, харбуза, хандалак ва бодиринг нисбат ба меваҳои дӯлонагӣ саҳт буда, болояш бо қабати саҳт пӯшонида шудааст. Онҳоро **меваҳои қадугӣ** меноманд (расми 51).

Зардолу, олуча, олу, гелос барин меваҳои тари дар боготи мо васеъ паҳн шударо, ки бо донаки саҳти якду мағздорашон фарқ мекунанд, **меваҳои донакдор** меноманд. Онҳо дорои моддаҳои барои инсон фоидавар ва шифобахш мебошанд. Дар байни онҳо беш аз ҳама зардолу бо хусусиятҳои шифобахшии худ фарқ мекунад.

меваи донак-
дор (олуча)

меваи дўлонағӣ
(ангури сагақ)

меваи себ-
шакл (нок)

меваи кадугӣ
(бодиринг)

Rasmi 51. Тармева.

Меваҳои хушк ба **кафанд** ва **накафанд** тақсим мешаванд. Ба кафанд асосан ғалладонагихо дохил мешаванд. Ба растаниҳои ғалладонагӣ гандум, чав, сулӣ, ҷуоримакка мисол шуда метавонанд. Ба меваҳои кафанд кӯсак, ғилофак, ғӯзаҳои ҳархела дохил мешаванд. Бо пухтани меваҳо онҳо аз чокашон кушода шуда пош мешӯранд. Масалан, мош, лӯбиё, турб, редиска, ҷағ-ҷағ ва ғайра.

Якчанд **меваҳои кӯсакдорро** мисол овардан мумкин аст, ки байди пухтани меваҳо аз чокашон кушода мешаванд. Меваҳои пахта, лола, банди девона, момочучук ва бойчечак ба меваҳои кӯсакдор мансубанд (расми 52).

Нахӯд, мош, лӯбиё ва ақоқиёи сафед растаниҳои меваҳояшон лӯбиёй мебошанд. Лӯбиёҳо дар дохили кӯсакҳое инкишоф меёбанд, ки канораҳошон васл шудаанд. Дар вақти пухтани мева онҳо ба ду ҳисса ҷудо мешаванд. Дар дохили ҳар як кӯсак аз дарун тухмҳо ҷойгиранд. Дар байни кӯсакҳо монеа вучуд надорад.

Меваи чунин растаниҳо ба мисли карам, кирмтана, редиска, турб ба лӯбиёҳо монанд бошанд ҳам, аз он сабаб, ки дар дохил монеа доранд, фарқ мекунанд. Ин гуна меваҳо ғилофак ва ғилофакча ном доранд.

кӯсакмева
(нахӯд)

ғилофакмева
(кирмтана)

ғилофакмеваи
секунҷашакл (ҷағ-ҷағ)

ғӯзамева
(пахта)

Rasmi 52. Меваҳои хушки бисёртумма.

меваи донй
(гандум)

пистамева
(офтобпараст)

меваи чормагзй
(ақокиё)

парракмева
(сада)

Расми 53. Меваҳои хушки яктухма.

Меваи баъзе дарахтони манзаравӣ чун заранг, гучум ва шумтол болчадор аст. Бинобар ин, онҳоро **меваҳои болчадор** меноманд (расми 53).

Хусусан, дар баҳор дар вакти пухта расидани тухмиҳои сафедор парракҳои пахтамонанд парида мегарданд. Дар асл бошад, меваҳо дар шакли паррак мебанд. Ин гуна меваҳо **меваҳои паррон** номида мешаванд.

Аҳамияти меваҳо дар табиат ва ҳаёти одамон. Меваҳо дар навбати аввал барои зиёдшавии растаниҳо паҳншавӣ ва наслдиҳии онҳо заруранд. Аз меваҳои дар ҳолати ёбай сабзида тамоми мавҷудоти зинда дар табиат ғизо мегиранд. Баъзе меваҳо ба замин афтида, пӯсида, заминро бо моддаҳои органикӣ бой мегарданд. Ҳаёти одамонро бошад, бе мева тасаввур карда намешавад. Дар ин хусус дар Ҳадис чунин оварда шудааст: «Ҳар кадом муъмине, ки кишт кунад ё дарахти меванок шинонад ва аз он паррандагон, одамон ё хайвонот баҳра бардоранд, ин барои ўхуми садақаро доро аст».

Дар ҳақиқат, аз замонҳои қадим одамон аввал навъҳои ёбай баъд мазрӯро шинонида барои ҳар гуна мақсадҳои худ истифода бурдаанд. Масалан, аз меваҳо ба сифати ҳӯрок (себ, чормагз, зардолу, ангур, гандум, мош, лӯбиё, арзан, нахӯд) ва тайёр кардани дорувор (мармарак, зуф, насрин) истифода бурдаанд.

Ноне, ки ҳар рӯз истеъмол мекунем, аз орди гандум тайёр карда мешавад, равған аз чигити пахта, офтобпа-

раст ва зайдун гирифта мешавад. Бинобар ин, онҳоро бояд эҳтиёт кард.

Дар тайёр кардани ҳар гуна таом, албатта, меваи растаниҳои зиравор (тухмӣ) истифода бурда мешавад. Дар Ӯзбекистон ба зираворҳои зиёд истифодашаванд азира, алқор, кашнич, седона ва мурч дохил мешаванд.

1. Мева чӣ гуна ҳосил мешавад?
2. Меваҳои тар ва хушк аз ҳам чӣ фарқ доранд?
3. Фарқи меваҳои аслий ва соҳта дар чист?
4. Чаро себ, нок ва биҳиро соҳта мегӯянд?
5. Чӣ гуна меваҳоро меваҳои донақдор меноманд?

Машғулияти лаборатории 5

Омӯзиши соҳти меваҳо ва навъҳои онҳо

1. Аз ҷамъи тухмҳои растаниҳо ба қадом намуди меваҳо мансуб будани растаниҳо муайян карда мешавад.

2. Меваҳои хушк ва ба қадом растаниҳо хос будани онҳо, қафандаро ғарнадаро фарқ кардан.

3. Меваҳои тар ва ба қадом растаниҳо хос будани онҳоро муайян кардан.

4. Кашидани расми меваҳои гуногун ва нишонаҳои асосии онҳо.

§ 24. ТУХМИ

Тухмӣ – органҳои афзоиши растаниҳо. Он аз мугча, тухмпалла (эндосперма) ва пӯст иборат аст.

Тухми ҳар гуна растани соҳти ба худ хос дорад. Аз рӯйи тухмпалла растаниҳо ба як ва дупаллагӣ чудо карда мешаванд.

Дар тухми растаниҳои дупаллагӣ дуто тухмпалла ва мугча ҷойгир шудааст. Мугча аз решача, пояча ва дуто баргчаи майда ташкил ёфтааст. Ҳамин тавр, растаниҳои дорои ду тухмпалла **растаниҳои дупаллагӣ** номида мешаванд.

Чигити пахта (тухмаш) (расми 54) аз болояш бо қабати саҳти ҷӯбинашакл пӯшонида шудааст. Дар ҳуҷайраҳои ин қабат мӯйчаҳои дароз, яъне нахҷо

чойгир шудаанд. Дар болои қабати чүбиншакл пүсти сафед ва нафис, зери он тухмпаллаҳои қабат-қабат чойгиршуда ва муғчаҳо мавҷуданд.

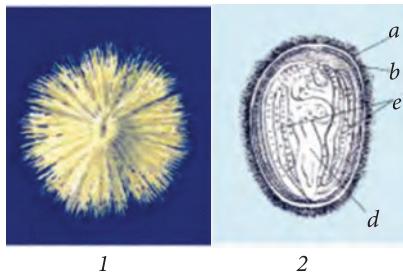
Тухмпаллаҳои растаниҳои дупаллагӣ ба рӯйи замин бо ду барги тухмпалла сабзида мебароянд.

Тухми растаниҳои як-палиагӣ аз тухми растаниҳои дупаллагӣ фарқи зиёд доранд. Тухми растаниҳои якто тухмпалла дошта аз пүсти тухм, як муртак, решачаи ибтидой, пояча, муғча ва якто тухмпалла иборат аст. Ба онҳо чунин растаниҳо ба мисли гандум, ҷав, сулӣ, ҷуворимакка дохил мешаванд. Яке аз растаниҳое, ки дар рӯйи замин васеъ паҳн шудааст, гандум мебошад. Тухми гандум (дона) дарозшакл мебошад.

Рӯйи он ғафс буда, бо пүсти зард пӯшонида шудааст. Ин пӯст аз ду қабати бо ҳам пайваст сабзида пӯшонида шудааст. Болояш қабати мева, дохилаш пүсти тухм ба ҳисоб меравад. Тухми гандум, ҷав, арзан, сулӣ, шолӣ, ҷуворимакка тухмдона ҳисоб мешаванд. Аксар қисми тухмҳо аз эндосперма – ҳуҷайраҳои ғизочамъкунанда иборатанд.

Таркиби тухм. Вобаста ба намуди растаниҳо таркиби тухмиҳо ҳар хел мешавад. Тухмӣ аз боло ҳушк нағояд ҳам, дар дохили он об ҳаст. Барои донистани он ба пробирка гандум ё тухми дигар растаниро андохта, онро болои оташ нигоҳ доред.

Баъди каме вақт дар девори пробирка ҳалқаҳои обро дидан мумкин аст. Агар тафсонидани тухм давом дода шавад, он дуд карда, бӯйи сӯхта мебарояд, сипас тухм сӯхта, кафида меравад ва моддаҳои органикие,

*Расми 54. Чигит: 1 – намуди умумӣ; 2 – соҳти доҳилӣ:
а – мӯяқчаҳо; б – пӯст;
в – муғча; г – тухмпалла.*

ки қисми асосии тухмро ташкил медиҳанд, месӯзанд. Тухм оҳиста-оҳиста сӯхта, дар болои пробирка хокистар мемонад. Ин хокистар аз моддаҳои маъданӣ иборат аст.

Моддаҳои органикии дар таркиби тухмиҳо буда, дар шакли пайвастагиҳои гуногун мебошанд. Ба онҳо крахмал, сафеда ва равғанҳо мансубанд.

Дар тухми гандум, ҷуворимакка ва дигар растаниҳои донадор крахмал хеле кам аст. Дар лӯбиё, мош ва нахӯд сафедаҳо хеле зиёданд. Дар чормағз, бодом, зардолу, шафтолу ва чормағз, пистаи офтобпараст ва ҷигити пахта равған кам аст. Моддаҳои ғизоии таркиби тухмиҳо дар тухмпалла ва эндосперма мавҷуд аст.

Агар тухми гандум дар буриши ҳурди эндосперма бо микроскоп дида шавад, маълум мешавад, ки он аз ҳуҷайраҳо ташкил ёфтааст. Дар ин ҳуҷайраҳо крахмал ва доначаҳои зиёди сафедаҳо мавҷуд аст. Дар таркиби баъзе тухмиҳо **равғанҳои эфир** (зира, шибит) ва **моддаҳои заҳрнок** (мастак, бодоми талҳ, шафтолу ва кампирчапон) нигоҳ дошта мешавад.

1. Кадом растаниҳоро дупаллагӣ меноманд?
2. Фарқи пӯсти ҷигит аз тухми лӯбиё дар чист?
3. Кадом растаниҳоро растаниҳои якпаллагӣ меноманд?
4. Тухми растаниҳои якпаллагӣ аз растаниҳои дупаллагӣ бо чӣ фарқ мекунад?
5. Дар таркиби тухм чӣ гуна моддаҳо ҳаст?

БОБИ IV. ФАҶОЛИЯТИ ҲАЁТИИ РАСТАНИҲОИ ГУЛДОР

§ 25. ҒИЗОГИРИИ МАҶДАНИИ РАСТАНИҲО. РЕШАҲО. НУРИҲО

Оби дар хок буда ба мӯяқчаҳои реша, аз онҳо ба ҳуҷайраҳои пӯстлоҳ чӣ хел мегузараდ? Ба ин савол бо мисолҳои хеле зиёд ҷавоб додан мумкин аст. Вазифаи муҳимми решаи растаниҳо об ва моддаҳои ғизоии дар

он маҳлулшударо ҷаббида гирифтан ва ба қисми бо-
лои замин гузаронидан аст.

Об ва моддаҳои гизоии дар хок маҳлулшуда ав-
вал ба мӯякчаҳои реша, баъд ба ҳуҷайраҳои пӯстлоҳ,
ки дар паҳлӯи онҳо ҷойгиранд, мегузарарад. Оби аз як
ҳуҷайра ба дигараш гузаранда ва моддаҳои гизоии
дар он маҳлулшуда ба қисми гузаронандай реша раф-
та мерасанд ва ба воситай он ба қисми болоизамиинии
растаний рафта мерасад.

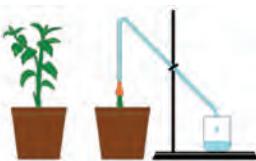
Ба мисли дигар организмҳои зинда растаниҳо низ
бо об зиндаанд. Қисми зиёди ҷараёнҳои биологияе, ки
дар онҳо рӯй медиҳад, ба туфайли об ба амал меоянд.
Об моддаҳои гизоии ба растаний зарур дар ҳолати
ҳалшуда мебошад. Ба воситай об онҳо ба ҳуҷайра,
бофтаҳо ва ба дигар организмҳо мегузаранд. Агар
меъёри об басанда бошад, ҳуҷайраи организмҳо таранг
меистад. Дар акси ҳол, растаниҳо пажмурда мешаванд.

Ба шумо маълум аст, ки агар ба растаниии паж-
мурдашуда об резем, он боз нашъунамо мекунад.

Агар поя ё шоҳи растаний бурида шавад, аз онҳо
қатраи об ҷаббида мебарояд. Шумо инро дар вақти бу-
ридан токи ангур, сафедор, бед дар айёми ширабандӣ
мушоҳида кардаед. Агар шутурхор аз решапояаш бу-
рида шавад, шумо шоҳиди он мешавед, ки аз ҷои бур-
риш қатраҳои об мебарояд. Ин моеъ худ аз худ на-
баромада, дар зери таъсири қувваи фишори реша ба
амал меояд. Ин қувва об ва моддаҳои гизоии дар он
ҳалшударо ҳангоми аз як ҳуҷайра ба дигараш гузаштан,
маҷбур мекунад, ки аз поён ба боло барояд (расми 55).

Бо даромадани зимистон мӯякҳои решаҳои
растаниҳои бисёрсола фаъолияти худро қатъ карда, бо
омадани баҳор боз фаъолияти худро оғоз мекунанд.

Тобистон дар шароити Ўзбекистон боришот вуҷуд
надошта, ҳарорат боло мебарояд ва эҳтиёчи растаниҳо
ба об меафзояд. Бинобир ин, ба ҳамаи растаниҳои

Расми 55.

Таҷрибае, ки таъсири қувваи фишори решаро нишон медиҳад.

Ҳосили зиёд додан ва афзоиши солонаи онҳо ба хок нурӣ андохтан зарур аст. Дар таркиби нурӣ намакҳои маъданӣ, микроэлементҳо мавҷуд аст.

Нуриҳо асосан ба ду гурӯҳ тақсим мешаванд. Якум, **нуриҳои органикӣ**, яъне пору, ки ба ҳамаи мо шинос аст. Онҳо дар хок пӯсида, ҳолати онро хуб мекунанд ва ҳосилдории онро меафзоянд. Моддаҳои барои растаниҳо зарурро ҳосил мекунанд. Дуюм, **нуриҳои маъданӣ**. Ин нуриҳо дар завоҳои кимиёвӣ маҳсус тайёр карда мешаванд. Нуриҳои минералӣ ҳар хел мешаванд. Онҳо азотдор (селитра), фосфордор ва калийдор мебошанд.

Онҳо ба растаниҳо таъсири гуногун мебахшанд. Масалан, нуриҳои азотӣ афзоиши растаниҳоро оҳиста-оҳиста тез гардонаманд, нуриҳои фосфор ва калийдор ба зиёд кардани ҳосил ва тез пухта расидани он ёрӣ медиҳанд. Нуриҳо гарави ҳосили фаровон аст.

1. Вазифаи муҳими решай растаниӣ аз чӣ иборат аст?
2. Об ва моддаҳои дар он ҳалшуда ба растаниӣ чӣ гуна мегузараид?
3. Мавқеи фишори решай аз чӣ иборат аст?
4. Чаро аз танаи дарахтони дар баҳорон буридашуда моеъ (шира) мебарояд?

§ 26. ҲАРАКАТИ МОДДАҲОИ ФИЗОӢ ДАР ПОЯ

Ба мисли дигар мавҷудоти зинда, растаниҳо низ бо моддаҳои физой зинданд. Ин тавр бошад, ин моддаҳои физоӣ ба поя чӣ гуна ҳаракат мекунанд? Обе, ки дар

таркиби худ намакҳои маъданӣ дорад, бо ёрии қисми чӯбин аз реша ба баргҳо ҳаракат мекунад. Инро дар таҷриба санцидан мумкин аст. Барои ин аз навдаи барг бароварда ё аз гулҳои шукуфта истифода бурдан мумкин. Агар ба оби рангшуда навдаи баргдори дараҳтро гузошта, баъди 2–3 соат кӯндаланг ё ба дарозӣ бурида шавад, аз сабаби бо ёрии навда оби ранга ба боло баромаданаш ранг шудани қисми чӯбинаро мушоҳида кардан мумкин аст (расми 56).

Моддаҳои ғизоӣ бо найчаҳои элакшакли дар лиф буда ҳаракат мекунанд.

Шакар дар об ба осонӣ махлул шуда, бо найчаҳои элакшакли лиф дар қисмҳои гуногуни растаний ҷамъ мешавад. Шакар дар бехмеваҳои баъзе растаниҳо, масалан, сабзӣ ва лаблабу, дар мева ва тухмии дигар растаниҳо ҷамъ мешавад. Дар лӯндақҳои картошка шакар ба краҳмал табдил мёёбад.

Аз баргҳои моддаҳои ғизоӣ ба лиф ва ба воситаи он ба дигар органҳо гузаштанашро бо ёрии таҷриба дидан мумкин аст. Барои ин аз бед ё сафедор ду қаламчай баргдори навдаро бурида мегиранд. Аз қисми поёни қаламчай навда каме болотар пӯстоҳро ҳалқашакл карда бурида мегиранд. Навдаҳо дар як вақт ба об андохта мешаванд. Навдаи пӯстоҳашро ҳалқашакл буридаро танҳо аз қисми поён ба об меандозанд. Баъди ду ҳафта дар қисми поёни навдаи мушоҳидашаванда

Кӯндаланг ва ба дарозӣ
буридани поя барои
таҷриба

Навда дар оби
рангшуда

Ба дарозӣ ва кӯндаланг
бурида шудани поя баъди
таҷриба

Расми 56. Таҷриба оид ба мушоҳидаи ҳаракати об ва моддаҳои маъдании дар он ҳалшуда бо ёрии қисми чӯбина.

навдаи пӯстлоҳаш дар шакли ҳалқа буридашуда

Расми 57. Таҷриба оид ба мушоҳидаи бо ёрии флоема ҳаракат кардани моддаҳои органикӣ.

решачаҳо пайдо мешаванд. Дар навдаи пӯстлоҳаш ҳалқашакл буридашуда решачаҳо болотар аз ҷои буридашудаи пӯстлоҳ ҳосил мешаванд. Пас, маълум мешавад, ки ба қисми аз поён буридашудаи навда моддаҳои гизоӣ намегузаштаанд (расми 57).

Ҳамин тавр, моддаҳои минералий дар ҳолати дар об маҳлулшуда (моддаҳои гизоӣ) бо ёрии пайвастагиҳои нахи найшакл ба тамоми органҳои растаниҳо ҳаракат меқунанд. Дар гизогирӣ организмҳо тамоми органҳои онҳо дар ҳолати ба ҳам вобаста иштирок меқунанд. Агар яке аз онҳо иштирок надошта бошад, ҷараёни гизогирӣ вайрон мешавад. Масалан, решо об ва намакҳои маъданий дар он ҳалшударо ба миқдори зарурӣ расонида надиҳад, дар баргҳо моддаҳои органикӣ кам ҳосил мешаванд. Баръакс, агар дар баргҳо моддаҳои органикӣ нарасад, ривоҷёбӣ ва сабзиши тамоми ҳуҷайра, бофта ва органҳои растаниҳо бозмеистад.

Ҳаракати моддаҳои гизоии растаниҳоро аз ҳисоби шаклдиҳии шоҳаҳо ва қӯтоҳкунии онҳо ба тарафи гуногун равон кардан мумкин аст. Масалан, кандини сараки пахта имкон медиҳад, ки моддаҳои органикӣ аз баргҳо ба гул ва тарафи меваҳо равона шавад.

Ҳамин тавр, бо ёрии қисми чӯбии поя об ва намакҳои маъданий дар он ҳалшуда, бо ёрии қабати лиф бошад, моддаҳои органикӣ ҳаракат меқунанд.

1. Аз реша об ва намакҳои маъданий дар он ҳалшуда ба барг бо ёрии кадом қисми поя мебарояд?
2. Моддаҳои органикӣ дар кадом органҳои растаний чамъ мешаванд?
3. Моддаҳои органикӣ баргҳо бо ёрии кадом қабати поя харакат мекунанд?
4. Оё самти харакати моддаҳои гизоиро идора карда мешавад?

Як шохчай растаний хонагии ҳиноро гирифта, онро ба оби сиёҳидор (рангдор) андозед ва харакати моддаҳоро мушоҳида кунед. Шохчай онро ба кӯндалангӣ бурида дидан мумкин аст.

§ 27. ҲОСИЛ ШУДАНИ МОДДАҲОИ ОРГАНИКӢ ДАР БАРГҲО

Дар таркиби растаниҳо, баҳусус, тухмихо (мувофиқи намуди он) ба миқдори гуногун об, намакҳои маъданӣ ва моддаҳои органикӣ (крахмал, шакар, равған ва сафеда) мавҷуданд. Саволе ба миён меояд, ки ин моддаҳои органикӣ дар кадом қисми растаний чӣ хел ба миён меояд? Олимон дар асоси таҷрибаҳо муайян кардаанд, ки моддаҳои органикӣ дар ҳучайраҳои канораи барг ва дигар органҳои сабзи растаниҳо ҳосил мешаванд.

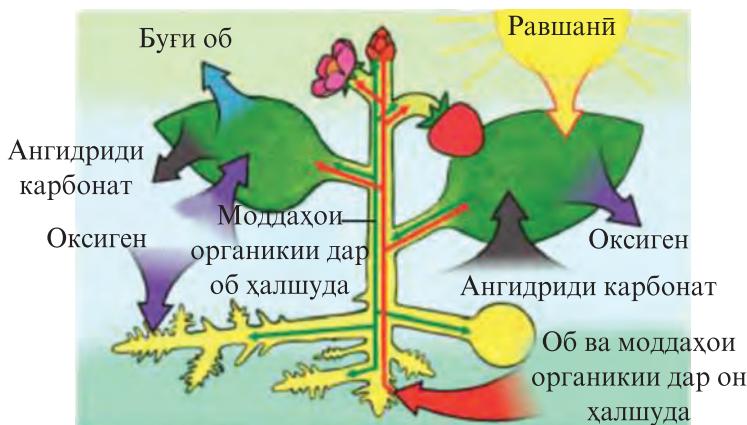
Бо таъсири нури офтоб ва доначаҳои хлорофилл дар растаниҳо ҳосил шудани **моддаҳои гайриорганикӣ** ва ҷараёни чудо шуда баромадани оксиген дар ҳаво фотосинтез номида мешавад. Фотосинтез – қалимаи юнонӣ буда, «**фотос**» маънои равшаний ва «**синтез**» – ҷамъшавӣ, пайвастшавиро дорад.

Олими рус А.Тимиризев қисми асосии фаъолияти эҷодии ҳудро ба омӯзиши ҷараёни фотосинтези растаниҳои сабз баҳшида, ҳиссаи муносиби ҳудро дар илм гузаштааст. Ӯ дар асараш «Офтоб, ҳаёт ва хлорофилл» ҷараёни фотосинтезро асоснок карда додааст.

Ба шумо маълум аст, ки растаниҳо об ва моддаҳои маъданий дар он ҳалшуда (намакҳо)-ро аз хок бо ёрии мӯяқчаҳои реша ҷаббида гирифта метавонанд. Об

ва моддаҳои маъданий дар он ҳалшуда дар зери фишор ва ба туфайли обёрии ҳуҷайраҳои барг аввало ба найчаҳои реша заҳида, баъд ба поя ва дар охир бо ёрии найчаҳои рагҳои барг ба худи баргҳо мегузараад. Дар ҳуҷайраҳои барг якҷоя бо об бо ёрии даҳонакҳо аз ҳаво гази ангидриди карбонат ворид мешавад. Канораҳои барг бо иштироки доначаҳои хлорофилл ва таъсири равшаний моддаҳои органикӣ ҳосил мекунад (расми 58).

Дар ин ҷараён дар доначаҳои хлорофилл ангидриди карбонат бо об пайваст мешавад. Дар натиҷа аввал шакар, баъд краҳмал ҳосил мешавад. Ангидриди карбонат бо шакар пайваст шуда, гайр аз шакар боз гази оксигени озод ҷудо карда, бо ёрии даҳонакҳо ба ҳаво мебарорад. Дар ҳуҷайраи растаниҳо на танҳо шакар ва краҳмал, балки дигар моддаҳои физойӣ ҳам ҷамъ мешавад. Ҳосилшавии моддаҳои органикӣ дар растаниҳо ҷараёни мураккаб ба ҳисоб меравад (расми 59).

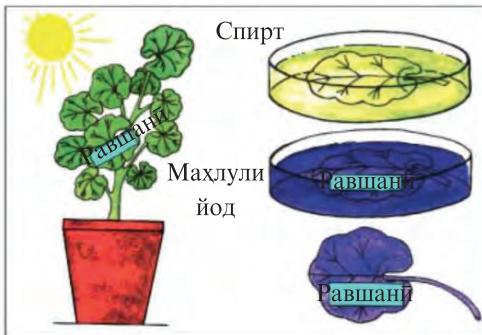
Расми 58. Ҳосилшавии моддаҳои органикӣ дар баргҳо.

Расми 59.

Моддаҳои органикии бо иштироки доначаҳои хлорофилл ҳосилшуда дар об ҳал мешаванд. Онҳо аз ҳуҷайраҳои канораҳои барг ба найчаҳои элакшакл гузашта ва ба воситаи онҳо ба тамоми органҳо – гул, тухм, мева ва решаҳо паҳн мешаванд. Ҳуҷайраҳои органҳои растаний аз ҳамин моддаҳои органикӣ ғизо мегиранд. Моддаҳои органикии зиёдатӣ ба тухм, мева ва бофтаҳои ҷаббандай дигар органҳо ҷамъ мешаванд.

Дар растаниҳо ҳар қадаре равшаний, ҳарорат, намакҳои маъданӣ, об ва гази ангидриди карбонат кифоя бошад, моддаҳои органикӣ ҳамон қадар зиёдтар ҳосил мешаванд. Агар ба чунин қонунияти растаниҳо амал карда шавад, аз онҳо ҳосили баланд рӯёнидан мумкин аст. Дехқононе, ки инро хуб медонанд, шарорити заруриро дар гармхонаҳо ба таври сунъӣ муҳайё карда, ҳосили баланд мегиранд. Ҳатто дар моҳҳои зимистон низ дар гармхонаҳо бо ёрии неруи барқ равшаний барзиёд, ҳарорат ва намакҳои маъданӣ дода, сабзавот, кишти полиз ва ҳар гуна гулҳоро парвариш мекунанд. Пас, дар вақти кишти ҳар гуна растаний табиати ба равшаний моили онҳоро бояд ба инобат гирифт.

Расми 60.

-
1. Фотосинтез чист?
2. Дар ҷараёни ҳосилшавии моддаҳои органикӣ чихо иштирок мекунанд?
3. Дар ҷараёни фотосинтез баргҳо қадом газро фурӯ бурда, қадом газро ҳориҷ мекунанд?
4. Дар ҳаёти растаниҳо равшаний чӣ аҳамият дорад?

1. Барги растаниеро гиред, ки дар чойи торик ду рӯз нигоҳ дошта шудааст ва баргеро, ки дар чойи равшанӣ болояшро бо як пора когази сиёҳ пӯшонида нигоҳ доштаанд, гиред. Онҳоро ба спирт андохта, беранг намоед, баъд бо об шуста, болои лаълича гузоред ва ба болояш маҳлули йодро чакконед (расми 60). Бо диққат аз назар гузаронед, ҳар ду қисм кадом рангҳоро гирифтаанд. Хулоса бароред.

2. Таҷрибаero, ки танҳо бо таъсири равшанӣ дар баргҳо краҳмал ҳосил мешавад, накъл кунед.

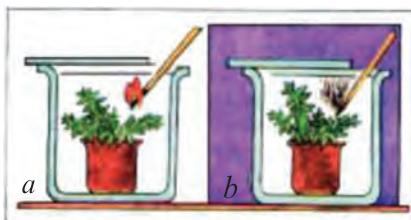
§ 28. НАФАСКАШИИ РАСТАНИҲО. ҒИЗОГИРӢ. МУБОДИЛАИ МОДДАҲО ДАР РАСТАНИҲО

Дар ҳучайраҳои баргҳои сабз дар ҷараёни фотосинтез бо ҳосил шудани моддаҳои органикӣ ҷараёни нафаскашӣ низ иштирок мекунад. Пас, дар баробари дигар органҳои растаниӣ баргҳо низ нафас мекашанд. Дар ин ҷараён онҳо мисли ҳайвонот аз ҳаво оксиген гирифта, гази ангидриди карбонат ҳориҷ мекунанд.

Ҷараёни нафаскашии организмҳо аз ғизогирии онҳо фарқ мекунад. Ҳангоми нафаскашӣ дар баргҳо моддаҳои органикӣ ҳосил нашуда, баръакс онҳо пора мешаванд. Боз як фарқияти муҳим дар он аст, ки барои нафаскашӣ равшанӣ зарур нест. Растаниҳо шабу рӯз пайваста нафас мекашанд. Рӯзона дар ҳучайраҳои баргҳо ҳосил шудани моддаҳои органикӣ ва ҷараёни нафаскашии ҳучайраҳо дар як вақт мегузарад. Лекин ҳарду ин ҷараён ба мо номаълум аст. Дар дарсҳои гузашта мо гуфта гузаштем, ки дар ҷараёни дар ҳучайраи баргҳо ҳосил шудани моддаҳои органикӣ оксиген чудо шуда мебарояд. Растаниҳо дар ҷараёни ҳосил шудани ана ҳамин моддаҳои ғизӣ аз як қисми оксигени чудошуда худашон итифода бурда, гази ангидриди карбонатро мебароранд. Дар таҷриба мебинем.

Ду истаконеро гиред, ки даҳонашро бо даҳанаки пластикӣ саҳт маҳкам кардан мумкин бошад. Ба он навдаҳои баргдор андозед. Агар ба дохили ҳар ду истакон чӯби сӯхтаитодаро андозед, чӯбҳо хомӯш намешаванд. Пас, дар дохили истакон ҳаво мавҷуд аст. Даҳони ҳар ду истаконро бо даҳонаки пластикӣ саҳт пӯшед. Як истаконро ба ҷойи равшан, дигарашро ба ҷойи торик гузоред. Баъди якчанд соат ба он ҷӯби сӯхтаистодаро андохта, таркиби ҳавои ҳар як истаконро санҷед. Аз таҷрибаҳо хулоса бароред ва навиsed (расми 61). Растанӣ организми яклухт аст. Тамоми ҳучайраҳои зиндаи он нафас мекашанд ва ривоҷ меёбанд (расми 62–63).

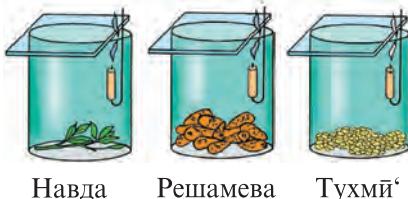
Барои зиндагонӣ растаниҳо аз муҳити беруна энергия ва моддаҳои заруриро азҳуд мекунанд. Ин моддаҳо дар тағиیرёбии ҳучайраи растаниҳо вомехӯранд ва ба моддаҳои дар ҳушкшавии танаи растаниҳо иштироккунанда мубаддал мешаванд. Барои ҳосил карданни моддаҳои зарурӣ, ки дар барқарории растаниҳо аҳамият доранд, энергия зарур аст. Энергия барои сабзиш ва тақсимшавии ҳучайраҳо сарф мешавад. Растанҳои сабз ба сифати организмҳои автотроф энергияи равшаниро фурӯ бурда, онро барои ҳосил карданни моддаҳои органикӣ сарф мекунанд. Дар ҷараёни фотосинтез бо иштироки ангидриди карбонат ва об аз ҳисоби энергияи равшани шакар ҳосил мешавад. Он бошад, дар навбати худ дар бофтаҳои растанӣ ба краҳмал ва клетчатка бадал меёбад ё дар пайдоиши сафедаҳо, равғанҳо, витаминҳо иштирок мекунад. Ин моддаҳо бошанд, ба ҷараёни пайдошавии ҳучайраҳои растанӣ ва бофтаҳо заруранд. Дар

Расми 61. Таҷриба оид ба нафаскашии растаниҳо.

Расми 62. Фотосинтез ва нафаскашии баргҳо

Расми 63. Таҷриба оид ба нафаскашии тамоми органҳои растаниҳо.

Чараёни нафасгирии растаниҳо моддаҳои органикӣ ба моддаҳои гайриораникӣ – об ва ангидриди карбонат тақсим мешавад. Дар натиҷа барои фаъолияти ҳаётии растаниҳо энергияи зарурӣ пайдо мешавад. Пас, чараёнҳои фотосинтез ва нафасгирий ҷараёнҳои ба ҳамдигар вобаста мебошанд.

Моддаҳои дар бофтаҳои растаниҳо гардишҳӯранда ва бо ин роҳ бадалшавии энергия **мубодилаи моддаҳо** номидা мешавад. Мубодилаи моддаҳо чун ҳама гуна организмҳои зинда дар растаниҳо низ яке аз хусусиятҳои муҳим аст.

§ 29. ОББУХОРКУНИИ РАСТАНИҲО

Яке аз ҷараёнҳои муҳимми ҳаёти растаниҳо **оббухоркунӣ** мебошад. Ба туфайли оббухоркунӣ ҷараёни аз решашаббии шудани намакҳои маъданӣ ва об тезонида мешавад. Ин моддаҳо бо поя ҳаракат мекунанд. Оббухоркунӣ органҳои растаниро аз гармзани низ муҳофизат мекунад.

Инро дар таҷриба ба таври осон санҷида дидан мумкин аст. Масалан, яке аз навдаҳои гули дар тубакча бударо ба колба андохта, даҳонашро бо пахта пӯшонем, баъди якчанд соат дар девори колба қатраҳои об пайдо мешавад (расми 64). Ин обе мебошад, ки дар натиҷаи бухоршавӣ аз растаниҳо баромадааст.

Бо ёрии даҳонакҳои барг об ҷаффида мебарояд. Баргҳои як қисми растаниҳо ба меъёри буҳоршавии об вобаста аст.

Барои ин, навдачаи баргдори растаний ба шишаи обдор андохта мешавад ва барои буҳор нашудани он ба рӯяш каме равған молида мешавад. Ба як паллаи тарозу зарфи шишагӣ, ба паллаи дуюмаш санг гузошта шуда, паллаҳо ба мувозинат оварда мешаванд. Дар натиҷаи он ки баргҳо обро буҳор мекунанд, оби зарф кам мешавад. Дар натиҷа паллаи тарозуи зарфи шишадор оҳиста-оҳиста бардошта мешавад. Баъди гузаштани як шабонарӯз паллаи тарозу бо ёрии сангҳо боз ба мувозинат оварда мешавад. Меъёри оби дар як шабонарӯз буҳоршуда муайян карда мешавад. Вобаста ба намуд ва дар кучо сабзидани растаниҳо, оби аз хок гирифташаванд дар дараҷаи гуногун буҳор мешавад. Растаниҳои дар шароити гарм ва хушк сабзанд обро нисбатан камтар буҳор мекунанд. Чунки барги баъзе растаниҳои даштий хеле майда шуда рафтаанд (саксавул) ё шакли худро тафийир дода, ба хор (кактус) табдил ёфтаанд. Дигар қисми растаниҳо бо ҳорҳои гафс пӯшонида шудаанд ва обро кам буҳор мекунанд. Баъзе растаниҳои даштий (явшон, бояличи сиёҳ ва дигарҳо) аз он сабаб, ки обро кам буҳор мекунанд, дар моҳҳои тобистон баргҳояшон мерезад.

Мувофиқи пешгӯии олимон як бех пахта дар давоми тобистон нисбат ба вазни худ 500–600 ҳисса зиёдтар об буҳор мекунад. Оби буҳоркардаи як бех ҷуворимакка дар давоми тобистон ба 200 литр рост меояд. Як бех ширинбияи миёнасол (30–40 сола) дар давоми тобистон 500–600 л. об буҳор мекунад.

Расми 64. Оббу-хоркуни баргҳо.

Чараёни оббухоркунни растаниҳо бо ёрии даҳонакҳои дар барг буда, ба амал меояд.

Гурӯҳҳои экологии растаниҳо. Растаниҳои хушкӣ дар шароити гуногун месабзанд. Онҳо ба омилҳои гуногуни муҳит мутобиқ гаштаанд. Растаниҳое, ки ба омили маълуми муҳит мутобиқ гардидаанд, гурӯҳи экологӣ ном доранд. Об омили муҳими экологӣ ба шумор меравад. Мувофиқи талаб ба об растаниҳо ба якчанд гурӯҳ тақсим мешаванд. Танаи растаниҳои дар об сабзанда (элодея, нилуфари обӣ) қисман ё яклухт дар об месабзад. Танаи растаниҳои намдӯст қисман дар об (лух, қамиш, чорӯбак) мебошанд. Растаниҳое ба мисли карам, себарга, ҷуворимакка, гандум, себ дар ҷойи меъёри намиаш расо месабзанд. Барги растаниҳои ба камчинии об мутобиқшуда майдай аррамайдагӣ (саксавул), баргҳояш ба порчаҳои майда тақсим шудаанд (явшон), ва тунук (климакоптера, сарсазан, кактус, агава) мебошанд.

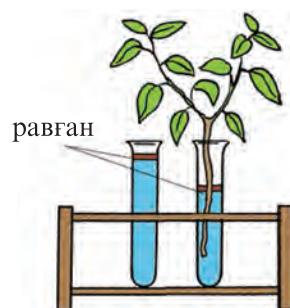

1. Оббухоркунни баргҳо чӣ аҳамият доранд?
2. Чаро барги растаниҳои дар хона сабзандаро шустан ё пок карда истодан даркор?
3. Оё ҳамаи растаниҳо як хел об бухор мекунанд?
4. Баргҳо дар қадом шароит обро зиёд бухор мекунанд?
5. Чаро кӯчатҳо дар ҷойи салқин шинонида мешаванд?

Бүғшавии об. Даҳонак.

Шохчай баргдори растани ба шумо шиносро бурида, ба даруни оби шиша, ки каме равған дорад, андозед ва сатҳи обро нишона кунед. Муайян кунед, ки сатҳи оби шиша дар як шабонарӯз чӣ қадар паст мешавад? Шохча дар як шабонарӯз чӣ қадар обро бухор мекардааст (расми 65).

Расми 65. Дар як шабонарӯз чӣ қадар паст шудани оби шиша.

§ 30. ТАҒИЙИРӨТХОЕ, КИ ФАСЛИ ТИРАМОХ ДАР ҲАЁТИ РАСТАНИХО РҮЙ МЕДИҲАНД

Яке аз тағиийротхое, ки дар тирамоҳ бо растаниҳо рүй медиҳад, ҳазонрезӣ мебошад. Дар баъзе растаниҳо ҳазонрезӣ пеш аз расидани рӯзҳои хунук оғоз мёбад. Барги баъзеи дараҳт ва буттаҳо бо омадани тирамоҳ, баъзеяшон бошад, баъди хунукиҳои аввалин мерезанд. Масалан, барги чигда, заранг, бодом, сафедор, ақокиё, дараҳти хор ва айлант барвақттар мерезанд.

Ин фаслро «тирамоҳи заррин» меноманд. Сабаб дар он аст, ки дар навбати аввал дар ин давра қисми зиёди меваҳо фаровон мепазанд. Дуюм, барги дараҳт ва буттаҳои зиёд ранги сурхчатоб, зардчатоб ва чигарранг гирифта, табиат манзараи аҷоибро соҳиб мегардад. Барги як қатор растаниҳо вақти зиёд (настаран, садбарг, лигуструм, шамшод) ранги сабзро гирифта, ҳатто дар вақти гарм шудани зимистон намерезанд.

Бо омадани тирамоҳ рӯзҳо хунук шуда, нури офтоб камтар шуъла мепошад. Ба туфайли кам шудани равшани дар хӯҷайраҳо ҷараёнҳои ҷиддии физиологӣ содир мешавад. Дар натиҷа дар баргҳо хлоропластҳое, ки ранги сабз медиҳанд, кам шуда, баргҳои сабз оҳиста-оҳиста зард, зарди сурхчатоб ва чигаранг мешаванд.

Аввало агар бо ёрии баргрезӣ растаниҳо моддаҳои нодаркории дар давоми сол ҷамъкардаашонро ҳориҷ қунанд, дуюм дар зимистон бо ёрии баргҳо бухоршавии об қатъ гардида, растани ба давраи оромӣ мегузарад.

Чаро баргҳо мерезанд? (ба расми 66 нигаред). Дар ҷойи васли баргҳо ба навда пӯккак ҳосил мешавад. Ҳосилшавии пӯккак аз реҳтани баргҳо дарак медиҳад. Дар реҳтани баргҳо бухоршавии об низ аҳамияти қалон дорад. Дар охири тирамоҳ мӯяқҳои решা оби хунукро ҷаббида наметавонад, дар натиҷа қисми рӯизамиинии растаниҳо беоб мемонад. Баргҳо

Тобистон

Охири тирамох

Қабати

тирамох чудошаванда

Пүк

Сарсабз мемонанд. Шамшод ва арча дар давоми сол баргҳояшонро оҳиста-оҳиста иваз меқунанд. Аз ҳамин сабаб он ранги сабзи худро нигоҳ медорад.

Расми 66. Дар вакти ҳазонрезӣ ҳосилшвии қабати чудошаванда дар поя.

аз бухоркуни об бозмеистанд. Ҳамин тавр, ҳазонрезӣ – бо ёрии баргрезӣ растаниҳо ба зимистон тайёр мешаванд. Дар зимистон растаниҳо давраи оромиро мегузаронанд. Ҳосилшавии моддаҳои гизойӣ, ҳаракати шира дар ҳуҷайра бозистода, нафаскашии растаниҳо суст мешавад. Шамшод, арча, қарағай, қарағайи сиёҳ низ та моми сол, аз ҷумла дар зимистон

1. Чаро дар тирамоҳ барги дарахтон мерезанд?

2. Ҳазонрезӣ чист?

3. Аҳамияти ҳазонрезӣ барои растаниҳо дар чист?

4. Тирамоҳ дар растаниҳо чӣ гуна тағиирот ба амал меояд?

5. Оё растаниҳое низ ҳастанд, ки дар тирамоҳ сабзида, зимистон мегузаронанд? Ба онҳо мисол оред.

6. Кадом растаниҳоеро медонед, ки дар охири тирамоҳ ва ҳатто зимистон барги худро намепартоянд?

1. Дар ҷойи зисти худ чӣ гуна оғоз шудани ҳазонрезиро мушоҳида кунед ва аз баргҳои растаниҳои гуногун гербари тайёр кунед.

2. Муайян кунед, ки барги кадом растаниҳо пеш аз ҳама дар тирамоҳ мерезанд?

3. Мушоҳида кунед, ки кадом вакт хунукиҳои аввалин оғоз мешаванд ва баъди ин хунукий дар растаниҳо чӣ гуна тағииротҳо рӯй медиҳанд.

4. Рӯйхати растаниҳоеро нависед, ки дар зимистон баргҳояшон намерезанд. Натиҷаи мушоҳидаҳоятонро ба дафтари ботаника нависед.

§ 31. АФЗОИШИ РАСТАНИХО

Афзоиш – хусусияти муҳими организми зинда аст. Афзоиши растаниҳо бо ду усул: бечинс ва чинсӣ ба вуқӯъ меояд. Афзоиш аз реша, поя, лӯнда, пиёзак, навда ва баргҳо **афзоиши вегетативӣ** ном дорад.

Афзоиши вегетативии растаниҳо. Реша, поя ва баргҳо органҳои вегетативии растаниҳо гулдор мебошанд. Шумо бо ин органҳо дар боло шинос шудаед. Органҳои вегетативӣ дар физогирии растаниҳо нақши калон мебозанд. Яке аз хусусиятҳои онҳо дар он аст, ки баъзе растаниҳо бо иштироки ин органҳо зиёд мешаванд.

Баъзе растаниҳои дар республикаи мо дар ҳолати табиӣ рӯянда ғайр аз тухмашон, аз органҳои вегетативӣ низ афзоиш мейбанд. Шумо афзоиши ачириқ, ғумой, саломалейкум, гандумак барин растаниҳоро аз решапоя хуб медонед. Ҳамчунин растаниҳое низ ҳастанд ба мисли лола, бойчечак, гладиолус ва наргис, ки аз пиёзак зиёд мешаванд. Пиёзакдорҳо дар байни хок пиёзакҳои майда ҳосил мекунанд. Соли оянда аз онҳо растаниҳои нав сабзида мерасанд.

Аз мугчаҳои решагии қоти сиёҳ, сафедор, насрин, олуболу, ширинбия, шутурхор навдаҳои нав ҳосил мешаванд. Ин навдаҳо **шоҳаи иловагии реша** номидан мешаванд. Дар оянда аз ин шоҳаҳо растаниҳои нави мустақил мебароянд. Аз саракҳои аз зери замин сабзида баромадаи як дарахти сафедор, ки бо роҳи вегета-

Афзоиш аз
пиёзаки нар-
гис

Афзоиши бу-
нафша аз барг

Rasmi 67. Афзоиши вегетативии растаниҳо.

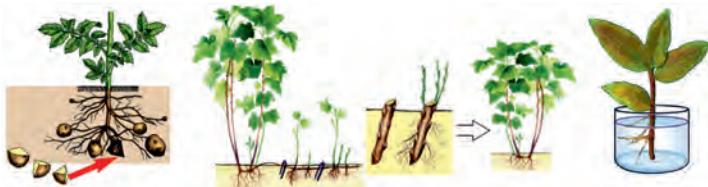

Расми 68. Афзоиши вегетативии растаниҳо.

тивӣ афзоиш мёбад, беҳи даҳҳо дарахтҳо месабзанд. Дар табиат дарахт ва буттаҳо баъди вақти муайян пир шуда, ба ҷойи онҳо дарахтҳои аз саракҳои онҳо сабзида мебароянд. Ҳамин тавр, растаниҳо бо роҳи вегетативӣ афзоиши худро давом медиҳанд (расмҳои 67–68).

Дар табиат ҳодисаҳои гуногун рӯй медиҳанд. Масалан, баъзан дар натиҷаи заминчунбӣ ва обхезӣ шоҳи растаниҳо (масалан, бед) дар зери хоки сернам монда, аз муғчаҳои онҳо навдаҳои нав сабзида мебароянд. Ҳамин тавр, растаниҳо бо роҳи вегетативӣ зиёд шуда, дар табиат намуди худро нигоҳ медоранд. Агар ҳусусияти бо роҳи вегетативӣ зиёд шудани онҳо намебуд, шумораи растаниҳои аз тухмӣ нашъунамо намекарда дар табиат кам шуда, ҳатто маҳв мешуданд.

Афзоиши вегетативии растаниҳои мазрӯӣ. Бо роҳи вегетативӣ зиёд кардан растаниҳоро одамон аз замонҳои қадим аз худ кардаанд. Дехқонон ва боғбонҳо ба ин гуна наслгирӣ аҳамияти калон медоранд. Қисми зиёди растаниҳои маданӣ аз лӯндақ, навда ва баргҳояшон афзоиш мёбанд. Масалан, анцир, нок, сафедор, қоти сиёҳ, марминҷон, чигда, садбарг ва қисми зиёди гулҳои дар гармхонаҳо парваришёбандда аз қаламча зиёд мешаванд. Қаламчаҳои ангур дар тирамоҳ дар вақти бурридани токи ангур тайёр карда мешавад. Дарозии онҳо 45–50 см мешавад. Қаламчаҳои тайёр банд баста, ба ҷуқурӣ гӯр карда мешаванд. Бо омадани баҳор онҳоро гирифта ба сахро мешинонанд (расми 69).

Афзоиши Зиёдкуни токи ан-
картошка аз гур бо рохи фаргуч
лӯндақ

Зиёдку-
ни ток аз
қаламча

Зиёдкуни
традескансия
аз навда

Расми 69. Афзоиши вегетативии растаниҳои маъданӣ.

Пайванд яъне, қисми маълуми як растаниро ба растани дуюм бо рохи гуногун васл кардан, яъне пайвастан аст. Усулҳои гуногуни пайванд ҳаст (*муғчапайванд*, *исканапайванд*, *қаламчапайванд* ва ғ.). Исканапайванд, асосан дар аввали баҳор, пеш аз шира бастани дараҳтон (аз охири феврал то апрел) гузаронида мешавад. Барои пайванд навдаҳои солонаи зарурӣ (пайвандӣ, фаргуч) пеш аз сар шудани ҳаракати ширабандӣ бурида, дар чойи салқин нигоҳ дошта мешавад. Бо расида омадани мӯҳлати пайванд қаламчаҳо ба шоҳ ё танаи дараҳти солаш қалонтар (намудҳои ҷавонтар) пайванд карда мешавад. Барои пайванд дар навдаҳои гирифташуда 2–3-тогӣ муғча гузошта, мебурранд ва қисми поёниро монанди фони метарошанд. Пайвандтаг ҳамвор карда бурида, ба 2 ё 4 ҳисса чудо карда мешавад. Қаламчаҳои тайёро ба пайвандтагҳои кафида, пӯстлоҳашро ба пӯстлоҳ ҷафс карда, маҳкам мебанданд. Пас аз ин, фониҳоро гирифта мепартоянд ва ба чойи қаламчаҳои моддаи маҳсуси мумшакл молида, сахтакак баста мемонанд.

Намуди аз ҳама маъмули пайвандкунӣ **муғчапай-ванд** мебошад. Қаламчай муғчадори барои пайвандкунӣ буридашуда **пайвандистномдорад**. Кӯчатиазтуҳм барои пайванд сабзондашуда **пайвандтакномдорад**. Навдаҳои яқсолаи дар офтоб обутобёftai муғчаҳояш бедорнашу-

Расми 70. Афзоиши вегетативии шохтути заминӣ.

ридашудаи пӯстмуғчаро оҳиста мекушоянд. Пӯстлоҳ ва қисми пӯстмуғчаро ба даруни пӯстлоҳи зерпайванд ҷойгир мекунанд. Пайванд аз боло ба паст бо тасма саҳт печонида мешавад. Гирифтан ё нагирифтани муғчай пайвандшуда одатан дар 6–10 рӯз маълум мешавад. Муғчапайванд дар моҳи август гузаронида мешавад.

Аз растаниҳои бо роҳи вегетативӣ зиёдкардашуда яке қулуфнай ё шохтути заминӣ мебошад. Он асосан аз поя зиёд карда мешавад. Аз як бех пояи хазидастодаи он якчанд бех ҳосил шуда метавонад. Пояи хазандай аз бехи асосӣ рӯидаро **танобак** меноманд. Тобистон дар шароити мувофиқ аз танобакҳои муғча барг ва бехи растании решадор месабзад (расми 70).

Файр аз ин, лӯнда ва пиёзаки баъзе растаниҳоро бурида, тақсим карда мекоранд. Баъзе растаниҳои мазрӯй бо роҳи фарғуч зиёд мешаванд (ангур, садбарг, қоти сиёҳ). Барои ин як қисми навдаи растаниро аз поя чудо накарда, хокпӯш мекунанд. Чун решаш пайдо шуд, ҷойи хокпӯшидаи онро аз пояи асосӣ чудо мекунанд.

Бо мақсади рӯёниданӣ ҳосили баланд, нигоҳ доштани навъҳои босифат ва насли онҳоро зиёд кардан, растаниҳоро бо роҳи вегетативӣ зиёд мекунанд.

1. Барои аз қаламча зиёд кардани ангур, анцир, анор, чигда ва сафедор чӣ бояд кард?
2. Барои сабзида расидани қаламчаҳо чӣ гуна шароит зарур аст?
3. Муғчапайванд чӣ хел амалӣ мешавад?

да барои пайванд бурида гирифта мешавад.

Барои пайванд аввал пӯстлоҳи пайвандтакро бо корди тез бо ҳарфи «Т» мебуранд. Ҷойи бу-

§ 32. ГАРДОЛУДШАВИИ ГУЛХО

Бордоршавиро дар натичаи ба дохили тухмдени гардгирак афтидан гард, *гардолудшавӣ* меноманд.

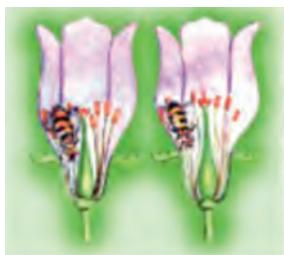
Гардолудшавӣ се хел мешавад: *гардолудшавии беруна, худгардолудшавӣ* (расми 71) ва *сунъӣ*.

Гардолудшавии берунаи гулҳо. Дар гули бисёр растаниҳо гард ва тухм дар як вақт тайёр намешаванд. Барои ҳамин ҳам гарди гул гардгираки худро бордор карда наметавонад. Дар ин гуна ҳолат гарди як гул ба тухмдени гардгираки дигар гул бояд афтад. Агар гардгираки гул тайёр бошад, он нам ва часпак мешавад ва гарди афтидаро дошта мегирад. Агар гарди аз гарддон баромадаи тайёр бо ёрии ҳар гуна ҳашарот, шамол, паррандагон ва дигар восита ба гарддони дигар гул афтаад, онро гардолудшавии беруна меноманд. Дар вақти кушодашавӣ гулҳо бӯи хуш бароварда, ҳашаротро ба худ ҷалб мекунанд. Аз гулҳо онҳо чизи ба худ зарурӣ – гард ва шираи хушбӯи асал (нектар)-ро мегиранд. Онҳо гард ва нетари гулҳоро бо ёрии аъзоҳои гуногуни худ (хартумча, пой ва нӯл) мегузаронанд (расми 72).

Бо ёрии ҳашарот себ, зардолу, нок, юнучқа, оқкурай, пахта барин **растаниҳо гардолуд мешаванд**. Дар вақти гул кардани дараҳтони мевадор ва пахта боғбонон ва пахтакорон куттиҳои оруи асалро ба боғҳо ва пахтазор гирифта мебароянд. Дар навбати аввал мақсад агар гулҳоро гардолуд карда, ҳосили фаровон гирифтан бошад, дар навбати дуюм асали босифат ва хушбӯй ҳосил кардан аст. Барои ҷамъ кардани як ғрамм асал оруи асал ба ҳазорҳо гул нишаста меҳезад.

Расми 71.
1 – худгардолудшавӣ. 2 – гардолудшавии беруна.

Расми 72. Аз як гул ба дигараш гузаштани гард ба воситай оруи асал.

Гандум растаний бо ёрии бод гардолудшаванда мебошад. Гули он дучинса буда, бо сараки мураккаб ихота шудааст. Гардгиракъо аз сарак овезон меистанд.

Дар вақти шамолхезӣ ё бод гардгираки гардонҳои гул алвонҷ хӯрда, гарддонҳо мекафанд ва аз онҳо гард ҳосил мешаванд. Бо ёрии шамол ин гардҳо аз сарак ба гардгираки тухмدون меафтанд. Агар шамол навазад ва гард ба ҳамаи гардгиракҳо афтида натавонад, он гоҳ хӯши камдона ҳосил шуда, ҳосилнокӣ кам мешавад. Дар вақти худгардолудшавии растаниҳо одатан тухмدون нисбат ба гарддон кӯтоҳтар мешавад. Ба онҳо себ, нок, насрин мисол шуда метавонанд.

Худазхудгардолудшавии гулҳо. Агар гардияк гурӯҳи растаниҳо ба гардгираки ҳамин гурӯҳи растаниҳо афтиад, ин гуна гардолудшавиро **худгардолудшавӣ** меноманд. Он ҳангоми дар як вақт пухта расидани гарди гарддон ва тухмпаллаҳо содир мешавад.

Гардолудкуни сунъӣ. Агар гули растаниҳо бо ёрии инсон гардолуд карда шавад, онро гардолудкуни

сунъӣ меноманд. Дар гардолудкуни сунъӣ аз гарди расидай дигар растаниӣ ё худи ҳамин

Расми 73. Гардолудшавии сунъии ҷуворимакка.

растанӣ гирифта, ба гарддони гули расидаи дигар ме-гузаронанд. Дар бисёр ҳолатҳо гули ҷуворимаккаро ба таври сунъӣ гардолуд мекунанд. Барои ин гарди ҷуворимакка ба зарфи маҳсус ҷамъ карда, баъд ба гарддони гул пошида мешавад (расми 73). Дар гардолудкуни сунъӣ барои зиёд кардани ҳосилнокӣ ё аз он навъи навро рӯёнидан истифода мебаранд.

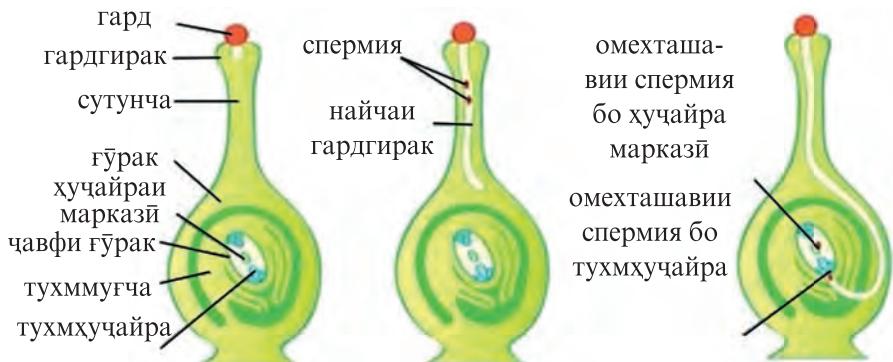
1. Гардолудкунӣ чист?
2. Гулҳо бо қадом усул гардолуд мешаванд?
3. Растаніҳо чӣ хел ҳашаротро ба худ ҷалб мекунанд?
4. Гардолудшавӣ бо ёрии бод (шамол) чӣ ном дорад (дар мисоли гандум)?

§ 33. АФЗОИШИ ҶИНСИИ РАСТАНИҲОИ ГУЛДОР. БОРДОРКУНӢ

Ҷараёни васлшавии ҳучайраҳои ҷинсии гардбарг ва тухмدون **бордоркунӣ** ном дорад. Пас, он организми нав аст.

Саволе пайдо мешавад, ки гард чист ва он чӣ гуна соҳт дорад? Дар як гарддон садҳо ва ҳазорҳо заррачаҳо мавҷуданд. Гард вобаста ба намуди растаніҳо дар шакл ва бузургиҳои гуногун мешавад. Онро зери микроскопи замонавӣ низ дидан мумкин аст.

Ҳар як зарраҷаи гард аз ҷуфти ҳучайраҳои майдаву қалон таркиб ёфтааст. Калонтарини ин ҳучайраҳо ҳучайраҳои вегетативӣ, хурдаш ҳучайри ҷинсӣ ном дорад. Дар ҳар қадоми онҳо ситоплазма ва ҷанин мавҷуд аст. Гарди ба гардгираки тухмдон афтида ба шираи аз растанӣ баромада ҷаспида, охиста-охиста месабзад. Ҳучайраи вегетативии он нумӯъ карда, найҷаи дароз ва борик ҳосил мекунад. Дуюмӣ тақсим шуда, ду сперма ба вуҷуд меояд. Найҷаи гард тез сабзида, ба тухмдони гардгирак ва доҳили сутунҷа даромада, ба самти ғӯрак месабзад. Найҷаҳои гард бо суръати тез месабзанд. Яке аз онҳо қанда шуда, ба тухммуғчай до-

Расми 74. Чараёни бордоршавӣ дар растаниҳои гулдор.

хили гӯрак рафта мерасад. Ду спермаи ҳосилшуда ба воситаи гарднайча ба тухммуғча расида, вориди он мешаванд. Дар ҳамин ҳангом дар дохили тухммуғча хӯчайратухм ва хӯчайраҳои марказӣ пухта мерасанд. Яке аз спермаҳо бо хӯчайратухм, дуюмаш, бо хӯчайраи марказӣ васл мешавад. Ин ҷараён дар растаниҳои гулдор **бордоркуниӣ** (чуфтбордоршавӣ) ном дорад (расми 74).

Хӯчайраҳои бордоршудаи тухммуғча ҷандин маториба тақсим мешаванд. Аз хӯчайраҳои бордоршу- даи тухм муғча, аз хӯчайраҳои марказии бордоршу- да эндосперма ривоҷ меёбад. Муғча ва эндосперма якҷоя шуда тухм ҳосил мекунанд. Ҳамин тавр баъди ҷуфтбордоршавӣ тухммуғча ба тухм табдил меёбад. Аз гилофи он гилофи ҳамин тухмро пӯшанд, гӯрак ва аз дигар қисмҳои гул меваи ҳосил мешавад.

Агар дар гӯрак танҳо якто тухммуғча бошад, баъди бордоршавии он меваи якпалла ҳосил мешавад. Агар дар гӯрак танҳо якто тухммуғча бошад, баъди бордоршавӣ дар он меваи якпалла ташаккул меёбад (масалан, зардолу, олуча, гелос, шафтолу). Агар дар гӯрак тухммуғча бисёр бошад, дар он ҳолат найчаҳои гард ба онҳо зиёдтар даромада меравад. Дар натиҷа якчанд меваи тухмдор ҳосил мешавад (масалан, лола ва гӯза).

1. Гард аз кадом хучайраҳо ташкил ёфтааст?
2. Чаро гард ба гарддон андармон мешавад?
3. Найчай гард чӣ гуна ҳосил мешавад?
4. Бордоршавӣ чист, ҷуфтбордоршавӣ чӣ?

Гули қалонтарин. Соли 1818 аз муҳаққиқони доктор Жозеф Арнолд ва Томас Страффорд Раффлез ба ҷазираҳои Суматра

Расми 75. Арнолди Раффлезия

рафта бори аввал гули қалонтарини ҷаҳонро дучор омаданд. Диаметри он 1 м буда, гафсии тоҷбаргаш 5 см буд. Он ранг, барг ва поя надошта, бӯйи тезаш мушоҳидонро ба ҳайрат андохтааст. Санчиш нишон дод, ки ин гул ба пӯстлоҳи гафси дигар гулҳо даромада, аз ҳисоби шираи онҳо нумӯъ мекунад. Раствани мазкур бо номи шахси онро пайдо карда – Арнолди Раффлезия ном гирифт (расми 75).

Гули ҳурдтарин. Гули ҳурдтарини рӯйи Замин гули Волфия мебошад, ки бузургии он ба нӯги сӯзан баробар аст.

§ 34. ПАҲНШАВИИ МЕВА ВА ТУХМДОН

Ҳар қадаре намуди растваниҳо зиёд бошад, мева ва тухми онҳо низ ҳамон қадар гуногун мешавад. Бино-бар ин, онҳо дар ҳолати табиӣ ва мазрӯй бо роҳҳои гуногун паҳн мешаванд. Дар давоми миллионҳо сол онҳо ба паҳншавӣ бо ёрии **шамол**, **ҳайвонот**, **паррандагон**, **ҳашарот**, **об** мутобиқ шудаанд.

Паҳноиши мева ва тухм аз бисёр ҷиҳат ба соҳт (морфология)-и он вобаста аст. Растваниҳое, ки мева ва тухмашон худ аз худ паҳн шудаанд, **растаниҳои автохӯр** ном доранд. Ба онҳо ҳино, растваниҳои гуногуни дуккадар, лӯбиёғиҳо, итқовун (тиррешаҳо, бодиринг), ёронгул мисол шуда метавонанд. Онҳо аз ҳисоби меватухм, қисми доҳилӣ, кафидан ё қашшавии паллаҳо ба берун зада мебароянд. Меваи бо ёрии шамол паҳншаванда хеле сабук мешавад. Меваҳои баъзе навъҳо қариб то 50 км ва аз он ҳам зиёд парида ме-

раванд. Масалан, онҳо аз ҳисоби патакҳои дар нӯги меваи сафедор, бед, қоқу, барин дарахтон буда ме-парранд. Дар сада, шумтол, саксовул, черкез, боялиш, климакоптера, заранг, ревоч, чуд бо ёрии болчаҳои гирди меваро иҳотакарда дар шамол аз як ҷой ба дигар ҷой парида мегарданд. Бинобар ин онҳоро меваҳои паррон меноманд. Дар паҳншавии мева ва тухм об мавқеи калондорад. Меваи баъзе растаниҳо ба туфайли ҷилди обнагузаронанда доштанашон дар об (баҳр, дарё, кӯл ва ҷӯйҳо) ба масофаҳои хеле дур, ҳатто якчанд рӯз парвоз карда паҳн мешаванд.

Ба онҳо нилуфар, ғумой, курмак, зарпечак, зуф ва ғайра дохил мешаванд. Тухм ва меваи аксарияти растаниҳо танобак, хор, шира, бӯй, вобаста ба шакли истеъмоли он бо ёрии ҳайвонот, паррандагон, ҳашарот паҳн мешаванд. Бояд таъкид кард, ки шуморай растаниҳое, ки ҳайвонот истеъмол мекунанд, ҳар чӣ қадар зиёд бошад, мева ва тухмиҳои он ҳамон қадар зиёд паҳн мешавад. Ҳайвонот мева ва тухмиҳоро истеъмол карда, онро ба масофаҳои дур бурда ихроҷ карда мепартоянд. Паррандагон низ меваҳои ширадорро ҳӯрда донак ва тухмиҳои ҳазмнашударо ба масофаҳои дур бурда мепартоянд. Дар рӯйи замин ба паҳн шудани мева ва тухмиҳо одамон омили асосӣ ҳисоб мешаванд. Чунки одамон дар давоми шабонарӯз мева ва тухми мехостаашонро ба давлат, кишвар ва қитъаҳои зиёд бо усулҳои гуногун паҳн мекунанд. Масалан: дар гузашта аз Хоразм ба Америка тухми шутурхор ба тухми беда омехта шуда рафта мондааст.

1. Тухми меваҳо чӣ ҳел ба ҷойҳои дигар мераванд?
2. Оё мева ва тухмиҳо бо ёрии шамол паҳн мешаванд?
3. Ҳайвонот бо қадом роҳҳо мева ва тухмиҳоро ба дигар ҷойҳо паҳн мекунанд?
4. Меваи растаниҳо бо қадом роҳҳо ба дигар давлат ва қитъаҳо паҳн мешаванд?

§ 35. НУМŪИ ТУХМИХО

Аз рӯйи хосияти биологии худ тухмиҳо дар муҳлати гуногун пухта, дар шароити гуногун месабзанд. Хусусияти сабзиши тухмиҳо дар баъзе растаниҳо як сол, дар баъзеи дигар то 10–100 сол ҳам давом мекунанд.

Барой сабзидани ҳар як тухмӣ шароити зарурӣ лозим аст. Дар акси ҳол он сабзида наметавонад. Дар навбати аввал онҳо марҳилаи маълуми осудагиро бояд аз сар гузаронанд. Тухмиҳо обро ба худ ҷаббида гирифта, мевараманд ва дар зери фишори баланд месабзанд. Ана дар зери ҳамин гуна фишор пӯсти тухмӣ кушода шуда меравад.

Об на танҳо барои сабзиши растаниҳо, балки барои ғизогирии майсаҳо низ зарур аст чунки дар он моддаҳои ғизоӣ об мешаванд, яъне ба шакли крахмал табдил меёбанд. Сабаби ширин будани сумалак, ки аз майсаҳои гандум тайёр карда шудааст, айнан дар ҳамин аст.

Барои нумӯи растаниҳо ҳаво низ зарур аст. Барои тез ва бо як маром сабзидани тухмиҳо хок бояд нармии миёна дошта бошад.

Вобаста ба қалониву хурдии тухмиҳо онро ба чуқурии гуногун мекоранд. Ҳарорати сабзиши онҳо гуногун аст.

Одатан, тухмиҳои қалон аз майдатар дида, чуқуртар корида мешаванд, чунки дар тухмии қалон моддаҳои ғизоӣ бисёртар аст. Майсаҳо аз ҳисоби ин ғизо ба рӯйи хок осонтар мебароянд.

	харбуза	+15°
	пахта	+12°
	помидор	+10°
	чуворимакка	+8°
	карам шалғам	+5°
	сабзӣ	
	гандум	+3°
	нахӯд редиска	+2°
	юнучқа	
	чав	+1°

Расми 76. Ҳарорати зарурӣ
барои сабзиши тухмӣ

Яке аз омилҳои барои сабзиши тухмиҳо зарурӣ ҳарорат мебошад. Барои сабзида баромадани тухмии растаниҳои гуногун ҳарорати гуногун талаб карда мешавад (расми 76).

Аз дараҳтони мевадор зардолу, шафттолу, бодом барин растаниҳо аз он сабаб, ки донаки саҳт доранд, суст месабзанд. Онҳоро дар тирамоҳ мекоранд.

Решачаи наврустай майда ва нозук **неш** аст. Дехқонон бехуда тухмии навсабзидаро «неш зад» намегӯянд.

Барои сабзидани неш моддаҳои ғизоӣ зарур аст. Ин моддаҳо ба неш аз тухмпалла ва эндосперма мегузаранд. Моддаҳои ғизоӣ ба ситоплазмаи ҳучайра танҳо баъди дар об ҳал шудан гузашта метавонанд. Краҳмал дар об ҳал шуда, ба шакар табдил меёбад. Дар натиҷаи ҷараёнҳои гуногун моддаҳои органикии тағиیرёфта ба муғча мегузаранд. Дар натиҷа ҳучайраҳои қисмҳои муғча ғизо мегиранд.

Дар тухмӣ ҳар қадаре, ки моддаҳои ғизоӣ бисёр бошанд, неш ҳамон қадар хуб месабзад. Пас, аз тухмиҳои моддаҳои ғизоиашон бисёртар растаниҳои бақувват ва ҳосилашон хуб месабзанд. Барои ҳамин ҳам тухмиҳои қиштишавандаро нигоҳ медоранд.

Дар давоми сабзиш дар неш органҳои растаниҳо ташаккул мейбанд. Решаи ҷавони он ба дохили хок даромада, пойчай муғча аз болои хок месабзад.

Аз растаниҳои дупаллагӣ баргҳои дупалла шакл мегиранд. Баргҳои тухмпалла баъди ба сатҳи замин баромадан ранги сабз мегиранд ва бо гузашти айём моддаҳои ғизоии он кам мешаванд. Дар натиҷа онҳо тунук шуда, зард мешаванд ва пажмуруда мегарданд.

Расми 91. Сабзиши тухми пахта.

Расми 92. Сабзиши донаи гандум.

Неш сабзида, оҳиста-оҳиста ба майса табдил меёбад. Майсаҳо аз моддаҳои дар ҷараёни фотосинтез ҳосилшуда ғизо мегиранд.

Неши растаниҳои дупаллагӣ бо ду барги тухмпалла ба рӯйи замин мебароянд (расми 77).

Аз тухмии растаниҳои якпаллагӣ гандум, ҷав, ҷуворимакка неш зада, моддаҳои ғизоии дар эндосперма ҷамъшуда ба охир мерасад ва он чун ҳалтаҷаи холӣ дар дохили хок мемонад (расми 78).

1. Об барои сабзиши тухмӣ чӣ гуна аҳамият дорад?
2. Чаро ҳамаи тухмиҳо як ҳел намесабзанд?
3. Оё тухми ҳамаи растаниҳои маъданӣ дар ҷуқурии якхела кишта мешавад?
4. Барои сабзиши тухм ва неш чӣ гуна шароит лозим аст?
5. Баргҳои паллагии тухми кадом растаниҳо дар байни хок мемонад?

Машғулияти лаборатории 6

Омӯзиши соҳти тухмӣ ва сабзиши он.

1. Аз растаниҳои дупаллагӣ соҳти лӯбиёро омӯзед.
2. Аз растаниҳои якпаллагӣ соҳти донаи гандумро омӯзед.
3. Соҳти дони лӯбиё ва гандумро муқоиса кунед.
4. Донаи лӯбиё ё гандумро ба шишаи аррамайдадори намшуда андозед ва ҳар тоҷиҳати хабар гиред.
5. Ҳар рӯз аз ин дони нумӯъкунанда якторӣ хушк кунед.
6. Баъди 10–12 рӯз таҷрибаро ба охир расонед. Тухмиҳои нумӯъкунанда ва нешзании онҳоро коллексия кунед.

1. Барои пухтани сумалак дони гандумро чӣ гуна мебозонанд? Аз падару модаратон пурсед.
2. Як қисми пӯсти саҳт ва гафси тухмиҳоро тар карда, дуюмашро тар накарда коред ва ба сабзиши онҳо эътибор дихед.
3. Тухми лӯбиё ва гандумро тар карда, сабзиши онҳоро ҳар рӯз мушоҳида кунед ва органҳои дар онҳо пайдошударо муайян кунед. Мушоҳидаҳои худро то баромадани ҷӯфтӣ баргҳо давом дихед. Шакл ва андозаи ҳар як органро дар дафтаратон нависед.
4. Дар тухмпаллаи растаниҳои дупаллагӣ чӣ гуна тағииротҳо ба ҷашм мерасанд? Мушоҳида кунед ва натиҷаҳоятонро нависед.

§ 36. РАСТАНЙ – ОРГАНИЗМИ ЯКЛУХТ

Хар қадаре, ки растаниҳо сабзи рўйи Замин бисёр ва гуногун набошанд ҳам, дар байни онҳо умумият ва шабоҳати зиёд ҳаст. Ин умумият дар навбати аввал аз ҳуҷайраҳо ташкил ёфтани органҳои растанй мебошад.

Дар организмҳо ҳуҷайраҳои аз рўйи соҳт монанд ва вазифаи муайянро ичроқунанда чамъ шуда, бофта ҳосил мекунанд. Растаниҳо аз узвҳо ташкил ёфтаанд. Реша, поя, барг, гул ва меваҳо органҳои асосии онанд.

Узвҳои растаниҳо бо ҳам вобастаанд. Агар як узв аз кор барояд, фаъолияти дигарҳояш низ вайрон мешавад.

Растанй организми зинда аст. Он нафас мегирад, месабзад, гул мекунад, мева медиҳад ва зиёд мешавад. Моддаҳои дар як узв ҳосилшуда ба дигар узвҳо гузашта, барои сабзиш ва ривоҷёбии он хизмат мекунад. Масалан, аз моддаҳои гизоии дар ҷараёни фотосинтез дар баргҳо ҳосилшуда, дигар узвҳои растаниҳо низ истифода мебаранд. Ва ё оби бо ёрии решаш аз хок ҷаббидашуда ва моддаҳои маъданий дар он ҳалшуда ба ҳар як ҳуҷайраи растанй рафта мерасад.

Барои умумияти узвҳоро ифода кардан дар мисоли пахта бо кори баъзе узвҳо шинос мешавем.

Пахта растаний тиррешагӣ мебошад. Он бо ёрии маҷмӯи решашо об ва намакҳои маъданий дар он ҳалшударо беист ҷаббида гирифта, ба поя мерасонад. Поя бошад, дар навбати аввал онро бо ёрии найчаҳо ба баргҳо мерасонад. Дар баргҳо (дар ҷараёни фотосинтез) моддаҳои органикӣ барои сабзиши растаниҳо ва ривоҷёбии онҳо зарурӣ ҳосил мешавад.

Пайвастагии байни органҳо дар мисоли мугча, гунча ва меваҳо маълум аст. Дар аз як ҳолат ба дигар ҳолат гузаштани онҳо решаш ва барг нақши муҳим мебозад. Пахта баъди шонабандӣ аз қисми поён ба сӯйи боло гул мекунад. Кӯсакҳои дар гулҳои пештар шукуфта ҳосилшуда нисбат ба дигарҳо барвақттар пух-

та мерасанд. Күсакҳои боқимондаро ҳам растаний дар навбати худ бо моддаҳои гизой таъмин мекунад.

Тирамоҳ то рехта тамом шудани баргҳои растаниҳо ва хунук задани онҳо ҳамаи органҳои онҳо дар пайвастагӣ бо ҳам месабзанд ё пажмурда мешаванд.

Олами растаниҳоро бидуни муҳити беруна, баҳусус ҷое, ки он месабзад, тасаввур карда намешавад. Ба-рои сабзиш ва ривоҷёбии растаниҳо хок, об, равшаний, ҳарорат, оксиген зарур аст. Маълум аст, ки бе равшаний дар баргҳо моддаҳои органикӣ ҳосил намешаванд.

Арчаҳои кӯҳсор ҳеч гоҳ дар чӯл, дар регзор паҳлуи саксавулҳо намесабзанд. Решаи саксавул чунон ҳам мустаҳкам аст, ки он гизо ва намӣ кофта, ҳатто қабатҳои гачро то $0,5\text{--}1$ м сӯроҳ карда мегузарад. Решаи шутурхор то ба $25\text{--}30$ м чуқурӣ расида, худро бо оби рӯизамиинӣ таъмин мекунад.

1. Умумияти растаниҳо аз чӣ иборат аст?
2. Чаро растаниҳоро организми яклухт меноманд?
3. Вобастагии органҳои растаниҳоро фаҳмонед.
4. Растаниҳои чӯл ба беобӣ чӣ гуна мутобиқ шудаанд?

Дар мисоли райҳони сабзидаистода вобастагии ҳамдигарии растаниҳо ва омилҳои берунаи ба ҳаёти растаниҳо таъсиркунандаро муайян кунед.

§ 37. ТАЪСИРИ ОМИЛҲОИ ЭКОЛОГӢ БА ОЛАМИ РАСТАНИҲО

Ҳаёти растаниҳо бо муҳити беруна пайвастагии узвӣ дорад. Баъзе қисмҳои таркибии муҳити берунаро, ки ба фаъолияти ҳаётии растаниҳо таъсир мерасонанд, **омили экологӣ** меноманд. Суммаи омилҳои экологӣ, дар навбати худ **шароити зисти растаниҳо**, яъне муҳити берунаи онҳоро нишон медиҳад.

Омилҳои экологӣ ба гурӯҳҳои абиотикӣ ва биотикӣ ҷудо мешавад. Ба омилҳои абиотикӣ қисмҳои таркибии табиати мурда дохил мешавад. Масалан, хок, ҳарорат,

об, равшанӣ ва ҳаво. Ба омилҳои биотикӣ қисмҳои таркибии табиати зинда: бактерияҳо, замбӯруғҳо, ҳайвонот ва растаниҳо дохил мешаванд. Ҳок муҳити зисти растаниҳо ба ҳисоб меравад. Онҳоро бо об ва физои маъданӣ таъмин менамояд.

Дар зери таъсири равшанӣ ва ҳарорат дар растаниҳо ҷарёнҳои муҳими ҳаётӣ чун фотосинтез, нафаскашӣ, сабзиш, тухмбандӣ ва пухтани меваҳо содир мешаванд.

Об 60–90% фоизи вазни умумии растаниро ташкил медиҳад. Дар муҳити обии ситоплазма ҷараёнҳои асосии ҳаётии растаниҳо мушоҳида мешаванд. Ҳаракати ҷараёни об ва моддаҳои гизоӣ низ амалӣ мегардад.

Равшанӣ барои организмҳои сабз хеле зарур мебошад. Чунки танҳо дар равшанӣ ҷараёни фотосинтез мегузарад. Растаниҳо нисбат ба муносибати худ ба равшанӣ соядӯст ва равшанидӯст мешаванд.

Ҳаво аз омехтаи газҳо иборат буда, дар байни онҳо оксиген ва гази ангидриди карбонати барои растаниҳо зарурӣ мавҷуд аст. Ангидриди карбонат дар ҷараёни фотосинтез азҳуд мегардад, оксиген бошад, барои нафаскашӣ зарур аст. Шамол низ дар оббуҳоркуни растаниҳо, гардолудшавии баъзе растаниҳо, ҳамчунин дар паҳншавии тухм ва меваҳо мавқеи калон дорад.

Организмҳои зинда низ ба ҳаёти растаниҳо таъсири мерасонанд. Аз ҷумла бактерияҳо дар ҳок озодона зиндагонӣ карда, азоти таркиби ҳаворо аз худ карда, таркиби ҳокро серғизо менамоянд. Ҳамчунин онҳо бактерияҳои лӯндақии дар решай растаниҳои дуккадор зиндагоникунандаро бо гизо таъмин менамоянд. Ғайр аз ин, дар зери таъсири микроорганизмҳои дар ҳок буда, моддаҳои органикӣ майдаро мешаванд. Моддаҳои майдашударо организмҳои сабз аз худ меқунанд.

Растаниҳо ба ҳамдигар таъсири мусбӣ ва манғӣ мерасонанд. Масалан, бисёр растаниҳои равшанидӯст ба растаниҳои соядӯст шароит фароҳам меоранд, вале

баъзе растаниҳои паразитӣ ба мисли зарпечак, девпечак, шумгиёҳ ба ривочи як қатор растаниҳои маъданӣ таъсири манфӣ мерасонанд.

Арча, қарағай, сафедор ва дигар растаниҳо аз худ моддаҳои паррон (фитопластҳо)-ро хориҷ мекунанд. Моддаҳои ихроҷшуда микроорганизмҳои заарнокро аз ҳол мебароранд ва ҳатто нобуд ҳам карда метавонанд.

Паррандагон ва баъзе ҳайвоноти ширхор меваҳои донакдорро ҳӯрда, тухми онҳоро ба дигар маконҳо мебаранд. Таъсири ҳайвонот ба растаниҳо бо роҳҳои гуногун намоён мешавад. Ҳамин тавр, ҳаёти растаниҳо дар зери таъсири баъзе омилҳои экологии муҳити беруна мегузарад. Дар кам шудани намудҳои растаниҳо ва шароити зисти онҳо инсон таъсири бевосита мерасонад.

Одамон дар фаъолияти ҳочагидории худ ба олами растаниҳо ҳам таъсири мусбат ва ҳам манфӣ мерасонанд. Кишти растаниҳои гуногуни мазрӯй, ҳосилгирӣ, барқарор намудани бешазорҳо, шинонидани дараhton дар ҷойҳои кушод, сарсабз намудани шахру деҳот таъсири мусбиро доро аст. Бурида партофтанни ҷангалҳо, бо реша, лӯндак ва решапоя қандани растаниҳо ва ҷамъ кардани онҳо, ҷаронидани чорво, соҳтани обанборҳо, аз худ кардани заминҳои нав, муҳити берунаро бо моддаҳои кимиёвии заарнок ифлос кардан таъсири манфӣ аст. Дар натиҷаи таъсири манфии одамон қабати растаниҳои рӯйи Замин тунктар шуда, намудҳояшон ҳам кам шуда рафтаанд.

Дар натиҷаи истифодаи нодурусти об аз ҷониби инсон сатҳи оби баҳри Арал паст шуда, хоки бо партовҳои заҳрнок ифлосшуда ба растаниҳо таъсири манфӣ расонида истодааст. Тӯқайзорҳои соҳилҳои дарё ҳушк шуда истодаанд. Маҳсулнокии марғзорҳо ва алағзорҳои пештар ҳосилдор ҳоло тафийир ёфтаанд.

Бешазор аз сұхтор ва ё обхезі ҳам зарап диданаш мүмкін аст. Сайёхон низ ба бешазор зарари калон месрасонанд. Онҳо барои афрохтани чодар навдаи чанд дараҳтони ҷавонро мебуранд.

Инсон аз растаниҳои доругӣ низ васеъ истифода мебарад. Дар давраи имрӯза зиёда аз 1500 намудҳои растаниҳои доругӣ дар миқёси олам истифода мешаванд. Дар натиҷаи ба таври доимӣ ҷамъ кардан заҳираи қисми зиёди растаниҳои доругӣ миқдори онҳо торафт кам шуда истодааст.

1. Омили экологӣ чист?
2. Омилҳои экологӣ аз ҷанд гурӯҳ иборатанд?
3. Омилҳои равшанӣ ва ҳарорат дар ҳаёти растаниҳо чӣ гуна аҳамият доранд?
4. Растаниҳо ба ҳамдигар чӣ гуна таъсир расонда метавонанд?
5. Байни бактерияҳо ва решашои растаниҳо чӣ гуна умумият мавҷуд аст?
6. Ҳайвонот дар ҳаёти растаниҳо чӣ гуна мавқеъ доранд?
7. Таъсири одамро ба олами растаниҳо чӣ гуна баҳо додан мүмкин аст?

Муайян кунед, ки дар ҷойи зисти шумо одамон ба олами растаниҳо ва шароити сабзиши онҳо чӣ гуна таъсири манғӣ мерасонанд. Барои пешгирий кардани таъсири манғӣ чӣ гуна ҷораҳо андешидан мүмкин?

БОБИ V. СИСТЕМАТИКАИ РАСТАНИҲО

§ 38. МАЪЛУМОТ ДАР БОРАИ СИСТЕМАТИКАИ РАСТАНИҲО

Дар кураи Замин намудҳои растаниӣ чунон ҳам зиёд аст, ки аз онҳо то ба имрӯз танҳо саҳл зиёд аз 500 ҳазораш дар илм маълум аст.

Аз рӯйи дараҷаи қаробати аломатҳои растаниҳо олами растаниҳоро ба як тартиби маълум – система (низом) даровардаанд, онро систематикаи растаниҳо меноманд. Систематикаи растаниҳо қисми

Расми 79.

асосии фанни ботаника ба ҳисоб рафта, баромади растаниҳо, дараҷаи шабеҳияти онҳо ва аз рӯйи таърихи ривоҷёбиашон ба гурӯҳҳо ҷудошавии онҳоро ба воҳидҳои систематикӣ чудо карда меомӯзад.

Дар систематикаи растаниҳо чунин воҳидҳои систематикӣ қабул шудаанд: *намуд*, *гурӯҳ*, *оила*, *синф* (аҷдод), *фасл* ва олами *растаниҳо*.

Намуд – воҳиди хурдтарини системаи растаниҳост. Он растаниҳоеро дар бар мегирад, ки кулли орғанҳояшон ба ҳамдигар монанд буда, дар майдони маълум вомехӯранд. Масалан, дӯлонаи зард. Он як намуд дорад, лекин дар қӯҳсор бисёр растаниҳое вомехӯранд, ки ба ин гурӯҳ шомиланд. Онҳо бо гул, мева, барг ва дигар нишонаҳои худ ҳеле монанд мебошанд. Барои ҳамин ҳам онҳо ба як намуд дохил мешаванд.

Гурӯҳ – аз намудҳои ба ҳам наздик ташкил ёфтааст.

Дар илм растаниҳоро бо ду ном – намуд ва гурӯҳ ба забон гирифтан (номенклатураи бинарӣ) қабул шудааст. Бори аввал бо ду номи алоҳида номбар карданро табитшиносӣ швед Карл Линней (1707–1778) пешниҳод кардааст. Масалан, дар калимаҳои сирпиёз ва пиёзи анзур калимаҳои сир ва анзур ба намуд дохил мешаванд, калимаи пиёз бошад, ба гурӯҳ мансуб буда, маълум менамояд, ки ин ду намуд ба гурӯҳи пиёзҳо шомиланд.

Дар илм гайр аз номҳои маҳаллӣ ҳар як намуд боз номи илмӣ, яъне «лотинӣ» низ дорад.

Номи илмии растанин дилхоҳро аз китоби маҳсус (аз флора ё феҳристи растаниҳо) ёфтан мумкин аст. Гурухҳои ба ҳамдигар наздиқ пайваст шуда, оиларо ташкил медиҳанд. Масалан, бодом, себ, зардолу, хуч, дӯлона барин гурӯҳҳо оилаи раъногиҳоянд (расми 79).

Оилаҳои бо баъзе нишонаҳои худ ба ҳамдигар монанд ва аз рӯйи баромадашон ба ҳаммонандяқчояшуда, **синфро** ташкил мекунанд. Масалан, лолагиҳои аз як тухмпалла ташкилшуда, гандумакиҳо, момочучукиҳо барин оилаҳо чамъ шуда, синфи растаниҳои яктухмпаллагиро ташкил медиҳанд. Раъногиҳое, ки аз растаниҳои дупаллагӣ (дутухмпаллагӣ) ташкил ёфтаанд, оилаи ангури сагакиҳо, гулихайригиҳо якҷоя шуда, растаниҳои ду тухмпаллагиро ташкил мекунанд.

Аз он сабаб, ки ҳамаи растаниҳои синфи якпаллагӣ ва дупаллагӣ растаниҳои гулдоранд, ин ду синф якҷоя шуда, фасли растаниҳои гулдор ё пӯшидатухмҳоро ба вучуд овардаанд.

Олами растаниҳо воҳиди калонтарини систематикии растаниҳо ба шумор рафта, растаниҳои пӯшидатухм, растаниҳои кушодатухм, тоифаи чилгӯшаҳо, тоифаи ушангииҳо, обсабзҳо ва дигар гурӯҳҳоро дар бар мегирад.

Пайдарҳамии системаи воҳидҳоро дар мисоли пахта дидан мумкин аст.

Фасл – Растаниҳои гулдор (тоифаи магнолиягиҳо);

Синф(аҷдод) – Дутухмпаллагиҳо (магнолияшаклҳо);

Оила – Гулихайригиҳо

Гурӯҳ – Пахта

Намуд – Пахтаи маҳиннаҳ (мексикой)

1. Системаи растаниҳо чист?
2. Дар системаи растаниҳо кадом воҳидҳои систематикий дастгирӣ карда мешаванд?
3. Намуд гуфта чиро мефаҳмедин?
4. Чаро дар илм растаниҳоро бо ҷуфти номҳо номбар мекунанд?
5. Олами растаниҳо чист?

§ 39. ОБСАБЗХО. ОБСАБЗХОИ ЯКХУЧАЙРАГЙ

Обсабзхо (дарацаи паст) аз чиҳати соҳт растаниҳои хеле содда буда, танаи онҳо ба реш, поя ва баргҳо тақсим нашудаанд. Дар байни обсабзҳо якхучайрагӣ ва бисёрхӯҷайрагихо мавҷуданд. Танаи растаниҳои бисёрхӯҷайрагӣ талломӣ (танаи ба реш, поя ва барг тақсимнашуда) ном доранд.

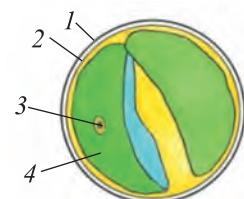
Қисми зиёди растаниҳои дарацаи паст обсабзҳо мебошанд. Обсабзҳо растаниҳои дарацаи паст мебошанд, ки дар об сабзида, дар хӯҷайраҳои худ доначаҳои хлорофилл нигоҳ медоранд ва бо таъсири равшаний моддаҳои органикӣ ҳосил мекунанд.

Имрӯз қариб 30000 намуди обсабзҳо дар илм маълум буда, дар байни онҳо обсабзҳои **сабзи қабудчаторб**, **сабзи зардчатоб**, **сабз**, **бӯрранг**, **сурх** ва **тиллоӣ** мавҷуд аст. Дар хӯҷайраи ин гуна обсабзҳо файр аз хлорофилл боз дигар пегментҳое низ ҳаст, ки ба онҳо ранг медиҳанд.

Намудҳои дигари обсабзҳо маълум аст, ки файр аз об боз дар хоки заҳ ва ё шароити сернам, дар пӯстлоҳи дарахтон, ғӯлаҳо, сангҳои лаби дарё месабзанд.

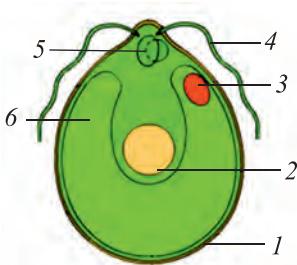
Дар байни обсабзҳо намудҳои бо ҷашми оддӣ диданашавандай якхучайрагӣ ва обсабзҳои бисёрхӯҷайрагии якчандметра низ мавҷуд аст.

Обсабзҳои якхучайрагӣ организмҳои хеле хурд буда, бо ҷашми оддӣ онҳоро диди намешавад. Лекин, мазмӯи онҳоро ба ҷашми оддӣ дидан мумкин. Тобистон оби ҷӯйбор, ҳавз, кӯлмаки беҳаракат монда, ранги сабз мегиранд. Ин гуна обро «оби шукуфта» меноманд. Ранги сабз ва губори сабзи дар он буда, обсабзҳои якхучайрагӣ мебошанд.

Расми 80. Хлорелла:

- 1 – қабати хӯҷайра;
- 2 – ситоплазма;
- 3 – ядро;
- 4 – хроматофор.

Расми 81. Хламидомонада.

1 – қабат; 2 – магз;
3 – вакуола; 4 – жгутик;
5 – вакуолаи ихтисор-
кунанда; 6 – хромато-
фор.

ри бо ранги сабз пүшонидашуда вучуд дорад.

Хроматофор вазифай доначаҳои хлорофилли барги растаниҳои олиро ичро мекунад. Бо таъсири равшаний дар он аз об ва ангидриди карбонат крахмал, сафеда ва дигар моддаҳои органикӣ ҳосил мешавад. Оксиген ба об чудо шуда мебарояд. Хлорелла об ва ангидриди карбонати дар он ҳалшударо бо ёрии пӯст мечаббад.

Хлорелла асосан бечинс – ба воситай тақсимшавии ҳучайраҳо зиёд мешавад. Дар он қисмҳои зиндаи доҳили ҳучайра ба 4 ё 8 қисми баробар чудо мешавад ва ҳар як қисми он бо қабати маҳсус пүшонида шуда, ба ҳучайрачаҳои майда чудо мешавад. Онҳо ба рӯйи об мебароянд ва ба хлореллаи мустақил табдил меёбанд.

Хлорелла хеле тез зиёд мешавад. Ҳар як ҳучайраи ҷавони як шабонарӯз зиндагонӣ карда ҳам тақсим шуда метавонад. Авлоди як хлорелла дар давоми як моҳ зиёд шуда, ба якчанд миллион ҳам расида метавонад.

Бо омадани тирамоҳ хлорелла бо қабати гафс ва зич пӯшида шуда, дар ҳамин ҳолат зимистонро мегузаронад. Бо омадани баҳор шароити мусоид фароҳам меояд ва дар натиҷаи тақсимшавии оддии ҳучайраи дар

Агар як қатра «оби шукуфта»-ро ба оина чаконида, бо микроскоп бинем, дар ин об як қатор обсабзҳои якхӯҷайрагии ба оилаи хлореллагиҳои майдай зинда мансуб – хлореллаи оддӣ дида мешавад (расми 80).

Болои ин ҳучайраҳо бо қабати нафис ва мустаҳкам пӯшонида шудааст. Дар доҳил ба мисли дигар ҳучайраҳо ситоплазма ва магз вучуд дорад. Дар ҳучайра гайр аз ситоплазма ва магз хлорофилл ва хромотофор.

ри бо ранги сабз пүшонидашуда вучуд дорад.

Хроматофор вазифай доначаҳои хлорофилли барги растаниҳои олиро ичро мекунад. Бо таъсири равшаний дар он аз об ва ангидриди карбонат крахмал, сафеда ва дигар моддаҳои органикӣ ҳосил мешавад. Оксиген ба об чудо шуда мебарояд. Хлорелла об ва ангидриди карбонати дар он ҳалшударо бо ёрии пӯст мечаббад.

Хлорелла асосан бечинс – ба воситай тақсимшавии ҳучайраҳо зиёд мешавад. Дар он қисмҳои зиндаи доҳили ҳучайра ба 4 ё 8 қисми баробар чудо мешавад ва ҳар як қисми он бо қабати маҳсус пүшонида шуда, ба ҳучайрачаҳои майда чудо мешавад. Онҳо ба рӯйи об мебароянд ва ба хлореллаи мустақил табдил меёбанд.

Хлорелла хеле тез зиёд мешавад. Ҳар як ҳучайраи ҷавони як шабонарӯз зиндагонӣ карда ҳам тақсим шуда метавонад. Авлоди як хлорелла дар давоми як моҳ зиёд шуда, ба якчанд миллион ҳам расида метавонад.

Бо омадани тирамоҳ хлорелла бо қабати гафс ва зич пӯшида шуда, дар ҳамин ҳолат зимистонро мегузаронад. Бо омадани баҳор шароити мусоид фароҳам меояд ва дар натиҷаи тақсимшавии оддии ҳучайраи дар

шакли спора зими斯顿гузаронида якчандто хлорелла ҳосил мешавад. Онҳо қабати ҳуҷайраро кафонида баромада ба ҳаёти мустақилона мегузаранд. Дар оилаи хламидомонадагиҳо боз як обсабзи якҳуҷайрагӣ **хламидомонанда** вучуд дорад (расми 81). Он бисёртар дар обҳои ифлос ва аз пайвастагиҳои азотдор бой вомехӯрад. Баъзан дар девораҳои аквариум низ месабзад.

1. Соҳти хлорелла чӣ гуна аст, он дар кучо месабзад?
2. Хлорелла чӣ гуна меафзояд?
3. Аҳамияти хлорелла дар ҳочагии ҳалқ аз чӣ иборат аст?

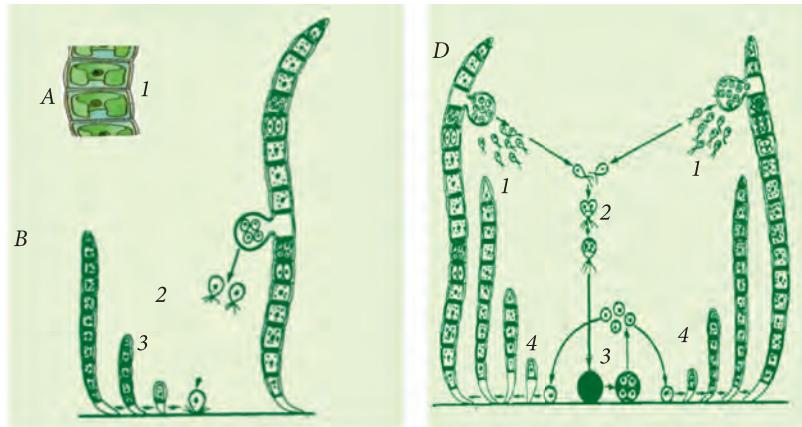
1. Барои дар зери микроскоп дидани обсабзҳои якҳуҷайрагӣ ғубори дар қисми беруни тубаки гул буда ва девораи аквариумро гирифта, ба об андозед.
2. Аз оби обсабздори стакан як қатра гирифта, препарат тайёр кунед.
3. Препаратро дар зери микроскоп дида, соҳти хлорелла ва хламидомонадаро мушоҳида кунед.
4. Раствори муқоиса карда, монандӣ ва тафовути онҳоро пайдо кунед.

§ 40. ОБСАБЗҲОИ БИСЁРҲУҶАЙРАИ САБЗ

Қисми зиёди обсабзҳои бисёрҳуҷайрагии дар оби ширин зиндагониунанда дар шакли риштаҳои оддӣ ё шоҳзадарафта мебошад. Яке аз нишонаҳои ба онҳо хос дар натиҷаи беист тақсимшавии ҳуҷайраҳо дар давоми сабзиш доимо сабзида калон шуда рафтани таллом мебошад. Ба онҳо улотрикс, спирогира, кладофора ва хара барин обсабзҳо мисол шуда метавонанд.

Дар дарё ва сойҳо улотрикси миёнбанддор бисёр вомехӯрад, ки дар зери сангҳои назди соҳилҳои об, чӯбҳо ва дигар ҷизҳо часпида меистад (рами 82).

Риштаи улотрикс занҷирмонанд буда, аз ҳуҷайраи якхела ташкил ёфтааст. Он шоҳа намебандад. Ҳуҷайраи дар зери об пайвастай он ризоид ном дорад. Ҳуҷайраҳои дигар сабз буда, шакли силиндрӣ кӯтоҳ

А. 1 – хүчайрахой улотрикс;
Б. Афзоиши бечинсий улотрикс:
2 – зооспора; 3 – улотриксийн
зигота.

Афзоиши чинсий улотрикс:
1 – изогаметахо; 2 – пайваشتшавийн изогаметахо; 3 – зигота

Расми 82. Улотрикс.

доранд ва дар як қатор чойгир шудаанд. Дар қабати болой, ситоплазма, мағзи ҳар як хүчайра дар шакли миёнбанд хромотосфера мавчуд аст.

Улотрикс бо рохи чинсий ва гайричинсий афзоиш мөёбад. Дар афзоиши гайричинсий хүчайраи улотрикс ба 16, 32 хүчайра тақсим мешавад. Хүчайрахой хурд қабати модариашонро кафонида, ба об мебароянд. Онхо бо ёрии 4 дона химча шинокуниро дар об сар мекунанд. Ин хүчайрахо **зооспора** ном доранд.

Пас аз чанде зооспораҳо харакати худро нигох дошта, ба чизҳои зери об мечаспанд ва ба күнадалангӣ ду тақсим мешаванд. Дар қисми поёни ризоид ҳосил мешавад; қисми болой бошад, хроматофорил шуда, хүчайраи вегетативии обсабзро ҳосил мекунанд. Дар натиҷаи сабзида, якчанд маротиба ба күнадалангӣ тақсим шудани хүчайраи вегетативӣ риштai улотрикс ҳосил мешавад.

Дар вақти афзоиши чинсий улотрикс ду гаметаи қамчинакдори бузургиашон баробар ҳосил мешавад. Онхо дар об шино карда, бо ҳамдигар чуфт-чуфт оме-

зиш ёфта, зиготаҳоро ҳосил мекунанд. Зигота бо чилди гафс пӯшида шуда, баъди аз оромӣ баромадан, ба чор ҳуҷайра тақсим мешавад, чор ҳуҷайра сабзида, ба риштai нави улотрикс табдил мейбанд.

Дар ҳавз, заҳбур ва обҳои сустравон **спирогира** ном обсабзҳо хеле зиёд дучор мешаванд (расми 83).

Риштаҳои спирогира шохбаста набуда, аз ҳуҷайраҳои калони силиндршакл ташкил ёфтаанд. Онҳо ба ягон чиз начаспида, дар обозидона шино карда мегарданд.

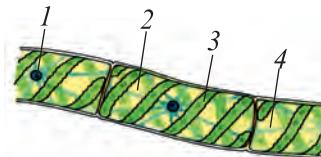
Дар дарё, кӯл ва обанборҳои Ӯзбекистон аз обсабзҳои сабз кладофора бисёр вомехӯрад. Он обсабзи калон буда. қади он баъзан то 1 м мерасад.

Дар ҷойбор, кӯл ва шолизорҳо хара ном алафи бегонаи васеъ паҳншуда дучор меояд, ки он ҳам ба осабзҳои бисёрхуҷайрагӣ мансуб аст. Он растании сершоҳ буда, дарозиаш 30–60 см мебошад.

Дар омӯзиши обсабзҳои Ӯзбекистон аъзои ҳақиқии Академияи улуми Ӯзбекистон А.М.Музafferов хизмати шоиста кардааст. Ӯ обсабзҳои Осиёи Миёна, маҳсусан Ӯзбекистонро омӯхта, роҳҳои истифодаи онҳоро дар ҳоҷагии ҳалқ нишон додааст.

1. Фарқи улотрикс аз хлорелла дар чист?
2. Афзоиши ҷинсии обсабзҳои бисёрхуҷайрагии сабзӣ ҳел мегузард?
3. Кладофора ва хара дорои ҷӣ гуна соҳт мебошанд?
4. Обсабзҳо ҷӣ гуна аҳамият доранд?
5. Ҳиссаи академик А.М. Музafferов дар омӯзиши обсабзҳо аз ҷӣ иборат аст?

Расми 83. Спирогира:

1 – мағз; 2 – вакуола;
3 – хроматофор;
4 – ситоплазма

§ 41. ОБСАБЗХОИ СУРХ ВА БҮР

Қади обсабзҳои баҳр аз якчанд сантиметр то 60–70 м мерасад. Онҳо ба лойи таги об, санг ва дигар чизҳо часпида месабзанд. Обсабзҳои баҳр аз обсабзҳои оби ширин ба гайр аз хлорофилли хроматофорида боз бо мавҷудияти каротин (зард), ксантофил (сурхчатоб) ва пигментҳои ранги бӯр ва сурҳдиҳанда фарқ меқунанд.

Аз гурӯҳи ламинария, **ламинарии японияро** ба обсабзҳои баҳрӣ мисол овардан мумкин аст (расми 84).

Ламинарии японӣ растании бузургчусса буда, қисми болоии танаи он тасмашакл мебошад. Қадаш 2–12 м, бараҷ 10–75 см аст. Қисми поёниаш силиндршакли қӯтоҳ ё новашакл аст. Ламинарии японӣ аз соҳили баҳрҳо сар карда, то чукурии 25–35 м тӯл мекашад ва дар ҷое, ки обаш доимо дар ҳаракат аст, месабзад. Он дар қисми шимолии баҳри Япон вазеъ пахн шудааст.

Ламинарии Япон бо роҳи ҷинсӣ ва гайричинсӣ афзоиш меёбад.

Дар танаи растаниҳо ба миқдори зиёд доруву дармон, шакар ва дигар моддаҳои ғизӣ вуҷуд дорад. Бинобар ҳамин одамон ба он «қарами баҳрӣ» ном дода, аз қадим аз он ҳӯрокҳои гуногун, консерваҳо ва маҳсулоти ширин тайёр кардаанд.

Гайр аз ламинария **немалион** ва **улва** ном обсабзҳои баҳрӣ низ дар ҳӯрокворӣ истифода мешаванд.

Дар соҳилҳои баҳрии Норвегия, Исландия, Шотландия, Ирландия ва Англия барин мамлакатҳо ҳайвоноти хонагӣ бо обсабзҳо парвариш карда мешаванд.

Расми 84.

1 – Обсабзи бӯр: ламинария японӣ; 2 – Обсабзи сурх: порфира; 3 – Обсабзи сабз: улва

ванд, чунки онҳо аз ҷиҳати таркиби кимиёвии худ аз ҳошоки босифат кам нестанд.

Дар саноат аз обсабзҳои баҳрӣ йод ва бром истехсол мекунанд.

Аз обсабзҳои сурх агар-агар истехсол карда мешавад. Аз он дар саноати ҳӯрокворӣ мармелад ва яхмос тайёр мекунанд. Онро дар лабораторияҳо барои сабзонидани бактерия ва замбӯруғҳо низ чун ғизо истифода мебаранд.

1. Обсабзҳои баҳрӣ аз обсабзҳои оби ширин чӣ гуна фарқ мекунанд?
2. Обсабзҳои баҳрӣ чӣ гуна зиёд мешаванд?
3. Обсабзҳои баҳрӣ ва ламинария чӣ гуна соҳт доранд?
4. Аз обсабзҳои баҳрӣ дар ҳоҷагии ҳалқ чӣ гуна истифода мебаранд?

§ 42. УШНАҲО

Дар рӯйи Замин зиёда аз 2000 намуди ушнаҳо вомехӯранд. Онҳо ба ҳоки сернам мутобиқ шудаанд. Ушнаҳо растаниҳои барг ва поядор буда, реша надоранд. Вазифаи решаро ризоидҳо ичро мекунанд. Афзоиш бо ёрии ҷамъшавии буғумҳои ҷинсӣ ва гайриҷинсӣ амалӣ мешавад. Дар ушнаҳо афзоиши ҷинсӣ устувортар аст.

Ушнаҳо яке аз намояндагони қадимтарин буда, соҳташон ниҳоят сода мебошанд. Баландии онҳо аз 4–5 мм то 40 см мерасад. Танаи баъзеи онҳо чун танаи обсабзҳо аз талломҳои баргшакл иборат аст. Гарчанде қисми зиёди тана ба поя ва барг тақсим шуда бошад ҳам, онҳо реша надоранд ва хокро бо ёрии шохчаҳои маҳсус (rizoидҳо) медоранд. Аз он сабаб, ки решава системаи гузаронанда надоранд, онҳо аз дигар растаниҳои олий фарқ карда, аз ҷиҳати афзоиш аз онҳо поёнтаранд.

Ушнаҳо аз спораҳояшон меафзоянд. Аъзоҳои ҷинсии онҳо бисёрҳӯҷайрагӣ буда, аъзои ҷинсии нарина

Расми 85. Ушнаи фохтазагирак (финария).

дар тундра, ботлоқзор ва заминҳои заҳ паҳн мешаванд. Чун мисол ушнаи **фохтазагирак (финария)**-ро, ки дар ҳамвориҳои Осиёи Миёна васеъ паҳн шудаанд, овардан мумкин аст (расми 85).

Ушнаи фохтазагирак растанини якхонагиест, ки дарозиаш ба 1-3 см мерасад. Ин растаниҳоро баҳорон дар лаби ҷӯйборҳо, деворҳои заҳкашида, заминҳои серсояи ҳавлӣ, пӯстлоҳи дараҳтон дидан мумкин аст.

Пояи ушнаи фохтазагирак борик буда, бо баргчаҳои пайиҳам ҷойгиршуда пӯшонида шудааст. Тӯдаи поячако дар қабати хок ризоид бароварда, пояро ба хок пайваст мекунанд.

Барги ушнаи фохтазагирак аз як қабат ҳуҷайраҳо ташкил ёфтаанд. Дар ҳуҷайраҳои онҳо доначаҳои хлорофилл мавҷуд аст. Дар баргҳо ҳангоми равшани гази ангидриди карбонат, об ва аз намакҳои минералий краҳмал ва моддаҳои органикии дигар ҳосил мешаванд.

Расми 86. Сикли ҳаётини ушнаҳо.

1 – растаниҳои поябаргдор; 2 – антеридий; 3 – архегоний; 4–5 – спорофит; 6 – спорангий ва спорахо; 7–8 – риштаҳои сабз;

9 – растанини поя ва баргдор; 10 – бордоршавӣ.

антеридий, аъзои чинсии модина **архегоний** ном дорад. Бордоршавии ушнаҳо дар об, бо ёрии сперматазоидҳои серҳаракат ба амал меояд.

Ушнаҳои поябаргдор дар табиат хеле зиёд душор меоянд. Онҳо баъзан

вад. Усули афзоиши ушнаи фохтазагирак хеле мурак-каб мебошад. Дар аъзоҳои чинсии поя – антеридияҳо хучайраҳои чинсии серҳаракати духимчагӣ – *сперматазоидҳо* ҳосил мешаванд.

Аъзоҳои чинсии нарина – архегонияҳо дар шакли колба мешаванд. Дар ҳар як архегония якторӣ тухмҳуҷайра ҳосил мешавад.

Дар равшанини баҳорон, ушнаҳоро об зер карда, болои антеридий ва архегонияҳо кушода мешавад. Аз антеридияҳо сперматазоидҳо ба об мебароянд, бо ёрии химчаҳо ҳаракат карда, ба даруни архегонияҳо ворид мешаванд ва бо тухмҳуҷайраи онҳо ҷуфт шуда, зигота ҳосил мекунанд. Баъди мӯҳлати муайян зигота сабзида, ба ғӯзачаи бандаш кӯтоҳи дар дохилаш спораҳо ҳосилшаванд – спорангия табдил меёбанд. Баъди пухта расидан спораҳо рехта паҳн мешаванд.

Спораи ба ҳоки нам афтода нумӯъ карда, аз он риштаҳои борик ва шохрондаи сабзи бисёрҳуҷайрагӣ ҳосил мешавад. Дар шохҳои ин риштаҳо мугчаҳо пайдо мешаванд. Аз ҳар як мугча ушнаи фохтазагираки нав сабзида мебарояд (расми 86).

Аз зиготаҳо буғумҳои бечинс оғоз ёфта, он аз банди спорангий, спорангий ва спораҳои дохили он иборат аст.

Ушнаҳо ба гурӯҳи растаниҳои олий дохил мешаванд.

1. Кадом аломатҳои ба ушнаҳо ҳосро медонед?
2. Ушнаи фохтазагирак дорои чӣ гуна соҳт аст?
3. Банди чинсии ушнаи фохтазагирак чист?
4. Банди бечинс гуфта чиро мегӯянд?
5. Ушнаи фохтазагирак аз дигар обсабзҳо бо чӣ фарқ мекунад?

1. Ҷойҳои сабзиши ушнаи фохтазагиракро муайян кунед.
2. Соҳти берунаи ушнаи фохтазагиракро муайян кунед (бо ёрии лупа).
3. Аз ушнаи фохтазагирак гербариј тайёр кунед.

§ 43. ЧИЛБУГУМХО

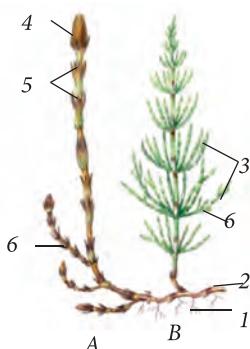
Дар рӯйи Замин зиёда аз 30 намуд, дар Ӯзбекистон бошад, 2 намуди чилбуғумҳо, ки ба як гурӯҳ шомиланд, месабзанд. Чилбуғумҳо растаниҳои бисёрсолаи бо роҳи чинсӣ, бечинс ва вегетативӣ сабзандаанд.

Чилуғуми сахроӣ растаниии бисёрсолаи решапоядор буда, дар заминҳои сернами дарё, канал ва ҷӯйбор, дар бари заҳбурҳо, дар атрофи ҷашмаҳо, марғзорҳо месабзад. Пояи шохрондаи он ба буғумҳо тақсим шудааст. Бинобар ҳамин, ба он чилбанд ё чилбуғум ном ниҳодаанд. Дар байни буғумҳо ковокии дарунӣ мавҷуд аст. Шохаҳои он танҳо аз буғумҳои поя мебароянд ва дар буғумҳо ҳалқа ҳосил карда ҷойгир мешавад. Баргҳояш майда-майдай пулакчамонанд буда, дар поя ва шохаҳо ҳалқа ҳосил кардаанд.

Дар доҳили шоха ва пояи чилбанди сахроӣ сараки спорадиҳанда ҳосил мешавад. Дар онҳо спорофиллҳо (баргҳои шаклашонро тағийирдода) ҳалқашакл ҷойгир мешаванд. Дар тарафи рости спорафиллҳо 6–8 спорангий ҷойгир аст, ки дар он спораҳо месабзанд (расми 87).

Аввали баҳор аз муғчаҳои решапояҳои чилбанд поя месабзад, ки ранги бӯрӣ дошта, шоханабаста мебошад. Дар доҳили он як сараки спорадиҳанда нумӯъ мекунад.

Спораҳои дар саракҳои спорадиҳанда пухтарасидана ба берун афтода, бо ёрии об ё шамол паҳн мешаванд. Аз баъзе спораҳои барои сабзиш шароити қулай дошта, узви чинсии мардон, аз баъзеи дигар узви чинсии

Расми 87. Чилбуғуми сахроӣ.
А – навдаи баҳорона. В – навдаи тобистона. 1 – реша; 2 – решапоя; 3 – шохчаҳо; 4 – сараки спорадиҳанда; 5 – буғумҳо; 6 – баргҳо.

модина неш мезанад. Узви чинсии мардона хеле хурд буда, канораҳояш тақсим шудааст. Антеридия он сперматазоидҳои бисёр мепарваанд. Узви чинсии модина аз мардона каме калонтар буда, дар дохили он архегонийи хучайратухм ҳосил мешавад.

Ба хучайраи тухми сперматазоид пайваст шудан (бордоршавӣ) дар чилбуғумҳо танҳо дар об амалий мешавад. Нутфай аз хучайратухм ҳосилшуда сабзида, растанини нав – спорагитро ҳосил мекунад.

Дар аввали баҳор аз решапояҳои чилбанҷҳои саҳроӣ пояи тобистона неш мезанад. Ин поя нозуқ, сабз ва шохбаста мебошад. Дар ҷараёни фотосинтез он барои ҳосил кардани моддаҳои органикӣ иштирок мекунад.

Чилбуғумҳо ғайр аз спораҳо бо роҳи вегетативӣ аз решапояҳо ҳам афзоиш меёбанд.

Дар Ӯзбекистон чилбанди сершоҳа ном намуди дигари чилбанд месабзад. Ин намуд аз чилбанди баҳорӣ бо набудани поя, саракҳои спорадиҳанда фарқ мекунад.

Чилбанҷҳо растанини дорувории бебаҳоанд. Қиёми аз поя ва шоҳа тайёркардашудаи он ба сифати доруи шошарон хизмат мекунад.

-
-
1. Чилбанҷҳо чӣ гуна соҳт доранд?
 2. Спораҳо чӣ гуна парвариш карда мешаванд?
 3. Чилбуғумҳо чӣ гуна афзоиш меёбанд?
 4. Аҳамияти пояҳои вегетативӣ аз чӣ иборат аст?
 5. Аз чилбуғумҳо дар ҳочагӣ чӣ хел истифода мебаранд?
-

Пояи табиии баҳорӣ ва тобистонаи чилбандро ёфта, муқоиса кунед ва аз онҳо гербари тайёр кунед.

§ 44. САРАҲСШАКЛҲО

Дар рӯйи Замин қариб 10 000 намуди сарахсшаклҳо мавҷуд аст. Ба сарахсшаклҳо алафҳои решапоядори бисёрсола шомиланд.

Танҳо дар минтақаҳои тропикӣ ва субтропикӣ вакилҳои дараҳтшакли он вомехӯранд. Тӯдаи пар-

монанди баргҳояш дароз-дарози чилбугум бисёр вомехӯрад. Канораҳои баргҳои ҷавон печида буда, бо сабзиши баргҳо ёзидан мегиранд.

Сарахсҳо аз ҷиҳати сабзиш ба чилбандҳо монанд бошанд ҳам, бо қалонии баргҳояшон ва надоштани саракҳои спорадиҳандаашон фарқ мекунанд. Спораҳои чилбугумҳо дар дохили барҷастагиҳои бӯрранг (сорусҳо), ки дар қисми болоии баргҳо ё пахлуи он ҳастанд, ҷойгиранд.

Афзоиши сарахсҳо низ ҷун чилбандҳо бо роҳи ҷинсӣ ва ғайричинсӣ содир мегардад. Спораҳои сорусӣ дар дохили спорангийҳо сабзида, баъди кафонидани пӯст ба берун мебароянд ва бо ёри шамол ё об паҳн мешаванд.

Аз спорайи ба ҳоки намнок афтода гаметафит сабзида мебарояд. Гаметафити сарахс сабз, нафис ва дилакшакл буда, 1 см қад дорад. Он бо ризоидҳои қисми поёнишаш ба ҳок часпида меистад. Лекин он дер умр намебинад. Дар антеридияҳои гаметофит сперматазоидҳои серҳаракати бисёрхивчиндор, дар архегонияҳо бошад, тухмхуҷайра инкишоф мейёбад. Дар рӯзҳои боронӣ антеридий ва архегоний аз боло кушода мешаванд ва

Расми 88. Сикли ҳаётини сарахс:

- 1 – спорофит; 2 – спорангийҳои сорус;
- 3 – спорангий; 4 – сабзиши спора;
- 5 – гаметофит; 6 – антеридий; 7 – архегоний;
- 8 – сперматозоидҳо; 9 – зигота; 10 – нутфа;
- 11 – баргҳои ҷавон; 12 – решапоя.

*Расми 89.
Сарахсҳои
зӯҳрамӯй*

сперматазоидҳои аз антеридий баромада ба дохили архегонияҳо даромада, бо тухмхӯҷайра пайваст мешаванд. Аз тухмхӯҷайраҳои бордоршуда нутфа ҳосил мешавад. Аз нутфай навруста сарахси нав ҳосил мешавад (расми 88).

Афзоиши вегетативии сарахсҳо ба воситаи решапояҳо содир мегарданд.

Дар Ӯзбекистон сарахсҳо асосан дар бешазорҳои кӯҳсор, сояи шуҳҳо, хокҳои сернами горҳо месабзанд.

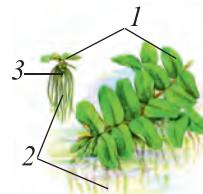
Ба онҳо, сарахси зуҳракокул, чилбанд ва сарахси обиро мисол овардан мумкин аст (расми 89).

Барг (поя)-аш васеи нештаршакл, дарозиаш 10–40 см, 2–3 карата пармонанд тақсим шудааст. Бандҳояш кӯтоҳ, дар қисми поёни сорусҳо чойгир шудаанд.

Яке аз намояндагони сарахсҳо, ки дар Ӯзбекистон мерӯянд, **сарахси обӣ** мебошад. Сарахси обӣ растани майдаи обие мебошад, ки дар рӯи об шино карда мегардад. Сарахси обӣ дар чойҳои обии як катор вилоятҳои Ӯзбекистон месабзад. Фарқи сарахси обӣ аз сарахси зуҳрамӯй дар он аст, ки дар меваи спорагии он ҳар гуна спораҳо ҳосил мешавад (расми 90).

1. Сарахсҳо чӣ гуна соҳт доранд?
2. Сарахсҳо чӣ гуна афзоиш меёбанд?
3. Сарахсҳо ва чилбуғумҳо аз ҳамдигар бо чӣ фарқ мекунанд?
4. Ҳусусиятҳои ба худ ҳоси сарахсҳои зуҳрамӯён аз чӣ иборат аст?
5. Сарахси обӣ чӣ гуна соҳт дорад?

Расми 90.

Сарахси обӣ.

1 – баргҳои рӯйи об; 2 – баргҳои зери об;

3 – сорусҳояш.

§ 45. ФАСЛИ РАСТАНИХОИ КУШОДАТУХМ. АРЧА

Дар рӯйи Замин наздик ба 700 намуди растаниҳои күшодатухм месабзанд.

Фасли растаниҳои күшодатухм аз дараҳт ва буттаҳо ташкил ёфтаанд. Онҳо аз тухм афзоиш намеёбанд. Тухми растаниҳои күшодатухм ба мисли растаниҳои гулдор дар дохили мева нестанд, балки дар ғӯзачаҳо тангачаҳояшон күшод меистанд. Бинобар ин, онҳоро күшодатухм меноманд. Ба онҳо арча, савр, гучум, сиёҳгӯчум, секвоядендрон барин растаниҳо мансубанд.

Арча растани ҳамешасабз мебошад, ки қадаш то 20 м мерасад (расми 91).

Дар ёнаҳои кӯҳҳои баландиашон то 3500–4500 м, бо таъсири хунуқӣ ва шамоли доимӣ навҳои арча барои ба оғуши замин сабзанд мутобиқшуда низ вомехӯранд.

Баргҳои арча хеле хурд, сабзранг ва пулакчашакл аст.

Арчаи Зарафшон растании духонагист. Дар охирҳои баҳор дар навдаҳои ҷавони баъзе намудҳои арча ҳалтачаҳои майда ҳосил шуда, ба онҳо ба миқдори зиёд гард мешинаид. Ин ҳалтачаҳо ҳалтачаҳои гардӣ ном доранд. Айнан дар ҳамин вақт дар дигар намудҳои арча ҳалтачаҳои дарозиашон 0,5–1 см ҳосил мешаванд. Ин ҳалтачаҳо ҳалтачаҳои тухммуғча ном доранд. Дар дохили муғчатухми архегоний тухмҳучайра парвариш карда мешавад. Дар он тухммуғча ҷойгир мешавад.

Чанги ба ҳалтачаҳои гарддон расида ба ҳалтачаҳои тухмдени дигар рафта мешинаид ва онҳоро гардолуд мекунад.

Гарди ба тухммуғча афтода дар вақти муайян тухммуғчаро бордор менамояд.

Расми 91.
Арча.

Баъди бордоршавӣ пулакчаҳои халтаи тухмиро ташкил карда, тез ривоҷ мейбанд, калонтар шуда бо ёрии муми аз худ баровардаашон ба якдигар часпида, ба филофаки канорадори мулоим табдил мейбад. Халтачай бо ин гуна филоф пӯшонидашуда ба меваи резавор монанд шуда мемонад. Бинобар ин баъзе халқҳо онро халтамева ё меваи арча ном мебаранд. Дар забони тоҷикӣ он **ҷалғӯза** ном дошта, ба забони ӯзбекӣ **куббамева** ҳам мегӯянд.

Пас аз бордоршавии халтаҳои тухмии арча он дар соли дуюм ё сеюм пурра мепазад.

Дар Осиёи Миёна 7 намуди ёбоии арча мерӯяд, ки аз онҳо сетояшро дар кӯҳсори Ӯзбекистон дучор омадан мумкин аст (арчай Зарафшон, арчай Туркистон ва арчай Савр). Ғайр аз ин, дар кӯчаҳои шаҳр ба сифати дарахтони манзаравӣ **арчай Виргин** месабзад. Ватани он Америкаи Шимолӣ аст.

Яке аз дарахтоне, ки дар қатори дарахтони манзаравӣ рӯида, ба оилаи арчагиҳо мансуб аст, **саври шарқӣ** мебошад. Он бо соҳти тана ва баргҳояш гарчанде ба арчаҳо монанд бошад ҳам, бо шоҳабандии навдаҳои ҷавон ва бо ҷоҳои качу килеб кушодашавии ҷалғӯзаҳояш фарқ мекунад.

Гурӯҳи санавбар ба оилаи санавбариҳо мансуб буда, дар рӯи замин зиёда аз 100 намуди он месабзад. Онҳо асосан дар Нимкураи Шимолӣ васеъ паҳн шудаанд. Дар майдонҳои беканори Аврупо, Америка ва Осиё ҷангалзорҳои санавбарзор мавҷуд аст.

Дар Ӯзбекистон санавбар дар ҳолати оддӣ намесабзад. Лекин қариб 10 намуди он дар Ӯзбекистон ба сифати ҳам дарахти манзаравӣ ва ҳам таҳтагӣ шинонида ва парвариш карда мешавад. Аз байни санавбарҳо **санавбари оддӣ** хеле васеъ паҳн шудааст (расми 92). Санавбари оддӣ дарахти сӯзанбарги яксола буда, хеле рӯшноидӯст мебошад. Бехҳои дар ҷоҳои ку-

Расми 92. Санавбар.

1 – шохай санавбар; 2 – барг; 3 – халтай гардй; 4 – чалгүзай навруста; 5 – халтаачай чалгүзай чавон; 6 – чалгүзай пухтарасида.

шод рӯидаи, он хеле сершоху барг ва бошаҳомат мешавад.

Баргҳояш сабзи баланд буда, 5–7 см дарозӣ дорад ва дар ҳар як на вда дутогӣ месабзад. Санавбари оддӣ аз тухмиаш хуб мерӯяд.

Халтачаҳои гарддон баҳорон дар қисми поёни шохаҳои санавбар чун «тӯдагул» ривоҷ меёбанд. Дар тири аз миёни халтачаҳо гузаранда пулакчаҳо спирал-шакл ҷойгир шуда, дар қисми болоии он гарддонҳо мавҷуданд. Дар дохили гарддонҳо гардҳо ҳосил шуда, бо ёрии шамол ба халтачаҳои тухмدون парида мегузарад. Халтачаҳои тухмدون яктоҷ ё дутогӣ дар дохили навдаи дароз пайдо мешаванд. Аз миёни халтачаҳо ба тир пулакчаҳои тухмӣ пайваст мешаванд. Дар ин пулакчаҳо дутогӣ муғчатаҳм ҷойгир мешаванд. Аз ҳуҷайратухмҳои бордоршуда муғча ва аз он тухм ҳосил мешавад.

Ҷалгүзахои санавбари оддӣ дар ду сол пухта мера санд ва бо таъсири шамол мерезанд.

Аз санавбар дар истеҳсоли қофази навъи олий ва спирти техникий истифода мебаранд.

1. Растаниҳои қушодатухм чӣ гуна хусусиятҳо доранд?
2. Соҳти танаи арча, шох ва баргҳои он чӣ гуна аст?
3. Чаро арчаро растании дусола мегӯянд?
4. Фарқи халтачаҳои гарддон ва тухмدونи арча дар чист?

1. Аз шохаҳои чалгүзадори арча ва санавбари оддӣ гирифта, аломатҳои асосии онро муайян кунед. Онҳоро муқоиса карда, расмашонро кашед.
2. Растаниҳои дар атроф рӯидаи қушода тухмро муайян карда, аз онҳо гербаријӣ тайёр кунед.

§ 46. МАЪЛУМОТ ДАР БОРАИ РАСТАНИҲОИ ПӮШИДАТУХМ

Имрӯзҳо қисми асосии растаниҳои рӯйи Замиро растаниҳои пӯшидатухм ташкил медиҳанд.

Растаниҳои пӯшидатухм нисбат ба растаниҳои дигар гурӯҳҳо соҳти мураккабтар доранд. Онҳо растаниҳои гулкунанда мебошанд. Гули ҳақиқӣ бошад, гайр аз пӯшидатухмҳо дар дигар гурӯҳҳои растаниҳо вучуд надорад. Гули ҳақиқӣ аз гулпӯш, гардгирак ва тухмдон ташкил ёфтааст.

Дар растаниҳои пӯшидатухм тухммуғча чун дар күшодатухмҳо дар болои ҷалғӯзаҳо на дар ҳолати күшод, балки дар болои тугунакҳои тухмдон, бо девори тугунак ихота шуда мепазанд.

Баъд аз гардолудӣ ва бордоршавӣ аз тухммуғча тухм, аз ғӯра бошад, мева ҳосил мешавад. Пас, тухми пӯшидатухмҳо дар дохили мева мепазад. Барои ҳамин ҳам, онҳоро пӯшидатухмҳо меноманд. Тухммуғчаҳои дар дохили ғӯраҳо расандва тухмҳои дар дохили мева инкишофёбанда аз шароити номусоиди муҳит: сардӣ ва гармӣ, хушкӣ ва намии барзиёд, аз заараркунандагон ва касалиоварон хуб ҳимоя мекунад.

Яке аз аломатҳои ба ин фасл хеле ҳос ҷуфтбордоршавӣ мебошад. Аз он сабаб, ки растаниҳои пӯшидатухм хуб ривоҷ ёфта, тез ва осон паҳн мешаванд, инчунин ҳусусияти ривоҷёбии худро тез гум намекунанд, дар ҷаҳон оҳиста-оҳиста ҳукмрон шудаанд.

Соҳти дохилии растаниҳои пӯшидатухм низ хеле мураккаб аст. Масалан, бофтаҳои реша, поя ва барги он дароз буда, аз найҷаҳои ҳуҷайраҳояш мурдаи ба ҷӯб мубаддалшуда иборат мебошанд.

Шаклҳои ҳаётии растаниҳои пӯшидатухм гунонгун мебошад. Дар байни онҳо дараҳтҳо, бутта ва нимбуттаҳои яқсола, дусола, бисёрсола ҳам ҳастанд.

Расми
93. **Фарқи**
растаниҳои
яу ва ду
тухмпаллагӣ.

2. Решаи асосии аз решачаи муғчагӣ рӯида дар давоми вақти зиёд ва ё то охири ҳёти растани мемонад.
3. Аз раги барг (панҷашакл ё паршакл).
4. Пояш камбийдор, гафс мешавад.
5. Дар бисёр ҳолатҳо гулпӯшаш мураккаб, гулкоса-чабарг ва гултоҷҳояш дар ҳалқа 4–5 тогӣ ҷойгир шудаанд.

Яктухмпаллагиҳо:

1. Муғчааш яктухмпаллагӣ. Дар растани навруста якто тухмпалла мавҷуд буда, дар болои замин мемонад.
2. Решаи асосии аз решачаи муғчадор рӯида тез нобуд мешавад, ҷойи онро тӯдаи решачаҳои иловагии аз решачаҳои муғчагӣ рӯида мегиранд.
3. Рагчаҳои паҳнаки барг камоншакл ё параллел аст.
4. Пояш камбийдор, гафс намешавад.
5. Гулбаргаш оддӣ, гутоҷбаргҳо дар ҳалқа 3-тогӣ ҷойгир шудаанд (расми 93).

Ҳамин тавр, ба растаниҳои пӯшидатухм дарахт, бутта, нимбутта, алафҳои дорои гул, мева ва тухм доҳил мешаванд. Фасли мазкур ба синфи растаниҳои ду тухмпаллагӣ ва як тухмпаллагӣ тақсим мешавад.

Имрӯз аз растаниҳои пӯшидатухм ба илм зиёда аз 250 000 тояш маълум аст. Пас, он ба шумораи умумии тамоми гурӯҳҳои растаниҳои дигар баробар аст.

Растаниҳои пӯшидатухм ба ду синфи калон – синфи як тухмпаллагиҳо ва ду тухмпаллагиҳо тақсим мешавад. Фарқи байни ин синфҳо асосан бо аломатҳои зерин муайян карда мешавад.

Фарқи асосии растаниҳои як ва ду тухмпаллагӣ.

Ду тухмпаллагӣ:

1. Муғчааш ду тухмпалладор. Растании нумӯъқунанда аз хок бо у тухмпалла месабзад.

2. Решаи асосии аз решачаи муғчагӣ рӯида дар давоми вақти зиёд ва ё то охири ҳёти растани мемонад.
3. Аз раги барг (панҷашакл ё паршакл).
4. Пояш камбийдор, гафс мешавад.
5. Дар бисёр ҳолатҳо гулпӯшаш мураккаб, гулкоса-чабарг ва гултоҷҳояш дар ҳалқа 4–5 тогӣ ҷойгир шудаанд.

Яктухмпаллагиҳо:

1. Муғчааш яктухмпаллагӣ. Дар растани навруста якто тухмпалла мавҷуд буда, дар болои замин мемонад.
2. Решаи асосии аз решачаи муғчадор рӯида тез нобуд мешавад, ҷойи онро тӯдаи решачаҳои иловагии аз решачаҳои муғчагӣ рӯида мегиранд.
3. Рагчаҳои паҳнаки барг камоншакл ё параллел аст.
4. Пояш камбийдор, гафс намешавад.
5. Гулбаргаш оддӣ, гутоҷбаргҳо дар ҳалқа 3-тогӣ ҷойгир шудаанд (расми 93).

Ҳамин тавр, ба растаниҳои пӯшидатухм дарахт, бутта, нимбутта, алафҳои дорои гул, мева ва тухм доҳил мешаванд. Фасли мазкур ба синфи растаниҳои ду тухмпаллагӣ ва як тухмпаллагӣ тақсим мешавад.

1. Растаниҳои пӯшидатухм аз растаниҳои қушодатухм бо кадом хуссиятҳояшон фарқ мекунанд?
2. Кадом растаниҳоро растаниҳои пӯшидатухм меноманд?
3. Растаниҳои ба синфи дутухмпаллагиҳо мансуб бо кадом аломатҳои худ фарқ мекунанд? **4.** Растаниҳои ба синфи яктухмпаллагиҳо мансуб бо кадом аломатҳои худ фарқ мекунанд? **5.** Мавқеи растаниҳои пӯшидатухм дар ҳаёти инсон аз чӣ иборат аст?

1. Аз растаниҳои дар гирду атроф ё гербаријистифода бурда, растаниҳои пӯшидатухм ва қушодатухмро муқоиса намоед.
2. Аломатҳои ба растаниҳои як ва дутухмаллагай мансубро муайян намоед.

СИНФИ ДУ ТУХМПАЛЛАГИҲО (МАГНОЛИЯШАКЛҲО)

Ба синфи растаниҳои ду тухмпаллагӣ зиёда аз 175 000 намуди растаний мансуб ба 340 оила шомил аст.

§ 47. ОИЛАИ НАСТАРАНИҲО $K_5 T_5 M_\infty$; $K_5 T_5 M_1$

Ба ин оила наздик ба 3000 намудҳои дараҳт, бутта ва алафҳои бисёрсола шомиланд.

Баргҳои паҳлӯии настараниҳо оддӣ буда, ба се тақсим шудаанд, панҷашакл ва пармонанд, мураккаб, дар поя пайи ҳам ҷойгир шудаанд.

Гулҳои настараниҳо дар тоқа-тоқа дар бағали баргу навда ё дар ҳӯшагулҳои гуногун ҷойгиранд. Гули онҳо дучинса буда, ба туфайли ҳашарот гардолуд мешаванд.

Гулпӯши онҳо дучанда буда, гул аз 5 косабарг ва 5 гулбарг иборат аст. Миқдори гардбаргҳояш зиёд аст. Тухмдон то 5-то ё аз он ҳам зиёд аст. Ғӯрааш 1–5 хонагӣ. Меваҳои настаринҳо хушк (чормағзак, баргак) ва ё тар (меваҳои як ё ду донакдор ё меваҳои қалбакӣ).

Расми 94. Растаниҳои мансуб ба настараниҳо

Ба ин оила чунин растаниҳо чун табулға, олуча, хуч, себ, олуболу, бодом, нок, шафтолу, камхастак (антинипка), гелос, қулуфнай, марминҷон дохил мешаванд (расми 94).

Ба туфайли он ки ба ин оила намудҳои зиёд дохил мешаванд, соҳти гули онҳоро бо формулаи ягона ва диаграмма ифода кардан мушкил аст.

Дар кӯҳ ва доманакӯҳҳо намудҳои ба настаринҳо мансуб бисёр месабзанд. Яке аз онҳо худи настаран (хуч) мебошад (расми 95).

Он буттаи сершохе мебошад, ки қадаш ба 3–4 м мепрасад, пояи зиёди хордор дорад. Баргҳояш мураккаб, тоқи пармонанд, 5–9 баргча дорад. Дар моҳҳои июн-июл гул мекунад. Гулҳояш калон, бараш 8–9 см, асосан күшоди пуштиранг, аз 5 косабарг ва 5 гулбарг иборат аст. Миқдори гардбаргу тухмдонаш бисёр мебошад.

Расми 95.

- 1 – наvdai настаран;
- 2 – гули настаран;
- 3 – меваи настаран.

Меваи қалбакии настаран сурхи баланд, канорадор, дарози тухмшакл, дарозиаш 2–3 см, дар дохилаш тухмакҳои зиёди саҳт дорад. Дар таркиби меваи он моддаҳои барои саломатии инсон зарурии дорувор, ҷаъфари лимӯ, даббогӣ зиёд аст. Дар тиббиёт барои пешгирии авитаминоз ва табобати он бештар истифода мешавад.

Дар Ўзбекистон 13 намуди растаний, ки мансуб ба ҳамин оила аст, месабзанд. Ҳуч шакли ёбоии садбаргҳои мазрӯй ба ҳисоб меравад.

Имрӯз дар рӯйи Замин наздик ба 10 ҳазор, дар Ўзбекистон бошад, зиёда аз 340 навъи он парвариш мёёбад.

Себ, намояндаи маъмули дараҳти оилаи настараниҳо мебошад, ки дар шакли худрӯй ва мазрӯъ вомехӯрад. Дар Ўзбекистон 5 намуди он мерӯяд.

Нок бо гул ва меваи худ ба себ монандӣ дорад. Он танҳо бо мавҷуд будани ҳуҷайраҳои санггаридада (саҳтшуда) дар мевааш аз себ фарқ дорад. Дар Ўзбекистон 7 намуди нок мерӯяд.

Себи ёбой, нок, олуча ва дигар растаниҳои мева-дор ба ҳушкӣ ва ҳунуқӣ тобовар буда, заракунандагон ҳам ба онҳо камтар таъсир мерасонанд. Бинобар ин, онҳо дар парвариши навъҳои нав ва пайванд кардан аҳамияти қалон доранд.

Растаниҳои ба оилаи настараниҳо мансуб дар республикаи мо дар шакли маъданӣ низ васеъ паҳн шудаанд. Дар байни онҳо зардолу, шафтолу, гелос, қулуфнай, марминҷон ва олуболу дар ҳоқагии ҳалқ аҳамияти қалон доранд. Ду намояндаи себиҳо (ноки осиёимиёнагӣ, сорбарияи Олга) ба Китоби Сурхӣ Республикаи Ўзбекистон ворид карда шудаанд.

1. Аломатҳои ба настараниҳо хосро гуфта дихед.
2. Соҳти гули растаниҳои ба настараниҳо мансуб чӣ гуна аст?
3. Формулаи гули себ ва хучро нависед ва фаҳмонед.
4. Қадом растаниҳои маъданиеро медонед, ки ба оилаи настараниҳо мансубанд?
5. Растаниҳои худрӯйи ин оиларо номбар кунед.
6. Мавқеи растаниҳои оилаи настараниҳо дар ҳаёти одамон чӣ гуна аст?

Тӯдагул ва гулҳои себ, ҳуч ва қулуфнайро қиёс карда бинед.

§ 48. ОИЛАИ ЧИЛЛИКГУЛХО

* $K_4 K_4 G_{4+2} M_1$

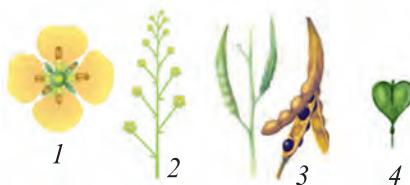
Наздик ба 3000 намуди намояндагони оилаи чилликгулҳо қариб дар тамоми қитъаҳои кураи Замин месабзанд.

Бисёрии чилликгулҳо алафҳои яксола, дусола ва бисёрсола мебошанд. Решаашон тирреша буда, пояшон рост месабзад. Баргҳояш оддӣ, яклухт ва ё буридашуда буда, дар поя пайихам ҷойгир шудаанд. Гулҳояшон рост ва дучинса, тӯдагулҳо шакли хӯшаро ба вучуд овардаанд. Гулпӯши онҳо мураккаб буда, ба гулкосача ва гулточ ҷудо шудаанд. Гулкосача аз чор гулкосачабарги бо ҳамдигар пайваст набуда, гулточ низ аз чор гултоҷбаргҳои озод ташкил ёфтаанд. Дар гулҳо якто тухмдон ва шашто гардбарг мавҷуд аст.

Меваи чилликгулҳо ғилофакӣ аст (қадаш аз барааш з маротиба дароз ва аз он зиёд) ё ғилофакча (қад бо бар баробар аст ё ду маротиба дарозтар), дар бисёр ҳолатҳо ба ду палла ҷудо шуда кушода мешавад (расми 96).

Қисми зиёди намудҳои худрӯи чилликгулҳоро баҳорон дар даштҳо ва доманакӯҳҳо дидан мумкин аст. Намояндаи дигари ин оила ҷаф-ҷаф мебошад (расми 97).

Ҷаф-ҷаф алафи яксолаи ба оилаи чилликгулҳо мансуб буда, дарозиаш ба 10-30 см рост меояд. Баргҳои дар бехреша ҷойгиршудаи он кӯтоҳбанд буда, аррашакл мебошанд. Баргҳои бехи реша бебанданд. Резагулҳои сафедаш дар хӯшагул ҷойгир шудаанд. Шашто гардбарг ва якто тухмдон дорад.

Расми 96.

- 1 – намуди умумии гул;
2 – тӯдагули хӯшамонанд;
3 – меваи ғилофакдор;
4 – ғилофакча.

Расми 97.

1 – Намуди умумии чаг-чаг; 2 – гул; 3 – мева.

Намудҳои истемолшавандай карам.

Навъҳои манзаравии карам.

Расми 98.

Чағ-чағи оддӣ аз моҳи март то охири май гул мекунад ва мева (филофак) ҳосил мекунад.

Дар Ӯзбекистон аз чағ-чағиҳо танҳо чағ-чағи оддӣ месабзад. Дар таркиби чағ-чағи оддӣ витаминҳои «С» ва «К» доругӣ, ҷавҳари себ ва лиму мавҷуд аст. Сабзаҳои баҳории он дар ҳӯрокворӣ истифода мешавад. Аз он тушбера ва самбӯса мепазанд. Дорувори аз қисми рӯизамиинии он тайёркардашуда дар табобат дар пешгирии исҳоли хунин исифода бурда мешавад.

Дар Ӯзбекистон аз сабзавоти ба оилаи чилликгулҳо мансуб карам (расми 98), шалғам, редиска ва турбро кишт мекунанд.

Ба сифати растании рангдиҳанд ӯсма парвариш карда мешавад.

8 намуди ба ин оила мансуб ба Китоби Сурҳи Республикаи Ӯзбекистон шомил шудаанд.

1. Аломатҳои ба оилаи чилликгулҳо хос қадомҳоянд?
2. Формулаи соҳт ва диаграммаи редискаро кашед.
3. Қадоме аз растаниҳои мазрӯии ба оилаи чилликгулҳо хосро медонед?

1. Растваниҳои ба чилликгулҳо хоси аз ҳавлии мактаб чиндаатонро ба ҳамсинфонатон тақсим кунед **2**. Аз растаниҳои ҷамъкардаатон аломатҳои ба синфи дупаллагиҳо хосро муайян кунед. **3**. Соҳти ҳар як растаниро омӯхта, муқоиса кунед. **4**. Ҷадвали зерро пур кунед. **5**. Расми як растании омӯхтаатонро кашед.

§ 49. ОИЛАИ ШЎРАГИХО

*Го_{0,5}Г₂₋₅М₍₂₋₅₎

Ба ин оила қариб 1500 намуди дараҳт, бутта, алафҳои яксола, дусола ва бисёрсолаи дар дашту саҳро ва заминҳои шўраҳок рӯянда дохил мешаванд. Қисми зиёди онҳо дар чўлҳо месабзанд.

Инрастаниҳобисёртарсероб мешаванд. Баргҳояшон оддӣ, пайи ҳам ё муқобили ҳам ҷойгир шудаанд. баргҳояшон хурд шуда рафтаанд ё умуман нест шудаанд. Гулҳояш майда, сабз ё беранг, рост ё қач, дучинса, баъзан тӯдагулҳои ҳӯшашиакл ё силиндршакл доранд. Гулпӯшаши оддӣ, косачашакл, аз 5 баргчай беранги пардашиакл ташкил ёфтааст ва ё ба таври умумӣ нобуд шудаанд. 2–5 то гардбарг дорад. Тухмдон аз 2–5 мева иборат аст. Мевааш асосан чормағзак.

Яке аз намояндагони васеъ паҳншудаи шўрагиҳо лаблабуи оддӣ мебошад (расми 99).

Лаблабуи оддӣ ба намуди лаблабугиҳо хос буда, растании дусола мебошад. Он соли аввали аз тухм ба-ромаданаш баргҳои дарозбанд ва калони бо моддаҳои физой бой бароварда, решамева медиҳад. соли дуюм аз он навдаи майдабарг, сершоҳ, нӯгаш бо тӯпгулҳо тамомшаванда ба вучуд меояд. Он дар моҳи май гул мекунад. Гулҳояш майда буда, гулпӯшаши оддӣ ва гул-косашакл ва 5 гардбарг дорад. Тухмдон аз пайвастшавии 3 мевабарг ҳосил шудааст. Меваи чормағзашакли лаблабуи моҳи сентябр мепазад.

Дар Ўзбекистон ду намуди ба чилликгулҳои худрӯй мансуби исфаноқ мерӯяд. Яке аз онҳо исфаноқи резавор буда, он дар қатори растаниҳои зирравор кишт мешавад; поя ва баргҳои онро дар ҳӯрокворӣ истифода мебаранд. Дуюм, исфаноқи Туркистон. Он алафи бегонаи яксола ва дусола аст.

Расми 99.
Лаблабуи оддӣ.

Дар биёбонҳои регзор саксавулҳои сафед ва сиёҳи ба оилаи саксавулҳо мансуб месабзад. Ҳардӯи онҳо низ дарахтҳои на он қадар калон мебошанд. Баргҳояшон майдааст. Саксавулҳо дар охири март ва аввали апрел сабзида, гул меқунанд. Аз нимаи дуюми сентябр сар карда, меваҳояшон пухта мерасанд. Аз 5 баргчай гулпӯши он қанотча сабзида мебарояд (расми 100).

Расми 100.
Саксавул

Сабабгори қариб нест шуда рафтани баргҳои саксавул ва рехта рафтани як қисми навдаҳои яқсолаи он ба шароити гарм ва хушк мутобиқ шудани он мебошад.

Расми 101.
Itsigak?

Пояи саксавул сӯзишвории пурқимат, навдаҳои яқсола ва меваҳояш бошад, барои чорво маҳсулоти гизой ба шумор меравад.

Файр аз ин, саксавул дар мустаҳкам кардани рег-кӯй васеъ истифода мешавад.

Намудҳои гуногуни чилликгулҳои худрӯй растаниҳои хушкӣ дар чӯлу даштҳои гаҷдор ва шӯрҳои ба шумор меравад. Масалан, терескен, изен, шӯрак, донашӯр ном растаниҳоро шутурҳо ва гӯсфандони қароқӯлӣ дар тирамоҳ бо иштиҳо тановул меқунанд. Дорувори дар тиб аз барг ва меваи черкез ҳосилкарда барои паст кардани фишори хун истифода карда мешавад. Моддаи заҳрноки аз ежовник ҳосилкардашудаи анабазин ба муқобили ҳашаротҳои зааркунандай хоҷагии қишлоқ истифода бурда мешавад (расми 101).

1. Соҳти гули намояндагони оилаи шӯрагиҳо чӣ гуна аст?
2. Растаниҳои ба оилаи шӯрагиҳо мансуб дар кучоҳо месабзанд?
3. Гул ва меваи лаблабу чӣ гуна соҳт дорад?
4. Дар бораи саксавул чӣ медонед?

5. Оилаи шұрагиҳо дар хоңагии қишлоқ чӣ аҳамият доранд?
 6. Кадоме аз растаниҳои ба оилаи шұрагиҳо мансубро медонед?

Аз гербарий истифода бурда, сохти шұраи сафед ва шұра муқоиса карда аз худ кунед ва дар қадом шароит рўидани онҳоро муайян кунед.

§ 50. ОИЛАИ ТУГМАЧАГУЛҲО (ХАЙРИГУЛҲО)

***К₍₃₎₊₍₅₎Т₅Г_∞М_∞**

Ба ин оила 900 намуди растании ба 70 гурӯҳи растаниҳои тропикӣ, ки қисман ба минтақаҳои иқлимаш мӯътадил паҳи шудаанд, шомиланд.

Ба тугмачагулҳо асосан алафҳо, қисми буттаҳо ва дараҳтон доҳил мешаванд. Решаи онҳо тирреша буда, пояҳояшон асосан рост аст. Баргҳояшон оддӣ, бандҳояш дароз, панҷашакл ва чуқур буридашуда аст. Гулҳояшон якторӣ дар бағали барг ё дар ҳӯшагули нӯғӣ ҷойгир шудаанд, рост ва дучинсаанд. Гулпӯши дучанда аз 5 косабарги бо ҳам часпида ҳосил шудааст. Дар бисёр намояндагони ин оила ғайр аз косабарг, боз зеркосабарг низ вучуд дорад. Дар он гулкосачабарги болӣ аз гулбаргчашон озод ё пайваста ташкил ёфтаанд. 5 гулбаргдорад, ки озоданд. Миқдори гардбаргҳо бисёр буда, риштаҳои онҳо бо ҳамдигар часпида, тухмдонро ихота мекунанд. Меваи тугмачагулҳо аз бисёр

мевабаргҳо иборат буда, хушки гӯзамонанд ё ҷормағзаки яктуҳмадор аст.

Тугмачагулҳо хеле васеъ паҳн шудаанд. Яке аз тугмачагулҳои маъмул тугмачагули мӯбофак (ербагир) мебошад (расми 102).

Қади он 10–40 см буда, алафи бегонаи яксола аст. Онро дар бисёр заминҳои обёришаванда, лабҳои ҷӯйбор ва байнни

**Расми 102. Тугмачагули
Мӯбофак.**

- 1 – намуди умумӣ;
 2 – гул; 3 – мевадон;
 4 – мева.

киштзор дучор шудан мумкин аст. Пояш сершох, дар рӯи замин ё паҳлунокӣ месабзад. Банди баргҳояш дароз, худи баргҳо гирдашакл буда, канораҳояш ба 5–7 қисм тақсим шудаанд. Гулҳояш дар бағали барг чашпидаанд. Гулбаргҳояш 5 то буда, озоданд. Нисбат ва гулкосачабаргҳо 5 баробар дароз аст. Гардбаргҳои зиёд дорад, риштаҳои пайванд дошта, тухмдонҳои бешуморро иҳота карда меистад.

Тугмачагули мӯбофак аз апрел то сентябр гул меқунад. Мевааш хушк буда, аз 12–16 мевачаҳо ташкил ёфтааст.

Барг, гул ва тухмии хушкардашудаи тугмачагул дар табобати исҳоли меъда исифода бурда мешавад.

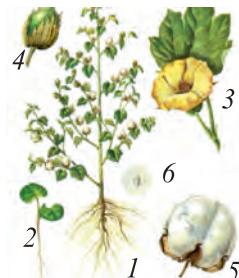
Дар соҳилҳои регии дарё ва кӯлҳо ва заминҳои сернам растаний дорувории гули хайрӣ мерӯяд. Гули хайрӣ растаний бисёрсола буда, аз 70 то 150 см қад меқашад. Чойи аз решоҳояш тайёршударо дар табобати касалиҳои сулфа истифода мебаранд.

Дар республикаи мо аз байни растаниҳои мансуб ба тугмачагулҳо пахта аҳамияти калон дорад.

Дар Ўзбекистон асосан се намуди пахта мерӯяд. Ҳамаи онҳоро ба сифати растаниҳои маъданий яксола истифода мебаранд (расми 103).

1. Паҳтаи ҷойдорӣ – ғӯзаҳояш майдо. Нахаш зардҷатоб, кӯтоҳ ва дурушт. Ватанаш Африка. Имрӯзҳо онро танҳо дар майдонҳои таҷрибавӣ дидан мумкин аст.

2. Паҳтаи мексикойӣ ё оддӣ. 3-то гулкосабарг дорад. Гулҳояш калон-калон буда, гулбаргҳояш зарди ку-

Расми 103. Паҳта.

- 1 – намуди умумӣ;
- 2 – ниҳоли ҷавон;
- 3 – гул;
- 4 – паҳтаи навшукуфта;
- 5 – паҳтаи расида.

Расми 104. Баобаб.

шод, бехаш сурх, бедоғ. Ғұзааш калон ва 4-5 лонагай аст. Нахҳои маҳинаш сафед ва дарозанд. Баъзан ранги бўрӣ низ доранд. Ватанаш Америкаи Марказӣ. Ҳоло дар Ӯзекистон дар асоси ин намуд навъҳои зиёд парвариш карда мешаванд.

3. Пахтаи мисрӣ ё маҳиннаҳ (Барбадос). Зергулкосабаргҳояш ҳам 3-то. Гулҳояш ягона, калон, косабаргҳояш 5-то. гулбаргҳояш бар ранги лиму зард аст. Ғұзаҳояш калон, 3–4 қўсакдор, хуб қушода мешавад. Нахҳояш дарози зарди қушод, аз сабаби чун абрешим маҳин буданаш маҳиннаҳ ном дорад. Ватанаш Америкаи Ҷанубӣ (Перу, Колумбия, Бразилия).

Яке аз растаниҳои ба оилаи тугмачагулҳо мансуби нахдор **канаб** мебошад.

Ба намоянданагони ин оила ҳамчунин **баобаб**, ки дар саваннаҳои Африка мерӯяд, мансуб аст (расми 104).

1. Нишонаҳои ба гулиҳайригихо мансубро гуфта дихед.
2. Гули пахта аз кадом қисмҳо ташкил ёфтааст?
3. Кадом растаниҳои фойданок ва бегонаи мансуб ба оилаи тугмачагулҳоро медонед?
4. Кадом намудҳои пахта мавҷуд аст? Ватани онҳо кучост?

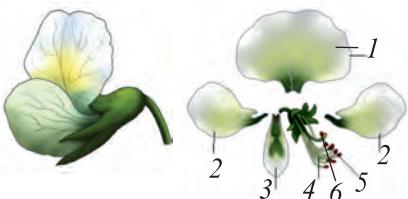
§ 51. ОИЛАИ ЛЎБИЁИХО

$$K_{(5)} T_{1+2}, (2) \Gamma_{(9)+1} M_1$$

Ба оилаи лўбиёиҳо тақрибан 12 000 намуди растаниҳо дохил мешавад, ки дар тамоми кураи Замин паҳн шудаанд.

Қисми зиёди намояндаҳои ин оила аз алафҳои яксона, дусола ва бисёрсола иборат мебошанд. Дар байни лўбиёигихо нимбултта ва дараҳтҳо низ вомехӯранд.

Решаи вакилони оила – низоми тирреша аст. Ба решабактерияҳои лўндарешагӣ дохил шуда, лўндаҳоро ба вучуд меоранд. Онҳо дар решай ҳамин растаний зиндагонӣ карда, нитрогени дар ҳаво бударо аз худ мекунанд. Лўндаҳо ҳамчунин ҳосилдории хокро зиёд

Расми 105. Сохти гули лўбиёихо:

- 1 – намуди умумӣ;
- 2 – бодбонак; 3 – белча;
- 4 – завракча;
- 5 – гардбарг; 6 – тухмдон.

мекунанд. Пояҳояшон рост, печон, хамида месабзанд. Баргҳояш мураккаб, баъзан оддӣ, баргҳои паҳлуияш ҳамеша дар пая пайи ҳам чойгир шудаанд. Гулҳояш каҷ, дучинса, ҳӯшагӣ, дар тӯдагули саракшакл чойгир шудаанд. Гулкосачаи он аз 5 гулкосачабарги то миёна пайвастшуда ташкил ёфтааст. Гулточи он дар шакли парвона буда, аз 5 гулбарг ҳосил шудааст. Барги болои қалонтараш «бодбонак» ном дорад; дар ду паҳлӣ «болча» ё «белча» чойгир шудааст. Як ҷуфт гулточбарги бо ҳамдигар пайваст бошад «заврақча» ном дорад. Аз 10 гардбарг иборат буда, аз онҳо 9 тояшон бо риштаҳо ба ҳам пайваст шудаанд. Даҳумаш озод, 1-то тухмдон дорад. Мевааш лўбиёшакл аст (расми 105).

Яке аз растаниҳое, ки ба лўбиёихо мансуб буда дар Республикаи мо хеле вассеъ паҳн шудааст, **себаргай марғзор** мебошад (расми 106).

Қади **себаргай марғзор** 25–50 см буда, растаний бисёрсола мебошад. Баргҳояш дарози себарга. Гулҳояш майда буда, дар тӯдагули каллачашакли 2–3,5 см буда, чойгир шудаанд.

Шутурхор (янток) низ ба лўбиёихо мансуб аст.

Ҳар қадаре, ки шутурхор нашъунамо меёбад, решай он ба чуқурӣ ва ҳам ба паҳлу месабзад. Решай ба чуқурӣ сабзида, вакти зиёд нагузашта ба зери замин рафта мерасад. Барои ҳамин онро растаний «сар дар оташу пой дар об» меноманд.

Дар табиат аз чумлаи лўбиёгиҳо, ки ба мақсадҳои гуногун истифода мебаранд, чун гӯшворак, ширинбия, оқкурай, қашқарбеда, афсонак, астаргал, лўбиё, юнучқа бисёр вомехӯранд.

Расми 106. Себаргай марғзор

Расми 107. Лубиё

Расми 108. Соя.

Расми 109. Нахұд.

Расми 110. Ақоқиёни сафед.

Расми 111. Гледичия.

Растаниҳои мазрӯи ин оила – мош, нахұд, лубиё, соя дорой аҳамияти маҳсус аст (расмҳои 107–109).

Дар заминҳои обёришавандай республикаамон чормағзи заминӣ (оилаи лубиёихо) мерӯяд. Ватани он Бразилия аст. Он растании яксонала буда, баргҳояш ҷуфтӣ пармонанд ва мураккаб аст. Гулҳояш зарди баланд, лўндааш дарозшакл аст. Баъди гардолудшавӣ ва тухм кардани гулҳо навдаҳои гулдор қаҷ шуда, ба зери хок медароянд ва мева ҳосил меқунанд.

Дар боғҳои истироҳатӣ, хиёбонҳо ва кӯчаҳои республикаи мо аз дарахтони манзаравӣ **тухмак** (сафораи японӣ), **гледичия** ва **ақоқиёни сафед** ба оилаи лубиёихо шомиланд (расми 110–111).

Оилаи лубиёихо аз сабаби зиёд будани намудҳояш (зиёда аз 60 намуд) ба Китоби Сурхи Республикаи Ўзбекистон дохил карда шудааст. Аз ҷиҳати зиёд будани намудҳои астаргал (37 намуд), окситропс (13 намуд) ва тангашакл (8 намуд) фарқ меқунанд.

1. Нишонаҳои растаниҳои ба оилаи лубиёихо хос аз чиҳо иборат аст?
2. Шутурхор дар шароити биёбон чӣ гуна месабзад?
3. Гули шутурхор чӣ гуна соҳт дорад?

4. Боз кадом растаниҳои ёбоии ба оилаи лӯбиёиҳо мансубро медонед?

5. Растаниҳои лӯбиёй дар хочагии халқ чӣ аҳамият доранд?

6. Ба Китоби Сурхи Республикаи Ӯзбекистон аз оилаи лӯбиёиҳо чанд намуд дохил карда шудааст?

Намунаҳои растаниҳои лӯбиёни мош, лӯбиё, себаргай аз гербария ва растаниҳои нав гирифташударо бо ҳам қиёс кунед.

§ 52. ОИЛАИ АВРАНЧИҲО

K₍₅₎T₍₅₎G₅M₁

Оилаи авранҷиҳо дар минтақаи иқлимаш муътадил ва тропикии кураи Замин васеъ паҳн шудаанд.

Қисми зиёди авранҷиҳо алафҳои яқсола ва бисёрсола, қисман нимбулла ва буттаҳоянд. Решааш – тирреша. Пояш рост, ҳазида ё қаҷ месабзад, баъзан шаклан тағийирёфта, навдаҳои рӯйизаминиро ҳосил меқунад (масалан, картошқа). Баргҳояш оддӣ, яклухт ё қисмшудаанд. Гулҳояш рост, дар баъзе ҳолатҳо каме қаҷ, дучинса, танҳо-танҳо ё баъзан дар тӯдагулҳои қаҷакдори бағали баргҳо мерӯянд, аз 5 гулкосача-барги косачаҳояшон бо ҳам васл шуда ташкил ёфтаанд. Гултоҷҳояшон рангҳои гуногун дошта, аз 5 гултоҷбаргҳои то нисф ё то нӯгашон бо ҳам пайвастшу-да ташкил ёфтаанд. 5 гардбарги он ба найҷаи аз васл-шавии гултоҷбаргҳо ҳосилшуда пайвастанд. Якто тухмдон дошта, меваҳояшон резавор ё ғӯрача мебошад.

Намудҳои худрӯи авранҷиҳо бисёртар аз алафҳои бегона иборат мебошанд. Дар байни онҳо растанини маъмули ангу-ри сиёҳи сагак бисёр вомехӯрад (расми 112).

Расми 112. Ангури сиёҳи сагак:

намуди умумӣ, гул, мева.

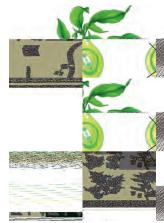
Расми 113.
Картошка.

Расми 114.
Помидор.

Расми 115.
Бойимчон.

Расми 116.
Қаламфур.

Ангури сагак алфи яксолаи мансуб ба оилаи авранчиҳо мебошад. Онро дар пахтазор, полиз, канори роҳ ва киштзорҳо дидан мумкин аст. Баландии ангури сиёҳ 25–50 см. Пояш сершох. Баргҳояш оддӣ, дарозаки тухмшакл. Гулҳояшон дар качакҳои бағали баргҳо аз 3-тогӣ то 10-то ҷойгиранд. Гулкосачабарг ва гулточи он аз 5 қисм иборат аст. 5-то гардбарг ва 1 тухмдон дорад. Ангури сиёҳи сагак аз охири моҳи июн то расидани сармо гул кардан мегирад. Фуҷуммеваҳои он дар охири моҳи август пухта мерасад. Меваҳояш бо витамини «С» бой буда, аз он дар тибби ҳалқӣ васеъ истифода мебаранд. Дар Ӯзбекистон мансуб ба оилаи сагакиҳо қариб 10 намуд растаниҳо месабзанд. Дар Ӯзбекистон аз оилаи авранчиҳо қариб 10 намуд растаниҳо месабзанд. Аз онҳо картошка ва бойимчон чун сабзавот истеъмол мешаванд (расмҳои 113–115).

Ба қатори алафҳои бегонаи авранчиҳо банди девона ва шайтонкоса дохил мешаванд (расмҳои 117, 118).

Расми 117. *Расми 118.*
Банги девона Шайтонкоса

Гарчанде онҳо бадбӯй ва хеле заҳрнок бошанд ҳам, растаниҳои дорувори-янд. Яке аз вакилони дар Ӯзбекистон васеъ паҳншудаи авранчиҳо помидор мебошад. Ба авранчиҳо қаламфур ва тамоку низ шомиланд (расмҳои 114, 116).

Аз баргҳои тамоку махорка, папирос, сигара, препаратҳо барои маҳви ҳашаротҳои зааркунанда ва дорувор тайёр мекунанд. Дар таркиби баргҳои он моддаи захрноки кори дил ва узвҳои нафаскаширо вайронкунанда – никотин мавҷуд аст.

Аз оилаи авранҷиҳо танҳо як намуд – хийоли Олой ба Китоби Сурҳи Ӯзбекистон доҳил карда шудааст.

1. Аломатҳои ба авранҷиҳо хос аз чӣ иборат аст?
2. Оё дар байни намояндагони оилаи авранҷиҳо рас таниҳои заҳрнок вучуд дорад?
3. Диаграмма ва формулаи авранҷиҳо чӣ гуна аст?
4. Кадом растаниҳои ёбоии ба авранҷиҳо мансубро медонед?

Аз гербарий истифода бурда, меваи растаниҳои ангури сагак, банги девона, картошқа, қаламғурро муқоиса карда, расмашро ба дафтаратон кашед.

§ 53. ОИЛАИ АНГУРҲО

K₄₋₅T_{5,(5)}Г₅M₍₂₋₆₎

Ба ин оила зиёда аз 60 намуд растаниҳои дар минтақаи тропикӣ ва субтропикӣ паҳншуда доҳил мешаванд. Намояндагони оилаи ангур бутта ва дарахтонеро дар бар мегиранд, ки бо ёрии танобакҳои худ ба дигар чизҳо печида қад мекашанд. Танобакҳо аз шаклтағириҳии навдаҳо ҳосил шудаанд. Баргҳояшон 3–5 хиссашидаи панҷашакл, бандҳояшон дароз, баргҳои навбатӣ ва рӯбарӯ доранд. Гулҳояшон майда, рост, дучинса, беранг буда, дар тӯдагул ҷамъ шудаанд. Косабарг, тоҷбарг ва гарддонҳояш 4–5 тогијанд. Гулпӯшаш мураккаб, косабаргҳояш хуб инкишоф наёфтаанд. Тоҷбаргҳояш 5-то, ба таври озод ва ё бо ҳам пайваст сабзидаанд. 5-то гарддон дорад. Тухмдонаш 2-то. Мевааш ғӯраки дӯлонагӣ аст.

Яке аз навъҳои паҳншудатарини ангуриҳо ангури маъданӣ аст. Баландии он аз 2–4 то 6–10 м мерасад. Бо роҳи вегетативӣ (нашвӣ) афзоиш меёбад.

Расми 119. Ангури мазрӯй.

- 1 – навда; 2 – точгул;
- 3 – гардбаргҳо;
- 4 – тухмдон;
- 5 – мева.

Банди баргҳо дароз, шакли баргҳо панҷашакли ҳиссашиуда. Гулҳои майдада дорад, дучинсаи хӯшагӣ буда, дар тӯдагулҳои мураккаб ҷойгир шудаанд.

Соҳти ангури маъданӣ ба соҳти оилаи ангуриҳо монанд буда, дар он 5-то косабарг ба ҳамдигар пайваст буда, аз болои тухмдон ва гарддон чун сарпӯш ихота карда, дар вақти кушодашавии гул фаромада меравад.

Дар Ӯзбекистон наздик ба 500 на-
муди ангуриҳо месабзад, аз онҳо киши-
миш, каттақӯргонӣ, қорагӯзал, дарёйӣ, бувакӣ, ҳилолӣ,
қирмизӣ, хусайнӣ, соҳибӣ, ризоматӣ, тоифӣ, чарос, сояғӣ,
чилагӣ барин навъҳо васеъ паҳн шудаанд (расми 119).

Академики фахрии Академияи улуми Республикаи Ӯзбекистон, селексионери ҳалқӣ Ризоматота Мӯсо-
муҳаммедов (1881–1979) дар соҳаи ангрупарварии Ӯзбекистон ҳиссаи намоён гузоштааст.

Дар ошхона ва ҷойхонаҳои тобистона, айвон ва шипангҳои сахроӣ растани манзаравие парвариш меёбад, ки бо номи ангури ҳудрӯй – партенотсиссуси панҷбарга маълум аст. Намояндагони партенотсис-
сус пояҳои борик дошта, бо ёрии танобакҳои даро-
зи ҳуда печида, то 10–15 (20) метр баланд мешаванд,
баргҳояшон панҷашакл буда, растани мураккаб мебошанд. Соҳти гул ва мева ба ангур монанд аст. Вата-
наш Америкаи Шимолӣ аст.

Дар бағали қӯҳсори вилоятҳои ҷанубии Ӯзбекистон лифтоки сафедорбарг месабзад. Он буттаи ҳазида саб-
зандай ба оилаи лифток ҳос мебошад. Баргҳояш яклухт
буда, канораҳояшт дандонаҳои калон-калон дорад.
Гулҳояш ба ангур монанд буда, вале гулкосаҳояш
дақиқ муайян нестанд. Меваҳояш сиёҳ ва майдаи дӯлонагӣ буда, ғайриистеъмолист.

Дар Ўзбекистон ангури худрўй низ ҳаст. Он ба Китоби Сурхи Республикаи Ўзбекистон дохил шудааст.

1. Сохти гули ангурро фахмонед.
2. Ангур растани мевааш чӣ гуна аст?
3. Кадом навъҳои ангурро медонед?
4. Дар инкишофи ангурпарварии Ўзбекистон ҳиссаи Ризоматота аз чӣ иборат аст?
5. Аҳамияти ангур дар хочагии халқ аз чӣ иборат аст?

§ 54. ОИЛАИ КАДУГУЛҲО

K₍₅₎T₍₅₎Г₍₂₎₊₍₂₎₊₁M₀; K₍₅₎T₍₅₎Г₍₀₎M₍₃₎

Дар рӯйи Замин ба ин оила мансуб наздик ба 800 намуд растани месабзад.

Ба оилаи кадугулҳо асосан растаниҳои яксола ва бисёрсола шомиланд. Пояи онҳо (палакашон) хобида ва ё хазида месабзанд. Гулҳояшон рост, нимчинса, бо ёрии ҳашарот гардолуд мешаванд. Кошибаргҳояшон 5-то, гулбаргҳояшон 5-то аз омехташавии 5-то гулбарг ҳосил шудаанд. 5-то гарддон доранд, ки аз онҳо 4-тояш 2-тогӣ ҷуфт шуда сабзидаанд, 1-тояш озод. Тухмдонҳояшон 3-то мебошад.

Аз он сабаб, ки гулҳои ба оилаи кадугихо хос гуногунчинса мебошанд, гарддон ва тухмдони онҳо ба гулҳо формула ва диаграммаҳои алоҳида медиҳанд.

Меваи кадугулҳо канорадор, сероб ва кадумонанд аст (расми 120).

Каду – растани полизии ба оилаи кадугихо хоси яксола мебошад. Пояи силиндрмонанд дошта, бо хоракҳои нафис пӯшонида шудаанд, бо танобчаҳои худ маҳкам печида мегиранд. Баргҳояшон калон, дилакшакл буда, баргҳояшон 5–7 ҳиссагиянд. Гулҳои гарддон ва тухмдони онҳо дар як тӯда месабзанд. Гулҳояшон

Расми 120.
Ошқаду.

Расми 121.
Бодиринги хор

Расми 122.
Дастмолкаду

Расми 123.
Люффаи силиндрӣ

ранги зард доранд. Гулҳои гарддон нисбатан калон буда, аз гулҳои тухмдон пештар месабзанд, 5-то гарддон доранд. Дар гулҳои тухмдон 3- то тумшукдор ва 1-то тухмдон ҳаст.

Меваи ошқаду калон ва сохта аст. Қабати беруни мева хеле саҳт, дохилаш ширадор ва мағздор аст. Дар тухмааш то 50% равған мавҷуд аст.

Дар байни кишти намояндагони оилаи кадугулҳо баъзан растании бегонаи бодиринги хор низ вомехӯрад (расми 121).

Дар Республикаи мо ҳандалақ, ҳарбуза, тарбуз, бодиринг, дастмолкадуҳои гуногун, ки васеъ кишт карда мешаванд, ба оилаи кадугулҳо ворид мешаванд (расмҳои 122–123).

1. Аломатҳои ба кадугулҳо хос қадомҳоянд?
2. Соҳти растании ошқадуро фахмонед.
3. Гулҳои гарддон ва тухмдони ошқаду аз ҳам чӣ фарқ доранд?
4. Қадом растаниҳои худрӯй ва маъданиеро медонед, ки ба оилаи кадугулҳо мансубанд?
5. Дар ҳочагии ҳалқ аҳамияти растаниҳои ба оилаи кадугулҳо мансуб аз чӣ иборат аст?

Гул ва меваи бодирингро, ки дар заминҳои кушод ва ё гармхонаҳо парвариш карда мешавад, гирифта, соҳти онро муайян кунед ва расмашро қашед.

§ 55. ОИЛАИ МУРАККАБГУЛҲО

K₅ T₍₅₎ Г₅ M₍₂₎

Дар байни растаниҳои ин оилаи мураккагулҳо аз ҳама калонтар аст. Он қариб дар тамоми қитъаҳо ва

шароитҳои гуногуни экологӣ сабзида, аз 19 000 намуд растаниҳо 920 хелашро ташкил медиҳад.

Намудҳои гуногуни мураккабгулҳо алафҳои яқсола ва бисёрсола буда, қисми хеле ками онҳоро нимбутикаҳо ташкил медиҳанд. Танҳо дар минтақаҳои тропикӣ бутта, лиана ва дараҳтҳои мансуб ба он мерӯянд.

Барги вакилони ин оила содда буда, наздбарг на-доранд. Канораҳои паҳнаки барг яклухт ё ҳисса шуда буда, шаклҳои гуногун доранд.

Аломати муҳими мураккабгулҳо сарҷамъ омадани ҳӯшагулҳо (тӯдагулҳо) дар сабадак мебошад. Сабадак як ё якчанд қаторро ташкил дода, бо гулпечакҳои гуногуншакли ҳӯшагул пӯшида шудааст. Сабадак якто ё якчандто гул дошта метавонад.

Дар қисми зиёди мураккабгулҳо сабадчаҳо ба ҳӯшагул ва дигар тӯдагулҳо часпида, ҳӯшагули мураккаб ҳосил меқунанд.

Дар қосабарг гулбарг ва гарддон 5-тогӣ аст. Соҳти қосабаргҳо гуногун буда, кӯтоҳ шудаанд. Қосабарги баязе намояндаҳо пардашакл буда, изи панҷдандо-намонанд дорад. Тоҷгул рост ё қаҷ аст (расмҳои 124–127).

Оилаи мураккабгулҳо вобаста ба соҳти гул (гулбаргҳо) ба 2 оилаи хурд чудо мешаванд.

Ба оилаи яқум, асосан намудҳои гулбаргҳои забонакдор додил шудаанд. Ба он қоқу, каррак, ҳиндоб, маъсар, талҳа, барин намудҳои дар Ӯзбекистон маъмул додил мешаванд.

Қоқуи доругӣ алафи бисёрсола аст. Онро дар ҳама чойхое, ки растаниҳо мерӯянд, дучор омадан мумкин

Расми 124. Гули забонақдори дучинса.

Расми 125. Гули найчадори дучинса.

Расми 126. Гули кифшакл.

Расми 127. Гули забоншакли сохта.

Расми 128.

Қокуи доругй.

1 – реша; 2 – гул; 3 – гарддонҳо;

4 – мева;

5 – тӯдагул.

аст. Пояаш калон. Тӯдагулаш сабадак. Гулҳояш ба дохили гулбандҳои сабадак чойгир шудаанд. Меваи қоқу донадор аст. Дар дохили он пашмакҳо мавҷуданд.

Қоқуигиҳо ба сифати растании дорувор хеле паҳн шудаанд (расми 128).

Аз нимаҳои тобистон дар байнини киштзорҳои воҳа, канори роҳ ва чўйбор яке аз намояндагони ин оила ширкаҳак (коснӣ) гул мекунад (расми 129).

Он яке аз намудҳои беназирест, ки дар Ўзбекистон мерӯяд. Ҳамаи гулҳои сабадакҳои ширкаҳак ранги кабудак дошта, забонақдори дучинсаанд.

Коснӣ растании дорувор аст. Доруҳои аз реша, барг ва дар вақти гулкунӣ аз пояҳояш тайёршуда ба қасалиҳои меъда ва рӯда даво аст.

Оилаи дуюм бобунагиҳо. Қисми зиёди бобунагиҳо асосан аз гулҳои найчашакл ташкил ёфтааст. Танҳо дар баъзе намудҳо дар атрофи сабадак гулҳои забонакдор ё кифшакл вучуд дорад. Ба ин оила шувоқ, гули нохунадор, офтобпараст, андиз, бўйимодарон барин намудҳо дохил мешавад. Аз ҷиҳати боигарии навъҳо намуди шабоқ дар оилача ҷойгоҳи алоҳида дорад.

Растаниҳои ба навъи шабоқ мансуб дар чорводорӣ мавқеи алоҳида дорад.

Дар Ўзбекистон 39 намуди шувоқ во-мехӯрад. Онҳо бутта ва нимбуллаҳои яксола ва бисёрсола мебошанд.

Явшони сафед ва явшони турон (чусани сиёҳ), аз қабили явшониҳо буда, дар Ўзбекистон васеъ паҳн шудааст. Дар рӯзҳои гарм ва хушки тобистон дар явшон давраи «оромии тобистона» оғоз меёбад. Бо омадани тирамоҳ явшон боз ба

Расми 129.

Қоснии кабуд.

сабзиш медарояд. Дар ҳар як сабадчай он 5–7 гулҳои най-чашакли дучинса мавҷуданд. Мевааш дар охири октябр ё аввали ноябр пухта мерезад.

Расми 130.
Офтобпарасти равганӣ.

Расми 131.
Астра.

Явшонҳои марғзорҳои даштӣ барои гӯсфандони қароқӯлӣ ва шутурӯҳо дар тирамоҳ ва зимиston гизои асосӣ аст.

Явшонҳои растаниҳои бебаҳои шифбахш низ мебошанд. Мисоли он явшони эрмон аст.

Расми 132.
Картошка-

Расми 133.
гул. Хризантема.

Яке аз растаниҳои маъдании оила мураккабгулҳо офтобпарасти равгандиҳанда аст. Тӯдагули он бо дураҳши офтоб сар боло карда, то ба ғуруби он сӯяш нигоҳ меқунад. Барои ҳамин онро офтобпараст ном додаанд (расми 130).

Ба растаниҳои доругии табиӣ намудҳои навъи бӯйимодарон ва бузноч дохил мешаванд.

Дар гулзор то омадани зимиston гули қашқар, хризантема, картошкагул ва марворид бисёр вомехӯранд, ки онҳо низ намудҳои растаниҳои маъданӣ-манзаравии мансуб ба оилаи мураккабгулҳо мебошанд (расми 131, 132, 133).

50 намуди растаниҳои ба 13 навъи ин растаниҳо мансуб ба Китоби Сурҳи Республикаи Ӯзбекистон шомил гардидаанд.

1. Нишонаҳои асосии ба оилаи мураккабгулҳо хосро номбар кунед.

2. Гулҳои қоқу ва явшон аз ҳамдигар чӣ фарқ доранд?

3. Қоқу чӣ гуна ба паҳн шудани меваҳо мутобиқ шудааст?

4. Хризантема ва картошкагул бо қадом хусусиятҳояшон фарқ мекунанд?

5. Қадом мураккабгулҳои худрӯйро медонед?

Коснй, картошкагул ва хризантема барин растаниҳои хоси мураккабгулҳоро гирифта, онҳоро бо қаноат омӯзед

СИНФИ РАСТАНИҲОИ ЯКПАЛЛА

Ба синфи растаниҳои якпаллагӣ мансуб ба 67 оила 58000 намуд дохил мешавад.

§ 56. ОИЛАИ ЗАНБАҚИҲО

$\text{Г}_{\text{o}_{3+3}} \text{Г}_{\text{3+3}} \text{M}_{(3)}$

Пиёз ва ширеч, ки пештар ба оилаи занбақиҳо дохил мешуданд, ба оилаҳои мустақили пиёз ва ширечиҳо чудо карда шудаанд.

Оилаи занбақиҳо қариб 400 намуд дорад, ки дар та момии қисмҳои олам чӯл, адир ва қӯҳсор месабзанд. Ба онҳо растаниҳои бисёрсолаи решапоядор, пиёзакдор ёғурддорҳо шомил мешаванд.

Баргҳои навъҳои ин оила оддӣ, яклухт, параллел ва ё камоншакли рагдор, шакли қисми зиёди онҳо (қалами) нештаршакл, тасмашакл ё эллипсшакл буда, дар поя пайиҳам ҷойгир шудаанд. Гулҳояшон рост, дучинса, алоҳида-алоҳида ё дар тӯдагул ҷойгиранд. Гулпӯшашон содда, дар бисёр ҳолат тоҷгулдор, аз 6-то баргчаҳои танҳо ё ба ҳам пайваст ташкил ёфтанд. 6-то гарддон доранд, 3-тояш беруна, 1-тояш дар ҳалқаи дохилӣ мебошад. 1-то тухмдон доранд. Меваашон ғӯзачадор ва дӯлонагӣ (расмҳои 134–135).

Яке аз намудҳои ин оила лолаи сурх мебошад, ки ба оилаи занбақиҳо мансуб аст. Он растании гулҳояш калон мебошад, ки охири апрел ва аввали май дар дар қирраҳои қӯҳҳо месабзад. Баландияш 20–45 см. Баргҳояш 3–4 дона, дар болояш дөғҳои бунафшарangi баста дорад. Гулҳояш буттагӣ, калон ва қирмизӣ, қисми поёнаш доги сиёҳ дорад. Риштаҳои гардбарг сиёҳ, гарддонҳояш зард. Меваҳояш ба се қӯсак ҷудо шуда, қӯсакчай қушоянда аст.

Расми 134. Сохти гули лола. Расми 135. Меваи лола – фӯзача.

*Расми 136
Инкишифи
лола.*

*Расми 137. Лолаи
Грейд.*

Лолаи сурх аз тухмак ва пиёзак зиёд мешавад. Вақтҳои охир дар натиҷаи муносабати беинсофонаи одамон – ба сабаби дар вақти чидан кандар партофтани пиёзакҳои онҳо шумораи онҳо кам мешавад. Вақтҳои охир он муҳофизат карда шуда, ба Китоби Сурхи Республикаи Ӯзбекистон дохил карда шудааст.

Дар Ӯзбекистон 23 намуди лолаҳо вомехӯранд. Ҳамаи онҳо ба Китоби Сурхи Ӯзбекистон дохил карда шудаанд (расми 136–137).

Чун муждарасони фарорасии баҳор аз аввали моҳи март бойчечак месабзад. Он алафи бисёрсолаи қадаш то 10–15 см буда, дар бехаш пиёзак дорад, пой ва баргҳояш нағису бориканд. Гулҳояшон зард ё зарди қушод. Сохти гул ва меваи онҳо ба лола шабеҳ аст. Дар Ӯзбекистон наздик ба 30 намуди навъи бойчечакҳо месабзад.

Ҳамчунин, ба занбақиҳо олғи ва холмон, ки дар ҳолати ёбай месабзанд, низ дохил мешаванд (расми 138, 139, 140).

Расми 138. Холмон. Расми 139. Бойчечак. Расми 140. Наргис.

1. Чаро занбақиҳо ба оилаи растаниҳои якпаллагӣ дохил мешаванд?
2. Гули лола чӣ гуна гулпӯш дорад?
3. Чаро лола ба Китоби Сурхи Ӯзбекистон дохил карда шудааст?
4. Кадом растаниҳои маъданӣ ва худрӯйро медонед, ки ба занбақиҳо мансубанд?
5. Барои муҳофизати лолаҳо чӣ кор каран лозим аст?

1. Намудҳои нодирӣ лола дар кадом шароит месабзад?
2. Муайян кунед, ки чаро намудҳои нодир дар табиат кам мегарданд?
3. Муайян кунед, ки дар ҷойи зисти шумо чӣ гуна растаниҳое ҳастанд, ки ба Китоби Сурхи Республикаи Ӯзекистон дохил карда шудаанд?
4. Барои муҳофизат кардани намудҳои нодир чӣ гуна таклифҳо доред?

§ 57. ОИЛАИ ПИЁЗГУЛОН Го₃₊₃ Г₃₊₃ М₁

(Оилаи пиёзгулон аз оилаи занбақиҳо ҷудо карда шудаанд).

Вакилони ин оила дар рӯйи замин васеъ паҳн шуда, танҳо дар Австралия нестанд. Онҳо аз растаниҳои бисёрсолаи пиёзгулон иборат мебошанд. Қисми поёни баргҳо борики найчамонанд буда, ресмоншакл, қаламшакл, қаламшакли вазеъ, тасмашакл, эллипсшакл шуда метавонанд. Ҳамчунин баргҳояшон яклухт ё бурида ва бебанд мебошанд. Тӯдагули навруста бо гилоф пӯшида шудааст. Ҳӯшагулаш чатршакл, асосан гирда ва нимгиридаи бисёргула аст.

Расми 141.

Бехпиёз.

1 – намуди умумӣ;
2 – сарпиёз;
3 – гул; 4 – мева.

Бо пиёз, ки дар Ӯзбекистон вазеъ паҳн шудааст, шинос мешавем (расми 141).

Бехпиёз растаний бисёрсола мебошад. Пояи гулаш то 100 см мерасад, аз миёна то қисми пасташ варам кардааст. Баргҳояш варамидаанд. Тұдагулаш чатршакл, гирда, гулҳояш зич چойгир шудааст. Гулбанд аз гулпұш якчанд маротиба дароз аст. Гулпұшаш ситорашакл, рангаш сабз. Аз 6 гардбарг иборат аст. Пиёз моҳдои май-июн гул карда, меваҳояш дар моҳи июл мепазанд.

Аҳамияти пиёз дар хоҷагии ҳалқ хеле муҳим аст. Пиёз аз фитосидҳо бой мебошад. Бинобар ин аз он чун растаний шифобахш дар табобати касалиҳои гуногун истифода мебаранд.

Пиёз растаний хеле фоиданок буда, аз ҷиҳати ҳусусиятҳои табобатии ҳуд бо сирпиёз баробар аст.

Дар байни навъҳои дар ҳолати табиӣ рӯянда, қисми зиёдашон истеъмолшаванд мебошанд Пиёзи Пском, пиёзи Ошанин, пиёзи мадор (матур), пиёзи регӣ, пиёзи анзур аз қабили онҳоянд.

Ғайр аз онҳо дар табиат бисёр навъҳоеро дучор омадан мумкин аст, ки баргҳо ва тұпгулашон ниҳоят базебанд. Гулпиёз, пиёзи суворов, норпиёз ва пиёзи кӯшбарг аз қабили пиёзҳои манзаравӣ мебошанд.

10 намуди пиёз ба Китоби Сурхи Республикаи Ӯзбекистон дохил карда шудааст.

1. Кадом аломатҳои ба пиёзгулҳо хосро медонед?
2. Тұдагул ва гули пиёз чӣ гуна соҳт доранд?
3. Оид ба навъҳои пиёз кадом растаниҳои табиӣ ва маъданиро медонед?
4. Аҳамияти растаниҳои ба пиёзгулон мансуб дар хоҷагии ҳалқ чӣ гуна аст?

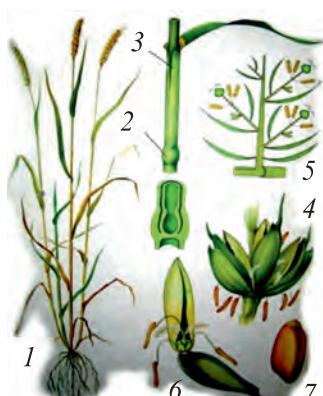
Ба тубакҳои гул пиёз ва сирпиёз кошта, ҷараённи сабзиши онҳоро мушоҳида кунед ва муқоиса намоед. Натиҷаҳои худро ба дафтар навишта, хулоса бароред.

§ 58. ОИЛАИ ХЎШАДОРОН Го₍₂₎₊₂ Г_{3,6} М₁

Намояндағони ин оила дар тамоми кураи Замин паҳн шуда, қариб 10 000 намуд растаниҳои якосла, дусола ва бисёрсолар дар бар мегиранд.

Решай хўшагулҳо аз маҷмӯи решоҳои иловагӣ ташкил ёфта, патакреша дорад. Пояҳояш силиндршакл буда, рост месабзад ва ба буғумҳо чудо шудааст. Растаниҳои ба хўшагулҳо мансубро ҳаспоя меноманд. Баргҳояшон содда буда, сербуғум мебошанд. Баргҳо аз ду қисм: баргҳои аз қисми поён пояро ихотакарда – гилофи барг ва баргҳои найчашакл, нештаршакл, тухмшакл ё бигизшакл иборат мебошанд. Дар он чое, ки паҳнаки барг аз остинак чудо шудааст, ҷузъи пардамонанд – забонак ҷойгир шудааст. Забонак монеаест, ки дар вақти боронгарӣ намегузорад об аз байни появу остинак дохил шавад (расми 142).

Гулҳояш майдо ва беранг буда, дар хўшагулҳои хўшачадор ҷойгир шудаанд. Хўшагулҳо 1–10 ва аз он ҳам зиёд гул дошта, дар навбати худ хўшаҳои мураккаб, хўшача ва ҷорӯбак дар тӯдагул ҷойгир шудаанд. Гулҳояшон як ва ё дучинсанд. Болои ҳар як хўшагул (дохилӣ ва берунӣ) бо пулакча пӯшида шудааст. Дар дохили он гардбарг ва тухмдонҳои гул, ки бо пулакчаҳои гул ихота шудаанд, ҷойгиранд. Пулакчай қалонтари аз тири хўшагул баромада, пулакчай болоии гул ва пулакчай дар рӯбарӯи он баромадаи нозук ва нағиси хурдтар пулакчай дохилии гул номида мешавад.

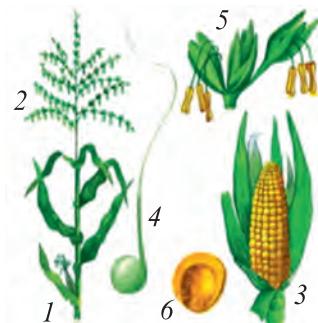
Расми 142. Гандум.

- 1 – намуди умумӣ;
- 2 – буғум;
- 3 – гилофи барг;
- 4 – хўшача;
- 5 – схемаи хўша;
- 6 – гул;
- 7 – мева.

қамиш барин растаниҳо низ месабзанд. Кам одамонеро дучор омадан мумкин аст, ки алафи бегонаи ғумойро надонанд. Ғумой ба оилаи ҷуворӣ мансуб буда, алафи бегонаи бисёрсолаест, ки баландиаш то 50–150 см мерасад.

Манбай асосии ҳӯрокворӣ, ки аз замонҳои қадим ба одамон хизмат меқунанд – гандум, шолӣ, ҷуворимакка ва ҷувории сафед низ ба оилаи ҳӯшадорон мансуб мебошанд (расми 143).

Аз оилаи ҳӯшадорон танҳо 2 намуд ба Китоби Сурхи Республикаи Ӯзбекистон ворид карда шудааст.

Расми 143.

Чуворимакка

1 – намуди умумӣ;
2 – тӯдагули ҷорубак;
3 – сӯта;
4 – гули тухмак;
5 – гули гардбарг;
6 – мевааш.

1. Кадоме аз аломатҳои ба ҳӯшадорон хосро медонед?
2. Решаи гандум ба қадом намуди решашо дохил мешавад?
3. Кадоме аз растаниҳои ҳудруйро медонед, ки ба оилаи ҳӯшадорон мансуб аст?

Аз рӯи ҳисоби набототшиносон дар кураи Замин наздик ба 400 намуди растаниҳо мавҷуданд, ки обу ҳаворо аз рӯи онҳо муайян кардан мумкин аст.

Машгулоти лаборатории 7

Муайян кардани синф ва оилаи растаниҳо дар соҳти растаниҳо.

1. Гербариийи растаниҳои як ва дупаллагӣ ва намунаҳои растаниҳои зиндаро муайян кардан.
2. Шакли ҳаётӣ, типи соҳти решаша, навда, рагбандии баргҳо ва ҷойгиршавӣ дар навдаҳо, гул ва тӯдагул, мева ва намудҳоро муайян кунед, формулаи гулро нависед, диаграммаи гулро кашед.
3. Дар асоси нишонаҳои муайян шуда растаниҳоро ба синфи растаниҳои як ва дупаллагӣ ҷудо кунед.
4. Ҷадвали зеринро пур кунед.

Номи рас-таний	Синф	Оила	Мач-мӯи решা	Рагбан-дии баргҳо	Формулаи гул	Тӯда-гул	Намуди мева

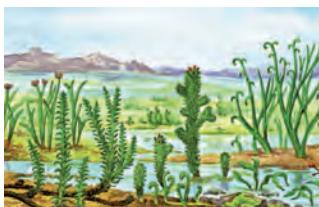
§ 59. ИНКИШОФИ ОЛАМИ РАСТАНИҲО ДАР РӮЙИ ЗАМИН

Аз рӯи тасдиқи олимон, сеоним миллиард сол пеш аз ин қисми зиёди кураи Замин дар ихотаи об будааст. 570–510 миллион сол пештар дар рӯи Замин обсабзҳо ҳукмронӣ кардаанд (расми 144, 145).

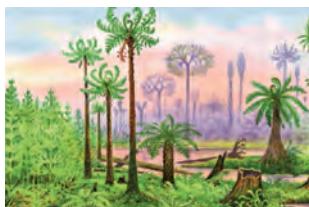
Бо хушк шудани баҳрҳо қисми зиёди обсабзҳо ба хушкӣ табдил ёфтаанд. Баъзе обсабзҳо аввал дар ҷойҳои камобшудаи баҳрҳо, дертар дар ҷойҳои сернами соҳили баҳрҳо ба зиндагонӣ мутобиқ шудаанд. Онҳо растаниҳои аввалине мебошанд, ки аввал дар ҷойҳои сернами соҳилҳои баҳрҳо ба зиндагонӣ мутобиқ шуда, аз об ба хушкӣ баромадаанд. Масалан, соли 1859 псилофити аз Канада ёфтшуда, соли 1912 ринияи аз Шотландия ёфтшуда, соли 1937 куксонияҳои аз Британияи Кабир пайдошуда далели гуфтаҳои болоиянд. Онҳо бе реша ва барг буда, дар байни пояи шохронда ва доҳили шоҳаҳо спорангияҳо будаанд. Баландии онҳо 50–70 см, ғафсии пояҳо ба 5–10 см расидааст.

Ин растаниҳо дар давоми миллионҳо солҳо ба хушкӣ мутобиқ шуда, оҳиста-оҳиста дар онҳо реша ва баргҳо пайо шудаанд.

400–230 миллион сол пештар аз аввалин растаниҳои дар хушкӣ пайдошуда, ушнаҳо ва сарахсшаклҳо пайдо шудаанд. Аз ҷумла барои сабзиш ва инкишофи сарахсшаклҳо шароити мусоид ба вучуд омадааст. Дар ин давра чилбуғумҳои дарахтшакли қадашон 25–30 м, ғафсиашон 1–1,5 м пайдо шудаанд.

*Расми 144. Риния
ва психофитҳо –
растаниҳои қадимӣ.*

*Расми 145. Ушна
ва сарахсшаклҳои
қадимӣ.*

200 милион сол пештар аз чилбуғумҳои тухмдор растаниҳои кушодатухм ҳосил шудаанд.

140 миллион сол пештар аз вакилҳои чилбуғумҳои то ҳамин давра омада расида растаниҳои пӯшидатухм ҳосил шудаанд.

Бо хушк шуда рафтани иқлим вакилҳои боқимондаи чилбуғумҳо якҷоя бо растаниҳои кушодатухм охиста-охиста маҳв шудаанд. Аз растаниҳои кушодатухм то ба мо чунин намудҳо ба мисли санавбар, санавбари сиёҳ, арча дар воҳаҳои намнокиаш баланд ва ҷангалзор боқӣ мондаанд.

1. Растаниҳои аввалин кай ва дар кадом шароит пайдо шудаанд?
2. Аз гурӯҳи растаниҳое, ки шумо омӯҳтед, кадоме қадимтарин аст?
3. Обсабзҳои қадимӣ бо кадом сабаб ба хушкӣ мутобик шудаанд?
4. Растаниҳои кушодатухм ва пӯшидатухм кай ва дар зери таъсири кадом омилҳо пайдо шудаанд?
5. Растаниҳои пӯшидатухм дар кадом давра ва дар кучо пайдо шудаанд?

Аз растаниҳои гербариӣ ё зинда истифода бурда, чилбуғум, арча ва хучро муқоиса кунед. Монандӣ ва фарқияти онҳоро муайян карда, хулоса бароред. Натиҷаҳоятонро ба дафтар нависед.

МУНДАРИЧА

Сарсухан.....	3
---------------	---

Боби I. Шинсоии умумӣ бо олами наботот

§ 1. Ботаника – илм дар бораи наботот	4
§ 2. Шиносоли умумӣ бо растаниҳо гулдор	7
§ 3. Шаклҳои ҳаётии растаниҳо	8

Боби II. Ҳучайра – асоси ҳаёт

§ 4. Соҳти ҳучайраи растаниҳо.....	12
§ 5. Фаъолияти ҳаётии ҳучайраҳо	15
§ 6. Бофтаҳои растаниҳо	18

Боби III. Органҳои вегетативӣ ва генеративии растаниҳо

§ 7. Хелҳои реша ва маҷмӯи онҳо.....	22
§ 8. Соҳти берунӣ ва дохилии реша	23
§ 9. Тағири шакли реша	26
§ 10. Навда	27
§ 11. Гуногуншаклии пояҳо	28
§ 12. Муғча (шукуфа)	30
§ 13. Поя. Соҳти дохилии поя.....	31
§ 14. Ташаккули соҳти навда	34
§ 15. Соҳти берунии баргҳо	36
§ 16. Баргҳои оддӣ ва мураккаб	38
§ 17. Ҷойиршавии баргҳо дар навда	40
§ 18. Соҳти дохили баргҳо	41
§ 19. Навдаҳои шаклашонро тағиирдода	42
§ 20. Узвҳои генеративии афзоиши растаниҳо гулкунанда.....	46
§ 21. Гуногунии гулҳо	50
§ 22 Ҳӯшагулҳо	52
§ 23. Меваҳо.....	55
§ 24. Тухмӣ.....	58

Боби IV. Фаъолияти ҳаётии растаниҳои гулдор

§ 25. Физогирии маъддании растаниҳо. Решаҳо. Нуриҳо	60
§ 26. Ҳаракати моддаҳои физоӣ дар поя	62
§ 27. Ҳосил шудани моддаҳои органикӣ дар баргҳо	65

§ 28. Нафаскашии растаниҳо гизогирӣ. Мубодилаи моддаҳо дар	
растаниҳо	68
§ 29. Оббухоркунии растаниҳо	70
§ 30. Тағириотхое, ки фасли тирамоҳ дар хаёти растаниҳо рӯй	
медиҳанд	73
§ 31. Афзоиши растаниҳо	75
§ 32. Гардолудшавии гулҳо.....	79
§ 33. Афзоиши чинсии растаниҳои гулдор. Бордоркунӣ.....	81
§ 34. Паҳншавии мева ва тухмдон.....	83
§ 35. Нумӯи тухмҳо.....	85
§ 36. Растанӣ – организми яклухт.....	88
§ 37. Таъсири омилҳои экологӣ ба олами растаниҳо.....	89

Боби V. Систематикаи растаниҳо

§ 38. Маълумот дар бораи систематикии растаниҳо.....	92
§ 40. Обсабзҳои бисёрхӯҷайраи сабз	97
§ 41. Обсабзҳои сурх ва бӯр	100
§ 42. Ушнаҳо	101
§ 43. Чилбугумҳо	104
§ 44. Сарахсашаклҳо	105
§ 45. Фасли растаниҳои кушодатухм. Арча.....	107
§ 46. Маълумот дар бораи растаниҳои пӯшидатухм	110
§ 47. Оилаи настараниҳо	113
§ 48 Оилаи чилликгулҳо	115
§ 49. Оилаи шӯрагиҳо	117
§ 50. Оилаи тугмачагулҳо (хайригулҳо)	120
§ 51. Оилаи лӯбиёиҳо	122
§ 52 Оилаи авранҷиҳо	125
§ 53. Оилаи ангур	127
§ 54. Оилаи қадугулҳо	129
§ 55. Оилаи мураккабгулҳо	130
§ 56. Оилаи занбақиҳо	134
§ 57. Оилаи пиёзгулон	136
§ 58. Оилаи хӯшадорон	138
§ 59. Инкишофи олами растаниҳо дар рӯйи замин	140

**Чадвали нишондиҳандаи ҳолати китоби
ба ичора додашуда**

№	Ному насаби хонанда	Соли хониш	Ҳолати китоб ҳангоми гирифтан	Имзои раҳбари синф	Ҳолати китоб ҳангоми супоридан	Имзои раҳбари синф
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						

**Чадвали болоӣ ҳангоми ба ичора дода шудан ва дар
охири соли хониш баргардонида гирифтани китоб
аз тарафи раҳбари синф аз рӯйи меъёрҳои зерини
баҳоғузорӣ пур карда мешавад:**

Нав	Ҳолати китоб ҳангоми бори аввал супоридан
Хуб	Муқовааш яклухт, аз қисми асосии китоб чудо нашудааст. Ҳамаи варақҳояш ҳаст, надаридааст, чудо нашудааст, дар сахифаҳо навишт ва хатҳо нест.
Қаноат-бахш	Муқова қаҷ шудааст, канорҳояш коҳида, якчанд хатҳо кашида ҳолати аз қисми асосӣ чудошавӣ дорад, аз тарафи истифодабаронда қаноатбахш таъмир шудааст. Варақҳои чудошуда аз нав таъмир гаштааст, дар баъзе сахифаҳо хат кашида шудаанд.
Ғайри-қаноат-бахш	Муқова хат кашида шудааст, даридааст, аз қисми асосӣ чудо шудааст ё ки умуман нест, ғайриқаноатбахш таъмир гаштааст. Сахифаҳо дарида, варақҳо намерасанд, хат кашида, ранг карда шудааст, китобро баркарор карда намешавад.